

கிள்ள கூடாக்டு

ர.பீரமுகம்மது

திறன் நோக்கு

(நால்கள் பற்றிய பதிவுகளின் தொகுப்பு)

ஏ.பி.ர் முகம்மது

B.A.; PGDE. ; Dip.in .Psychology;

Dip.in.Edu.Mngt

நூல் விபரப்பட்டியல்

தலைப்பு	திறன் நோக்கு
வகை	நூல்கள்பற்றிய பதிவுகளின் தொகுப்பு
தொகுப்பு	ஏ.பீர் முகம்மது
முதல் பதிப்பு	2015
பக்கங்கள்	147
பதிப்புரிமை	© 2015 கலாசார திணைக்களம்-கிமா
வெளியீடு	கலாசார திணைக்களம் திருகோணமலை கிழக்கு மாகாணம்
அச்சகம்	A.R.T.Printers

Title	Thiran Noakku
category	Collection of articles
Compiled by	(Book review / critism)
First Edition	A . Peer Mohamed
copyright	2015
published by	© 2015, Department of culture - EP
printed at	Department of culture Trincomalee Eastern province A.R.T.Printers 82, T.G.Sampanthar St, Trincomalee. 0264545074, 0776566173
ISBN	978-955-4628-22-9

இந்தியர்

வாசிப்பதனால் மனிதன் பூரணமடைகின்றான் என்பது எவ்வளவு தூரம் உண்மையோ அதன்வழி வாசிப்புப் பழக்கமும், அதற்கான தேடலும் மனிதனைப் புடம் போட்டெடுக்கும் அம்சங்களாகும். எனவே எதிர்காலச் சந்ததியினரின் வாசிப்புப் பழக்கத்தை ஊக்குவிக்கவும், ஆக்கங்களை கையெழுத்துப் பிரதிகளாகவே எழுதி வைத்திருக்கும் எழுத்தாளர்களின் கையெழுத்துப் பிரதிகளை நூல்வடிவாக்கி வெளியிடவும் பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் தனது வருடாந்த மாகாண விசேட அபிவிருத்தி நன்கொடை நிதியில் இருந்து நிதியை ஒதுக்கி வருகிறது. அத்திட்டத்தின் இலக்காக இந்த வருடமும் தெரிவுசெய்யப்பட்ட ஒன்பது நூல்கள் வெளிவருவது மிகவும் ஆரோக்கியமான ஒரு செயற்பாடாகும்.

படைப்பியல் உலகில் எழுத்தாளர்களின் பங்கு மிகவும் முக்கியமானது. தனது சூழலையும், உலகத்தையும் தன் நுண்ணறிவுகொண்டு பார்க்கும் அவர்கள் தமது உள்ளத்தில் தோன்றும் உணர்வுகளை எழுத்தாக்கி உலகுக்கு அளிக்கின்றனர். எனவே இறைவன் போல் சிறுஷ்டித் துவம் மிக கவர்கள் எழுத்தாளர்கள். எனவே அவர்கள் படைப்புக்களும் போற்றுதற்குரியது. அந்த வகையில் எமது கல்வி அமைச்சின் பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களமானது கடந்த வருடத்தில் இருந்து கிழக்கு மாகாண எழுத்தாளர்களின் கையெழுத்துப் பிரதிகளை தெரிவுசெய்து நூல்வடிவாக அச்சேற்றி வெளியீடு செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு வருகின்றது.

இந்த வருடமும் (2015) எழுத்தாளர்களால் அனுப்பி வைக்கப்பட்ட கையெழுத்துப் பிரதிகள் ஒன்பது தெரிவு செய்யப்பட்டு (சிறுகதை, நாவல், கவிதை, திறனாய்வு விமர்சனம், சிறுவர் பாடல்) அப்படைப்புக்கள் நூல்வடிவில் வெளியீடு செய்யப்படுகின்றன. இவ்வாறான செயற்பாடுகளின் மூலம் எமது சமூகத்தில் அறிவியல் வளர்ச்சியும், படைப்பாக்கத்திற்கும் மேன்மையடையும். இளம் தலைமுறையினருக்கான ஒரு வழிகாட்டலையும், உந்துசக்தியையும்

இவை அளிக்கும். தொடர்ந்து எழுதுவோரை ஊக்கப்படுத்தும் இச் செயற்பாடு தொடர்ந்தும் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும். அதன்மூலம் சிறந்த நூல்கள் வெளிவர வேண்டும்.

இச் செயற்திட்டத்தை மேற்கொண்ட பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களப் பணிப்பாளருக்கும், கையெழுத்துப் பிரதிகளை அனுப்பி வைத்த எழுத்தாளர்களுக்கும் இவற்றை அச்சேற்றி அழகான நூலாக வெளிவர உதவிய பதிப்பகத்தாருக்கும் மற்றும் இத்திட்டத்திற்கு உதவிய அனைவருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியையும், நல்லாசிகளையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

திரு.சி.தண்டாயுதபாணி

கல்வி, தகவல் தொழில்நுட்பக் கல்வி,
முன்பள்ளிக்கல்வி, விளையாட்டு, பண்பாட்டலுவல்கள்,
இளைஞர் விவகாரம், புனர்வாழ்வு மற்றும்
மீள்குடியேற்ற அமைச்சு, கிழக்கு மாகாணம்

அண்ணதுரை

கவிதை, சிறுகதை, ஆய்வு, விமர்சனம் எனப் பலதுறைகளிலும் ஈடுபாடு காட்டிவருகின்ற ஏ.பீர் முகம்மது அவர்களது நூல் விமர்சனக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக திறன் நோக்கு என்ற இந்நால் அமைந்துள்ளது. இந்நாலிலுள்ள பெரும்பாலான ஆக்கங்கள் செங்கத்திர் சஞ்சிகையில் இவரால் தொடர்ச்சியாக எழுதப்பட்டவை. இவை செங்கத்திரில் வெளிவந்த காலத்தில் வாசகர்கள் பலரது ஸ்ரப்பிற்கும் பாராட்டிற்கும் உள்ளானவை என்ற விதத்தில் இவ்வேளை இந்நாலிற்கு அணிந்துரை எழுத முற்படுவது களிபேருவகை தருகின்றது.

ஸழத்தில் இன்று வருகின்ற விமர்சனக் கட்டுரைகள் சார்ந்த நூல்கள் இரு வகைப்படுகின்றன. ஒன்று குறிப்பிட்ட விடயம் தொடர்பாக எழுதப்படுபவை. மற்றொன்று நூல்களுக்கு எழுதப்பட்டு வருகின்ற மதிப்புரைகள் அல்லது விமர்சனங்கள். இந்நால் இரண்டாவது வகை சார்ந்தது.

மேற்கூறிய துறையில் அதிக நூல்களை வெளியிட்டு வருகின்ற முத்த தலைமுறையினருள் கே.எஸ்.சி.வுகுமாரனும் புதிய தலைமுறையினருள் புலோலியூர் ஆ.இரத்தினவேலோனும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். எனினும் நூலுருவில் தராமல் வேறு பலரும் ஓவ்வொரு சஞ்சிகையிலும் எழுதி வருவது நாமறிந்ததே. இவர்களுள் பலரும் எழுதுவன நூல் விமர்சனம் என்று அழைக்கப்பட்டாலும் இரசனைக் குறிப்புகளாகவும் பாராட்டுரைகளாகவுமே காணப்படுகின்றன. அதுவும் கடந்த சில வருடங்களாக வெளிவருவன பலவும் எழுதியவரது பெயர்களையும் எழுவாய், செயற்படுபொருள், பயனிலை வாக்கிய வடிவில் தருவனவாக மட்டுமேன்ன. சிலவேளைகளில் அடைகளோ உட்தொடர்களோ இருத்தல் கூடும். ஸழத்தில் நாற்பதுகளில் வெளிவந்த ‘பாரதி’ (கொழும்பு) முதலான சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த நூல் அறிமுகங்கள் இரத்தினச் சூருக்கமாக குறள்போன்று இறுக்கமாக நூல் விமர்சனங்கு செய்திருப்பதை நினைவு கூர்கின்றபோது எமது நூல் விமர்சனம்பற்றிய வரலாறு உலக்கை தேய்ந்து உளிப்பிடியான கதைதான். இத்தகைய ஆரோக்கியமற்ற விமர்சனச் சூழலில் இத்தொகுப்பிலுள்ள நூல் விமர்சனக் கட்டுரைகள் ஆறுதலும் பரவசமும் ஏற்படுத்து வனவாகின்றன.

கவிதை, சிறுகதை, நாவல், கட்டுரை, விமர்சனம், ஆய்வு, வாழ்க்கை வரலாறு, நாஸ்பட்டியல் முதலான பல்வகை நூல்கள்பற்றிய மனப்பதிவுகள் கொண்ட இவ்வாக்கங்கள் பற்றி ஆழமாக நோக்கும்போது நான்கு சிறப்புக்கள் தலை நீட்டுகின்றன.

அவை

- பெரும் பாலான ஆக்கங்கள் நிறைகளை மட்டுமன்றி குறைகளையும் எடுத்துரைத்தல்.
- முத்த எழுத்தாளர், இளைய எழுத்தாளர், நண்பர்கள், உறவினர்கள் என்ற பேதமின்றி அவற்றை வெளிப்படுத்துதல்.
- குறைகள் கூறும்போது நயத்தகு நாகரிகத்தைக் கடைப்பிடித்தல்.
- காரமான கருத்துக்களையும் இனிப்பாகத் தருதல்.

விரிவஞ்சி எடுத்துக்காட்டுக்கள் தரப்படவில்லை. அவற்றை இனங்காண்பது வாசகர்களது பொறுப்பாகின்றது.

நூலின் தலைப்புப்பற்றியும் ஒரு வார்த்தை கூற வேண்டும். விமர்சனம், திறனாய்வு என்ற இரு சொற்களையும் ஒன்றாகக் கருதுவோ எம்மிடுமோ. இரண்டுமே வெவ்வேறானவை என்று வாதிடுவோருக்கும் குறைச்சலில்லை. இந்நிலையில் அவ்விரண்டையுமே தவிர்த்து திறன் நோக்கு என்ற சொல்லைக் கையாண்டுள்ளார் ஏபீர்முகம்மது (இரண்டாம் விகவாமித்திரன்) அதுபற்றி அலகுவதற்கு ‘மூன்றாவது விகவாமித்திரர்’ எவராவது முன்வரவேண்டும். ஏனைய சிறு சஞ்சிகைகள்போன்று அற்ப ஆயுளில் ‘செங்கதிரும்’ தன் கதிரை முடித்து விட்டது. எனினும் குறுகிய காலத்துள் அது ஆற்றியவற்றின் சான்றாகவுள்ளார் இரண்டாம் விகவாமித்திரன். ஆயுள் முடிந்தது செங்கதிருக்கு மட்டுமே என்பதை நன்குணர்ந்து ‘செங்கதிர்’ நினைவை - கனவை - மெய்ப்பித்துக் கொண்டிருப்பது இவ்வாசிரியரின் பொறுப்பாகின்றது. குறைந்தது மூன்றாவது விகவாமித்திரன் அம்பாரை மாவட்டத்தில் வரும்வரையாவது ‘விடுலாநந்த அடிகளும் முஸ்லிம்களும்’ என்ற ஆய்வு நூலுடாக தம்மை வலுப்படுத்திய - ஆய்வுகை வளப்படுத்திய இந்நண்பரின் மற்றுமொரு நூலிற்காகவும் காத்திருப்போம்.

வாழ்த்துக்களுடன்

பேராசிரியர் செ.யோகராசா

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

வந்தாறுமுலை

நூல்கள் பற்றியதான பதிவுகள் புதிய சமீக்ஷைக்களைப் பெற வேக்ஞாம்

தமிழிலக்கியப் பரப்பில் நூல் விமர்சனம் அல்லது திறனாய்வு என்பது எல்லோராலும் ஈடுபட முடியாதது என்ற ஒரு மாயை மறைமுகமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருந்த ஒரு காலகட்டம் இருந்தது. அதனால் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்களினதும் இலக்கிய மேதாவிகளினதும் கைகளுக்குள் அத்துறை சிக்கித் தவித்தது. இன்று இப்போக்கு மாற்றம் பெற்றுவிட்டதாகத் தெரிகிறது. விமர்சனம் அல்லது திறனாய்வு என்ற சொல்லை வெளியில் வைத்துவிட்டு நூல் நயம், இரசனைக் குறிப்பு போன்றவாறான சொற்களின் உதவியோடு பலரும் விமர்சன வட்டத்துக்குள் காலுங்கிற நிற்கின்றனர். இந்தக் காலகட்டத்தில் தான் மல்லிகை, ஞானம், ஜீவநதி போன்ற சஞ்சிகைகள் தமிழுலகில் வெளிவந்துகொண்டிருந்தன. நூல் நயம் என்றும் இரசனைக் குறிப்புகள் என்றும் வந்த ஆக்கங்களில் பெரும்பாலானவை வெறுமனே அறிமுகக் குறிப்புகளாகவும் அறிந்தவர்களும் தெரிந்தவர்களும் ஆளுக்காள் முதுகு சொறிந்து விடும் முயற்சியாகவுமே அமைந்திருந்தன. அவ்வேளையில்தான் இலட்சியம் இல்லாமல் இலக்கியம் இல்லை என்ற மகுட வாசகத்தோடு கலை, இலக்கிய பண்பாட்டுப் பல்கலை திங்கள் இதழாக செங்கத்திர் என்ற சஞ்சிகையை 2008ம் ஆண்டிலிருந்து கடும் முயற்சியோடு வெளிக்கொண்டு வந்தேன்.

விமர்சனத்துறையில் குறிப்பாக நூல் விமர்சனத் துறையில் புதிய அணுகுமுறையொன்றுக்கான அத்திவாரம்பற்றிச் சிந்திக்கத் தலைப்பட்ட ‘செங்கத்திர்’ விசுவாமித்திர பக்கம் என்ற பகுதியை அறம்பித்தது. ‘இரண்டாம் விசுவாமித்திரன்’ என்ற புனைபெயரில் இந்நூலாசிரியர் ஏ.பி.ர் முகம்மது அவர்கள் இப்பகுதிக்குப் பொறுப்பாக இருந்து ‘நோக்கல்’ என்ற தலைப்பில் நூல்

மதிப்பீடுகளை மேற்கொண்டார். பேரவாங்கிய பல எழுத்தாளர்கள் இப்பகுதிக்குப் பாராட்டுத் தெரிவித்தமை மனதுக்குத் தெம் பூட்டியது. செங்கதிர் கிடைத்ததும் நான் முதலில் விசுவாமித்திர பக்கத்தையே வாசிப்பேன் என்று சொன்னவர்களும் உண்டு. எனினும் செங்கதிர் 2013 ஜூன் வரியோடு தவிர்க்க முடியாத காரணங்களினால் தனது அர்ப்பணிப்புடனான பணியை தற்காலிகமாக நிறுத்திக் கொண்டது. இக்காலகட்டத்துள் வெளியான கட்டுரைகளே திறன் நோக்கு என்ற பெயரில் உங்கள் கரம் கிட்டியுள்ளது.

இங்கு பிரசுரமாகியுள்ள மதிப்பீடுகள் மரபுதியான விமர்சனத்தில் நின்றும் வேறுபட்டதாகி வெளிவந்தமை பற்றி பலரும் சிலாகித்திருந்தனர். இலக்கமிடப்பட்ட பந்திகளாக அவை அமைந்திருந்தன. மதிப்பீடுக்கான முகவுரை ஆரம்பப் பந்தியிலும் நால் மற்றும் நூலாசிரியர் பற்றி இரண்டாம் பந்தியிலும் நூல்பற்றியதான் பார்வை மூன்றாம் பந்தியிலும் இடம் பிடித்தது. பட்டும் படாமலும் குத்திக் கிளறாமலும் பலவீனங்கள் என இரண்டாம் விசுவாமித்திரனால் அடையாளம் காணப்பட்டவை இறுதிப் பந்தியில் இடம் பிடித்தது. இவ்வாறு புதிய ஒழுங்கு முறையொன்றைப் பின்பற்றி நோக்கல் வெளியானது. கட்டுரைகளை வாசிக்கும்போது இதனைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

.இந்நூலாசிரியர் ஏ.பி.ர் முகம்மது அவர்களின் எழுத்துநடை வாசிக்கத் தெவிட்டாதது. ஏனையோரிலிருந்து அது வேறுபட்டது. அவர் புத்தாக்கப் பார்வை கொண்டவர். கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, விமர்சனம், ஆய்வு என பல துறைகளிலும் தன்னை விதைத்தவர். ஆரவாரமில்லாத அனுகுமுறையை கொள்கை யாகக் கொண்டவர். கலாபூஷணம் விருது, கிழக்கு மாகாண முதலமைச்சர் விருது, சர்வோதய விருது, தமிழ் மாமணி விருது என்று பலவற்றை வென்றவர்.

இந்நால் வெளிவருவதையிட்டு நான் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். நால் விமர்சனதுறையின் ஒரு புதிய திசையாக இதனை அணுகுவதன்மூலம் இத்துறையின் எதிர்காலம் சிறப்பாக வழிநடத்தப்பட வழி கிடைக்குமென எதிர்பார்க்கலாம்.

செங்கத்திரோன் த.கோபாலகிருஷ்ணன்

அழிரியர் – செங்கத்திர்

முன்னீடு

தமிழ் இலக்கியப் படைப்பு வடிவங்களில் நால் விமர்சனம் என்பது ஒரு கூறாக இருந்தபோதிலும் ஏனைய வடிவங்களுக்குக் கிடைக்கும் ‘பொபியலாரிட்டி’ இதற்குக் கிடைக்கவில்லை. விமர்சனம் என்ற சொல் தன்னளவில் கொண்டிருக்கும் நேர, மறை அனுகுமறைகள்தான் இதற்குக் காரணம் என்று கருதப்படுகின்றது. சினிமா, நாடகம்போன்ற துறைகளில் இன்றைவும் இச்சொல் தன் ஆளுமையைத் தக்க வைத்திருக்கின்ற நிலையில் தமிழ் நூலாக்கத்துறையில் மாத்திரம் ஏன் இச்சொல் இன்று காலாவதியாகி ஓரக் கண் பார்வையில் சீவியம் கழிக்கின்றது?. விமர்சனம் என்ற சொல்லுக்கே இந்தக் கதியென்றால் நூல்பற்றியதான் மெய்ப் பதிவுகளின்நிலை என்னவென்று விளங்கிக் கொள்வது சிரமமல்ல.

இதன் விளைவுதான் ஆளுக்கொன்றும் நாளுக்கொன்றுமாக நூல்கள் வெளிக்கிளம்பி வந்து அதுபற்றிய பதிவுகள் நயத்தலுரை, இரசனைக்குறிப்பு, நூல்நயம், மதிப்பீடு, திறனாய்வு என பல்வேறு தலைப்புகளில் கோலம் புணைந்து உலா வருவதாகும்... ‘திறனாய்வு’ என்பதில் உள்ள ‘ஆய்வு’ கொண்டிருக்கும் விரிந்த எல்லை காரணமாகவும் பலர் நூல்களை மதிப்பிடத் தயங்குகின்றனர். என்னைப் பொறுத்து இவற்றிலிருந்தெல்லாம் விலகி ‘நோக்கல்’ என்ற தலைப்பைத் தேர்வு செய்து கொண்டேன். பொருத்தம் கருதி இங்கு திறன் நோக்கு என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளேன். இதற்கான அங்கீகாரம் இறைமையுள்ள வாசகனிடமே உள்ளது.

(2)

மட்க்கள்பிலிருந்து வெளியான ‘செங்கதீர்’ என்ற சஞ்சிகையில் ‘இரண்டாம் விசுவாமித்திரன்’ என்ற புனைபெயரில் ‘விசுவாமித்திர பக்கம்’ என்ற தலைப்பில் எனது எழுத்துக்கள் பிரசுரமாயின. ‘விசுவாமித்திர பக்கம்’ முன்னிடு எனவும் நோக்கல் எனவும் இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டிருந்தது. முன்னிடு சமகால இலக்கியம் பற்றியதான் எனது கருத்துக்களின் எழுத்துக் கோலமாக அமைய நோக்கல் என்பது ஏதாவது ஒரு நூல்பற்றிய கண்ணோட்டமாக அமைந்தது. அவ்வாறு நோக்கல் என்ற பகுதியில் வெளிவந்த கட்டுரைகளின் தொகுப்பே திறுங் நோக்கு என்ற பெயரில் நாலாகக் கணிந்துள்ளது.

செங்கதீர் 2011 மே மாத இதழில் ‘நோக்கல்’ என்ற பகுதியை பின்வருமாறு அறிமுகம் செய்தேன். “ஆக்கல் உன். பணி நோக்கல் என் பணி. நான் வரித்துக் கொண்ட கொள்கை இது. நன்னாலார் காலத்து விமர்சனம் இந்தக் காலத்துக்கு ஒத்து வராது. விமர்சனம் ஒரு படைப்பை வாழ வைக்க வேண்டும் என்பதுதான் எனது வாய்பாடு. அதுதான் என் சுயமும்கூட. அதை அடியொற்றியதாகவே ‘நோக்கல்’ என்ற பகுதி அமையும். ஒரு படைப்பாளி தனது சிருஷ்டியை வெளிக்கொணர எத்துணை அல்லல்களைச் சந்தித்திருப்பான் என்பதைப் புறந்தள்ளிவிட்டு வித்துவச் செருக்குடன் ஒரு படைப்பை நோக்குதல் என்பாற்பட்டதல்ல.”

இன்னுமொரு சந்தர்ப்பத்தில் முன்னிடு என்ற பகுதியில் பின்வருமாறு எழுதினேன். “விமர்சனம் என்பது யாகம் போன்றது. பேதம் கடந்த நிலையில் வித்துவத் தவம் இயற்றி மனதில் ஒரு

புனிதப் பணி என உள்ளி விதைப்புக்கும் அறுவடைக்கும் இடையிலான சமன்பாட்டைச் சீர்செய்தலே விமர்சனம் ஆகும்”

செங்கத்திர் தனது பணிகளை 2013 ஜூன் வரியில் நிறுத்தும்வரை ‘நோக்கல்’ என்ற பகுதியில் நூல்கள் தொடர்பாக பதினாறு கட்டுரைகளை மாதம் தவறாமல் எழுதினேன். எனினும் பெற்றவரி, மார்ச் மாதங்களுக்கென அச்சஞ்சிகைக்கு எழுதிய கட்டுரை களையும் இங்கு சேர்த்துக் கொண்டேன். தேசியப் பத்திரிகைகள் மற்றும் இணைய சஞ்சிகை என்பவற்றில் வெளியான மூன்று கட்டுரைகளுமாக மொத்தம் இருபத்தியொரு கட்டுரைகள் இங்கு அச்சாகியுள்ளன. தேவை கருதி சில இடங்களில் செவ்விதாக்கமும் செய்யப்பட்டுள்ளன.

மற்றும் பேராசிரியர் செ.யோகராசா (கிழக்குப் பல்கலைக் கழகம்), ஏ.எல். தெளபீக் (மாவட்ட கலாசார ஒருங்கிணைப்பு அலுவலர்) நவாஸ் சௌமி (ஆசிரியர்) ஆகியோருக்கும், த.கோபாலகிருஷ்ணன் (செங்கத்திரோன்), அவர்களுக்கும் மற்றும் அம்பாறை மாவட்ட கலாசார உத்தியோகத்தார்கள் இந்நாலை அச்சிட்ட அச்சகத்தினர் ஆகியோருக்கும் எனது நன்றிகள்.

ர.பீர் முகம்மது

நூலாசிரியர்

510, Hospital Road,

Sainthamaruthu – 07

Phone : 0714498887/ 0767498887/0672222574

E-Mail : apeermohamed@gmail.com

நூல்களின் அணிநடை

1. எஸ்.எச்.எம்.ஜெமீல் அவர்களின் அறிவாக்கங்கள் 15
2. மனதில் உறுதி வேண்டும்
3. பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி:
ஒரு புலமை சகாப்தம்
4. விடியலைத் தேடி
5. குருதி தோய்ந்த காலம்
6. ஓ! அவனால் முடியும்.
7. நிஜங்களின் தரிசனம்
8. வெள்ளி விரல்
9. சொடுதா
10. இன்னுமோர் உலகம்
11. நெல்லிமரப் பள்ளிக்கூடம்
12. முதுசம்
13. தோட்டுப்பாய் முத்தம்மா
14. ஒரு திறனாய்வாளரின் இலக்கியப் பார்வை
15. கூடுகள் சிறைந்தபோது
16. மருதமுனை முத்து மத்து மெளலானா
17. கண்ணீரினுாடே தெரியும் வீதி
18. மனக்காடு
19. அரசியல் சிந்தனையும் சமூக இருப்பும்
20. இலங்கைப் பாராஞ்மன்றத்தில் முஸ்லிம்கள்
21. இப்படியுமா.....?

திறன் நோக்கு - 01

எஸ். எச். எம். ஜெமீஸ் அவர்களின் அந்வராத்தங்கள்

நால்	: எஸ்.எச்.எம்.ஜெமீஸ் அவர்களின் அந்வாக்கங்கள்
நூலாசிரியர்	: எஸ். எல். சியாத் அகமட் 30/2, கஜபா பிளேஸ், நொப்பட் குணவர்த்தன மாவத்தை, கிருலப்பனை, கொழும்பு – 6
வகை	: நால் விபரப் பட்டியல் விலை : ரூபா 600
முதற்பதிப்பு	: 2010
பக்கம்	: xi + 208
வெளியீடு	: குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு

இலங்கைப் பாராஞ்சுமன்றத்தின் உதவி நூலகராகக் கடமை புரிபவர் எஸ்.எல்.சியாத் அஹமட் அவர்கள். நூலக சங்கத்தின் கற்கைநெறிகளுக்கான விரிவுரையாளர். தந்தைவழி நூலகநும்கூட.. இவர் தனது நூலக விஞ்ஞானவியல் தொழில்துறை அனுபவத்தை முதல்தோக்கி ‘எஸ்.எச்.எம்.ஜெமீஸ் அவர்களின் அந்வாக்கங்கள்’ என்ற தலைப்பில் விபரப் பட்டியல் நால் ஒன்றினை வெளியிட்டுள்ளார். இந்நாலுக்கு கலாந்தி கா.சிவத்தம்பி அவர்கள் ஆசி வழங்கியுள்ளார்.

எளிமையான, ஆனால் பொருத்தமான அட்டைகொண்ட இந்நால் எஸ்.எச்.எம்.ஜெமீஸ் அவர்களின் ஆற்றலிலக்கியத்தினதும் ஆக்க இலக்கியத்தினதும் தகவல்கள் அனைத்தினதும் மொத்த வெளிப்பாடு என்னாம். அரிதான இப்பணிக்காக நூலாசிரியரைப் பாராட்டுதல் தகும்.

இந்நாலானது எஸ்.எச்.எம்.ஜெமீல் அவர்களின் தகவல்களை பின்வரும் எட்டுத் தலைப்புகளில் பட்டியலாக்கியுள்ளது.

01) நூல்கள்	- 30
02) வெளியீட்டுரைகள்	- 47
03) கட்டுரைகள்	- 116
04) பேச்சுக்கள்	- 187
05) வாணொலி உரைகளும் கலந்துரையாடல்களும்	- 42
06) தொலைக்காட்சி	- 06
07) ஆய்வுகள் அறிக்கைகள்	- 08
08) ஜெமீல் பற்றியும் அவரது நூல்கள் பற்றியும் பிறர் எழுதியவை	- 38

இவற்றைவிட ஜெமீல் அவர்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள், வெளிநாட்டுப் பயண விபரங்கள் என்பவற்றுடன் அவர் தொடர்பான அரிதான சில புகைப்படங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன.

1949 - 2010 வரையான காலப் பகுதியில் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த 1838 விடயங்கள் வெட்டியெடுக்கப்பட்டு பகுக்கப்பட்டு, தொகுக்கப்பட்டு, ஆண்டுரீதியாக அல்பங்களாகக்கப்பட்டு ஜெமீல்வசம் உள்ளதான செய்தியும் நாலிற் கிடந்தன.

நாலாசிரியர் தனது பதிப்புரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். “மேற்போந்தவற்றிற்குந் து தயாரிக்கப்பட்ட இவ்வறிவாக்க விபரப்படியலின் மூலம் வேறு பல தகவல்களையும் நாம் பெற்கக்கூடியதாகவுள்ளது. அதேநேக எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் பற்றிய விபரங்கள், காலத்துக்குக் காலம் நாட்டின் பல பாகங்களிலும் நடைபெற்ற விழாக்கள், கல்முனை ஸாஹிறாக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம், இஸ்லாயிய நூல் வெளியீட்டுப்பணியகம் மற்றும் முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டவுவல்கள் அமைச்ச என்பன வெயியிட்ட நூல்களின் தரவுகள், அதை தொடர்பான விழாக்கள் போன்ற இன்னோரன்ன விடயங்களையும் இந்நால் தருகின்றது.”

இஸ்லாமிய தமிழ் அறிஞரும் முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சின் முன்னாள் செயலாளருமான எஸ்.எச்.எம்.ஜேமீல் அவர்கள் இருபதாம் நூற்றாண்டின் பின் அரைப்பகுதியில் எழுத்துப் பணியை ஆரம்பித்தவர். இன்றுவரை ஆரவாரமில்லாமலும் அலட்டிக் கொள்ளாமலும் தனக்கெனத் தனி வழியொன்றினை அமைத்து அப்பணியில் அகலக் காலுங்கு வெந்திரி கண்ட கல்விமான். மலேசியாவில் 2011ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற இஸ்லாமியத் தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாட்டின் இலங்கை முகவரி என அனையாளம் காணப்பட்டவர். இலங்கையின் முத்த முஸ்லிம் எழுத்தாள ஜாம்பவாங்களில் ஓரிருவரைத்தவிர ஏனையோருக்கு இனியார்.

2010 வரையான இவரின் ஆக்க இலக்கிய - ஆற்றலிலக்கிய வெளிப்பாடுகளின் விபரங்கள் அனைத்தையும் எதுவும் விடுபாடாமல் மிகக் கவனமாகத் தொகுத்து ‘எஸ்.எச்.எம்.ஜேமீல் அவர்களின் அறிவாக்கங்கள்’ என்ற தலைப்பில் விபரப்படியலாக இந்நால் வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளது.. எழுத்துத் துறை சார்ந்த பாரிய இப்பணி நூலாகக் கணிந்துள்ளதை அனைவருக்கும் பெருமையும் முன்னுதாரணமும் எனலாம்.

எஸ்.எச்.எம்.ஜேமீல் அவர்கள் எழுதிய நூல்களின் எண்ணிக்கை தொடர்பில்(பக்- VIII, பக்-7, பக்-33) சரிபார்க்கப்படாமை, அவர்குடும் பம் பற்றிய இன் னுமொரு நூலும் உண்டெனக் குறிப்பிடப்படுகின்றமை, ஆசியரையில் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி நூல் பற்றி எதுவும் குறிப்பிடாமை, எஸ்.எச்.எம்.ஜேமீல் அவர்களின் அநுபவம் தொடர்பிலான குறிப்பொன்றினைப் பெற்றுப் பிரசுரிக்காமை என்பன போன்ற எதுவும் இந்நாலின் கணதியை எவ்வகையிலும் குறைத்துவிடவில்லை.

நூலாசிரியரின் பதிப்புபை பின்வருமாறு முடிவடைகின்றது “இத்தகைய ஓர் அறிஞரின் அறிவான்மையை வெளிப்படுத்தும் இந்நால் அனைவருக்கும் பிரயோசனமாயிருக்குமென எதிர்பார்க்கிறேன்”

(3)

வரலாற்றில் வாழ்தல் என்பது எல்லோர்க்கும் எளிதான் ஒன்றில்ல. தன் வாழ்வியல் எச்சங்களை பிறருக்குப் பயன்தரும் முறையில் வெளிப்படுத்தும் இயலுமை கொண்டவர்களால் மட்டுமே அது சாத்தியம். எஸ்.எச்.எம் ஜெமீல் அவர்களுக்கு அது சாத்தியமாயிற்று என்பதும் ‘எஸ்.எச்.எம்.ஜெமீல் அவர்களின் அறிவாக்கங்கள்’ என்ற விபரப் பட்டியல் நூல் அதன் ஒரு காட்டி என்பதும் பின்னமற்ற உண்மையாகும். எம்முள் ஓருக்கும் இன்னும் சிலரும் இவர்பாங்கிற பணிசெய்து எதிர்காலத் தலைமுறையினருக்கு செய்திகளை வழங்குதல் நம் கடன்.

செங்கதீர் - மே 2011

திறன் நோக்கு - 02

மனதில் உறுதி வேண்டும்

நால்	: மனதில் உறுதி வேண்டும்
நூலாசிரியர்	: அ. விஸ்னுவர்த்தினி
	மலையந் தோட்டம், கரணவாய் வடமேற்கு வல்வெட்டித்துறை
வகை	: சிறுகதைத் தொகுப்பு பக்கம் xii + 60
முதற்பதிப்பு	: 2010 பெப்ரவரி விலை:ரூபா 200
வெளியீடு	: ஜீவநதி, கலையகம், அல்வாய் வடமேற்கு

சிறுகதை என்பது அளவில் சிறிய கதை அல்ல. நவீன சிறுகதையின் சிற்பி எனக் கூறப்படும் புதுமைப்பித்தன் ‘பொன்னகரம்’ என்ற சிறுகதையை இரண்டு பக்கங்களிலும் ‘துன்பக் கேணி’ என்பதை முப்பத்திரெண்டு பக்கங்களிலும் எழுதினார். சிறுகதையில் எழுத்துக்களின் ஆளுகையைவிட உணர்வுகளின் வாழுகைதான் முன்னிலை. தனக்கென இருக்கும் ஒரு சமூகத் தளத்தில் பல்வேறு மனித நடத்தைக் கோலங்கள் இருக்கும். அதுபற்றியதான் உணர்வுகளை எழுத்து(த் தொழில்) நுட்பத்தினுரோக மேலெழுந்து சேதியொன்றினைச் சொல்லுதல் நல்ல சிறுகதையின் பண்டு ஆகும். இந்தத் தேந்றந்தினை நிறுவ முனையும் கதைகளே இச் சிறுகதைத் தொகுப்பு எனலாம்.

(02)

‘மனதில் உறுதி வேண்டும்’ என்ற இத்தொகுப்பை வெளியிட்டுள்ள அ.விஸ்னுவர்த்தினி இதை எழுதும்பொழுது இருபது வயதே நிரம்பிய மாழ் பல்கலைக்கழக கலைப்பிட மாணவி. ‘ஜீவநதி’ வெளியிடான் இதில் பத்து சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. பிரபல இலக்கியச்

சஞ்சிகைகளான செங்கத்திர், னானம், மல்லிகை, ஜீவந்தி, படிகள், கதிரவன், யாழ்.தினக்குரல் ஆகியவற்றில் இக்கதைகள் வெளிவந்துள்ளன.

கிழக்கில் இருந்து வெளிவரும் ‘செங்கத்திர்’ சஞ்சிகை ‘உன்னை நம்பித்தானே’என்ற சிறுகதையைப் பிரசுரித்ததன்மூலம் தன்னை இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகம் செய்ததாக விஸ்னுவர்த்தினியின் ஒப்புதல் வாக்குமூலமும் நூலிற் கிடந்தது.

சிறுகதையுலகிற் பிரவேசம் செய்து இரண்டேயிரண்டு வருடங்களுக்குள் பிரபல சஞ்சிகைகளில் கதைகள் பிரசுரமானதும் தொகுதியொன்றை வெளிக்கொணர்ந்ததும் வாழ்வியல் துண்பங்களின் குறியீடான வறுமை, துங்பம், தியாகம், சாதியம், புரிதலின்மை ஆகியவற்றினுடான கதைத் தரிசிப்புகளுக்கும் அப்பால் பெண் ணியம், சமூக இருப்பு போன்றவற்றின்மீதான அனுஞ்சமுறை சார்ந்த பார்வையும் நூலாசிரியரின் அறிமுகக் குறிப்புகளாகும். இந்த அறிமுகக் குறிப்புகள் சிறுகதை உலகிற்கு நல்ல சேதி என்பதுடன் விஸ்னுவர்த்தினி என்ற எதிர்கால விருட்சத்தின் வேர் விடுகையும் ஆகும்.

(03)

தொகுதியில் பத்துக் கதைகள் உள்ளடக்கம். ‘ஆர் கொலோ’ என்ற கதையில் வரும் ‘கந்தையாக் கிழவன்’ மற்றும் ‘மாழும் மானிடங்கள்’ என்ற கதையில் வரும் ‘சைக்கிள்கடை சுரேஸ்’ ஆகியன தியாகம் செய்யும் பாத்திரங்கள்.

“இந்தா பிள்ளை...இது என்றை கண் ஒப்பரேசனுக்காகத் தவமணி ரீசர் தந்தது....என்றை பேத்தியின்றை ஆசையைவிட என்றை கண் பெரிசே.....அவனுக்கு சில்லுவண்டில் வாங்கிக் குடு.” என்ற கந்தையாக் கிழவனின் வார்த்தைகள் நெஞ்சில் நிலைப்படவை. கால் ஊனமான தனது பேரப்பிள்ளையின்

ஆசைக்காகத் தனது பார்வையைத் தியாகம் செய்யும் பாத்திரம். கந்தையா கிழவன் நல்ல முறையில் பாத்திர வார்ப்பு செய்யப்பட்டிருப்பதால் ‘ஆர் கொலோ’ மனதை வெல்கிறது.

‘நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே’ என்பது சாதியம் பற்றிய கஷத். வேற்றுச் சாதி என்பதற்காக தனது மகன் விரும்பிக் கட்டியவளை பத்தியச் சாப்பாட்டில் அலறிக்காய் கொடுத்து மறைமுகமாகக் கொலை செய்யும் மாமியார் பாத்திரத்தைக் கொண்டது. சாதியத்துக்கு எதிரான நல்லதொரு கதைப்பின்னலைக் கொண்டிருந்தாலும் முடிவின் அடிப்படையில் இக்கதை தொலைக்காட்சி நாடகத்துக்குப் பொருந்தும். நமக்குப் பொருந்துமா? பெண்ணியவாதிகள் ஏற்றுக்கொள்வார்களா? (கதாசிரியர் பெண்ணியச் சார்பா? இல்லையா?) என்பன இங்கே தொக்கி நிற்கும் கேள்விகள். இக்கதையில் வன்முறை சார்ந்த முடிவு முன்வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற. அதேவேளை ‘மனத்தாங்கல்கள்’ என்ற சாதியம் பற்றிய இன்னுமொரு கதையில் மொட்டவிழ்தல்போல கதையோட்டமும் முடிவும் மிதவாதமாக உள்ளது. பின்னைய கதையின் பிரச்சார உத்தி சிலாகிக்கத்தக்கது.

‘உன்னை நம்பித்தானே’ ‘புரிந்துணர்வு’ ஆகிய இரண்டும் எஞ்சிய எட்டுக் கதைகளிலுமிருந்தும் வேறுபடும் பாங்கில் அணுமந்தவை. ‘உன்னை நம்பித்தானே’ என்ற கதையில் கதாசிரியர் தானே குய்பாத்திரமாகி மகளாக மாறி கதை பின்னப்படுகின்றது. தாயிடம் கூறுமால் மகள் தந்தையிடம் தனது காதலைச் சொல்லி வெற்றி பெறும் புதிய உத்தி. பெண்ணிய சிந்தனையின் வெளிப்பாடு. ‘புரிந்துணர்வு’ என்ற கதையில் ‘ரசாக்’ என்ற முஸ்லிம் பாத்திரம் நன்றாக உருவகிக்கப்பட்டுள்ளது. கொழும்புப் பின்னணியில் அச்சொட்டாக வெளிவரும் நல்லதொரு பாத்திரம். மொத்தத்தில் ‘உன்னை நம்பித்தானே’ ‘புரிந்துணர்வு’ ஆகிய இரண்டு கதைகளும் ஆசிரியரின் வல்லமையைக் கட்டியம் கூறும் கதைகள் எனலாம்.

“இவ்வளவு நானும் மற்றவையட்ட உடுக்கத் துணிதான் கேட்காமலிருந்ததும்.ஆனால் அந்தக் கடவுள் அதையும் கேட்க வைச்சுட்டானே. இனி என்னம்மா செய்யறது..வேறுவழியில்லை.”என்று ‘மிடிமை அழிந்திடேல்’ என்று கதையில் வறுமையை ஒங்கி ஓலிக்கும் வசனம் நெற்றிப் பொட்டாகி நிற்கும் தன்மையது.அவ்வாறே ‘விட்டின் முன்புறத்தில் தென்மேற்கு மூலையில் வெள்ளை வேட்டி ஒன்று கட்டப்பட்ட இடத்தில் கட்டில் ஒன்று சரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது’ என்ற வரிகள் மூலம் மரண வீட்டில் இறுதிக் கிரியைகள் நடந்தேறிவிட்டன என்பதை, ‘யாரோடு நோகேன்’என்ற கதையில் குறியீடின்மூலம் சொன்னவிதமும் எல்லோராலும் சொல்ல முடியாத இயலுமைகள்.

வாழ்வுச்சிக்கலுக்குள் மாட்டிக் கொண்ட பெண்ணின் கதை ‘மறுவாழ்வு’. இறுந்த காலத்தைப் புதைத்து எதிர்காலத்தை விதைத்தது வாழ முயற்சிக்கும் பெண்ணை அடையாளம் காட்டும் கதை. ‘மனதில் உறுதி வேண்டும்’என்பது மகுடம் தாங்கிய கதை. இதுவொரு பிரச்சார உத்திக் கதை. போர்க்கால சூழ்நிலையில் பட்டும் படாமல் காலான்றி பெண்ணியத்தின் கோட்பாட்டை தெளிவாக முன்வைத்தல் இக்கதையின் வெற்றி எனலாம்.

பத்துக் கதைகளிலும் அவலநிலையிலுள்ள குடும்பத்தை மையம் கொண்டு கதை பின்னப்பட்டிருத்தல், ஏழு கதைகளில் தலைவனோ தலைவியோ இல்லாத குடும்பச் சூழ்நிலை பின்னணியாகச் சித்தரிக்கப்பட்டிருத்தல் என்பதன் காரணமாக தொகுதியை ஒருசேர வாசிக்கும்போது தொய்வு மனப்பான்மை தொக்கினாலும் அதனைத் தொகுதியின் குறைபாடாகச் சுட்ட மனம் இடம் தரவில்லை.

ஏதாவது ஒரு கதையின் தலைப்பே தொகுதியின் தலைப்பாக வரவேண்டும் என்ற எந்த விதியும் நடைமுறையில் இல்லை. இருந்தாலும் ஏதாவதொரு காரணம்பற்றி கதையொன்றைத் தேர்ந்து

(மனதில் உறுதி வேண்டும்) அதைத் தலைப்பாக இடுகின்றனர் புதுமெய் காணும் சில கதைத் தலைப்புக்களும் தொகுப்பில் உள்ளன. அவற்றிலொன்றை இட்டிருந்தால் கண்ணி வடிவமைப்பிலான அட்டைப் படத்துக்கு இன்னும் கூடுதலான உயிரோட்டம் கிடைத்திருக்கும்.

(04)

ஆங்கிலேய, ஜரோப்பிய இலக்கியங்களைப் பின் தள்ளி மூன்றாம் உலக நாடுகளின் இலக்கியங்கள் மூன்னணிக்கு வந்து கொண்டிருக்கும் இன்றையநிலையில் போருக்குப் பின்னரான சூழ்நிலைகளைத் தரிசிக்கும் கதைகள் தொகுதியில் காணாமல் போயுள்ளனமே கண்ணே உறுத்தினாலும் ‘ஆர் கொலோ’, ‘யாரொடு நோகேன்’, ‘மிடிமையில் அழிந்திடேல்’ போன்ற மிடுக்கான தலைப்புகளும் காத்திரமான பாத்திர வார்ப்புகளும் வாழூப்பழத்தில் ஊசி ஏற்றும்பாங்கிலான பிரச்சார உத்தியும் தெளிந்த நீரோடு போலும் வசனங்களும் விஸ்தூவர்த்தினிக்கு விலாசம் தேடித்தரும் என்பது எம் துணிபு. விஸ்தூவர்த்தினி முளையில் தெரியும் விளையும் பயிர்.

செங்கதீர் ஆகஸ்ட் 2011

திறன் நோக்கு - 03

ஸ்ரோசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தும்பி: ஓரு புலமை சகாப்தம்

நால்	: பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தும்பி:
	ஓரு புலமை சகாப்தம்
தொகுப்பு	: க. குமரன்
	இல.39,36வது ஒழுங்கை, கொழும்பு -6
வகை	: கட்டுரைத்தொகுப்பு
முதற்பதிப்பு	: 2011
பக்கம்	: 151
வெளியீடு	: குமரன் புத்தக இல்லம், இல.39, 36வது ஒழுங்கை, கொழும்பு -6

கரவெட்டியில் பிறப்பெடுத்து எழுபத்தொன்பது வருட வாழ்வெடுத்த பேராசிரியர் கா. சிவத்தும்பி அவர்கள் இறந்துபோன செய்தி தமிழ்க்கூறும் நல்லுலகெங்கும் ஏற்படுத்திய அதிர்வலைகள் மௌலிகை மௌலிகை அகலும் நிலைய் ல், அவர்பற்றியதான் கட்டுரைகள், நினைவுக்குறிப்புகள், நால்கள் என்பன வெளிவரத் தொடங்கியுள்ளன. தமிழ்மொழியிலான சஞ்சிகைகள் சில சிறப்பிதழ்களை வெளியிட்டும் இதற்கெனச் சில பக்கங்களை ஒதுக்கியும் தங்கள் பங்குக்கு நன்றிக்கடன் செலுத்தியும் வருகின்றன. பல்கலைக்கழகங்கள் அவரின் வாழ்வு நெறிமுறையை ஆய்வு செய்ய ஆயத்தமாகிவிட்டன. நீண்டகாலமாக அவரோடு நெருங்கியிருந்த சிலர் இனி எம் பணி என்ன? எனச் சிந்திக்கத் தொடங்கியுள்ளனர். இந்த நிலையில்தான் ‘பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தும்பி: ஓரு புலமை சகாப்தம்’ என்ற நால் வெளிவந்துள்ளது.

பேராசிரியர் மறைந்ததன்பின்னரான ஒரு மாதகால இடைவெளிக்குள் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட நால் க.குமரன் அவர்களால் தொகுக்கப்பட்டு 493வது வெளியீடாக குமரன் புத்தக இல்லத் தினால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலுமான 55 கட்டுரைகள், 5 கவிதைகள் என்பன நாலில் இடம்பெற்றுள்ளன. வாழ்க்கைச் சரிதைக்குறிப்பு, வாழ்வும் பணியும் பற்றிய தகவல்கள், நிறுவனங்களின் கருத்துக்கள், உறவினரின் கட்டுரைகள் என நான்கு வகுதிகளாக கட்டுரைகள் இனங்காணப்பட்டுப் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன.

வாழ்க்கைச் சரிதம் பற்றிய கட்டுரையை தமிழ்துறைப் பேராசிரியர் அம்மன்கிளி முருகதாஸ் எழுதியுள்ளார். ஏனையவை (வெளிநாட்டிலும் உள்நாட்டிலும்) பல்கலைக்கழகங்களின் துறைசார் தலைமைகளாக இருப்பவர்களாலும் அத்தகைய பதவிகளிலிருந்து ஒய்வு பெற்றவர்களாலும் எழுதப்பட; ஆறு ஏழு கட்டுரைகள் மாத்திரம் உறவினர்களாலும் வேறு சிலராலும் எழுதப்பட்டுள்ளன. மை கொண்டும் கை கொண்டும் வரையப்பட்ட ஐயாவின் புகைப்படம் கண்ணி மூலம் அட்டைப்படமாக்கப்பட்டுள்ளது.

தொகுப்பாசிரியர் க.குமரன் அவர்கள் நால் வெளியீட்டுத் துறையிலான நீண்டகால அநுபவம் உடையவர். பேராசிரியருடனும் பல்கலைக்கழக வட்டாரத்துடனும் நெருங்கிய தொடர்பைக் கொண்டிருப்பவர். கா. சிவத்தம்பி அவர்களின் புத்தாக்கம் நிறைந்த புலமைத் தேடலுக்கு உதவியும் ஒத்துழைப்பும் வழங்கி வந்தவர். ‘பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி: ஒரு புலமை சகாப்தம்’ என்ற இந்த நாலினை வெளியிட்டதன்மூலம் க.குமரன் அவர்களும் குமரன் புத்தக இல்லமும் மட்டுமல்ல தமிழ் சமூகம் முழுவதுமே மனநிறைவெய்தும் என்னாம்.

(3)

பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்கள் தமிழுலகின் இலங்கை முகவரி என அடையாளம் காணப்பட்டவர். தன்னைப்போலவே மேலும் பலரை புலமையாளர்களாக உருவாக்க அவர் அவாக் கொண்டிருந்தார் என்பதற்கு இந்நாலின் கட்டுரைகள் நல்ல சான்றாதாரங்கள் எனலாம். இக்கட்டுரைகளிற் பெரும் பாலானவை விரிவுரையாளர்கள், பேராசிரியர்கள், பீடாதிபதிகள் மற்றும் ஆய்வாளர்கள் எனவாகும் புலமையாளர்களாலேயே எழுதப்பட்டுள்ளன. இப்புலமையாளர்களிற் பலர் கா.சிவத்தம்பி அவர்களினால் வழிகாட்டப்பட்டவர்கள் என்பதுடன் கட்டுரையின் உள்ளடக்க கங்கள் பேராசிரியரின் பன்முக ஆளுமையையின் கூறுகளான கலை, இலக்கியம், வாழ்வுநெறி, சமுகவிருப்பு என்பவற்றின் அடையாளங்களாக வெளிப்படுதலால் இதுவே நூலாக்கத்தின் காலதி எனக் கொள்ளுதல் தகும்.

பேராசிரியர் பற்றி முன்னாள் பேராயர் ஜெபநேசன் அவர்கள் கூறுவதைப்போல “இனி தமிழ் இலக்கிய விமர்சனத்திலும் வரலாற்றிலும் ‘சிவத்தம்பி காலம்’ என்ற நிலைக்கு அவர் மாறியுள்ளார்”. எனவே அவருடைய பணிகள் தொகுக்கப்படல் வேண்டும் என்பதிலும் அது ஆவணப்படுத்தப்படல் வேண்டும் என்பதிலும் எவருக்கும் முரண்பாடான கருத்துக்கள் இருத்தல் சாத்தியமில்லை.

இதனை சென்னைப் பல்கலைக்கழக தமிழ் இலக்கியத்துறை பேராசிரியர் வீ. அரசு அவர்கள் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார். “பேராசிரியர்.கா. சிவத்தம்பி மறைவு நிகழ்ந்த இத்தருணத்தில் தமிழ்ச்சமூகம் அவருக்கு நன்றிக்கடன் பட்டுள்ளது. எந்தெந்தப் பணிகளுக்காக நாம் அவருக்கு நன்றி பாராட்டி நினைவுக்கர வேண்டும் என்பதை ஒரு வசதிக்காக தொகுத்துக் கொள்ளலாம்.”

அரசு அவர்களின் இக்கட்டுரையில் பேராசிரியர் தொடர்பான பல விடயங்கள் தொகுக்கப்பட்டிருப்பதால் நூலை வெளியிட்டோரின் எதிர்பார்ப்புகளில் ஒன்று இதன்மூலம் நிறைவேறிற்று எனலாம்.

பேராசிரியர் பற்றி தமிழுலகிற் பெரும்பகுதியினர் அறிந்திராத சிலபல விடயங்களையும் இத்தொகுப்பு நூல்மூலம் அறிந்துகொள்ள முடிந்துள்ளது. அது இந்நாலின் சிறப்புகளில் ஒன்றேனக் கூறினும் சரியே. நாடகம், ஆண்மீகம் என்பன அவற்றுட் சிலவாகும். பேராசிரியரின் நாடகம் தொடர்பான தகவல்கள்பற்றி பெரும்பாலானோர் அறிந்திருக்க நியாயம் இல்லை என்பதனை கிழக்குப் பல்கலைக்கழக முன்னாள் நுண்கலைத்துறைப் பேராசிரியர் சி.மெனனகுரு அவர்கள் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். “பேராசிரியர்.கா. சிவத்தம்பி ஆய்வாளராக, விமர்சகராக, கவிஞராக, சிந்தனையாளராக மதிக்கப்படுகிறார். இவற்றிற்கும் அப்பால் இவர் மிகச்சிறந்த நாடகக் கலைஞராக (நடிகர், நாடக எழுத்தாளர், நெறியாளர்) வாழ்ந்ததும் ஈழத்து நாடக வரலாற்றில் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவராக திகழ்ந்ததும் சிலர் அறியாத விடயமாகும்.” பேராசிரியர் சி.மெனனகுரு அவர்கள் இக்கட்டுரையில் கா.சிவத்தம்பியின் நாடகம் தொடர்பிலான மறந்த பக்கத்தை நினைவுட்டி நிறுவியுள்ளார். இந்தக் கூற்றினை யாழ்.பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறைப் போராசிரியர் எஸ்.சிவலிங்கராஜா அவர்களும் தனது கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அப்படியெனில் பேராசிரியரின் நாடகத் தொடர்புக்கு என்ன நடந்தது? துணைவேந்தர் வசந்தி அரசரத்தினம் அவர்களின் மொழியில் சொல்வதானால் “பேராசிரியர் இலக்கிய உலகிலே உச்சங்களைத் தொட்டபோது இந்த ‘மண்ணின் மௌந்தனின்’ நடிப்புக்கு முற்றுப் புள்ளி ஏற்பட்டுவிட்டது.”

நாடகம்போலவே அவரின் ‘ஆண்மீகம்’ பற்றிய செய்திகள் சிலவும் பலர் அறிந்திருக்க வாய்ப்பில்லையெனத் தெரிகின்றது.

‘சைவப்புலவர் ஒருவரின் புதல்வன்’ என்ற அறிமுகத்துடன் அவரின் சமய ஈடுபாடு ஆரம்பம் எனலாம். எனினும் “கரவெட்டியில் மாக் சிஸ்டுகளின் வகுப்புகள் நடைபெற்றபோது அவற்றின் செல்வாக்கினால் கவரப்பட்டார். ஆரம்பத்திலேயே அவருக்கு பொன்னையா, கந்தையா போன்ற மாக்சிஸ்டுகளின் தொடர்பு ஏற்பட்டது.” என முதலாவது கட்டுரையிலேயே குறிப்பிடப் பட்டிருந்தாலும்கூட அவரின் ஆண்மீகம் பற்றிய வேறு சிலகுறிப்புக்களும் நூலிற் காணக் கிடைத்தன.

முன்னாள் ஆய்வாளரான மனோன்மணி சண்முகதாஸ் அவர்கள் “பொதுவடமைக் கருத்துகளில் ஈடுபாடு கொண்டவராக இருந்தபோதும் உள்ளே கனன்று கொண்டிருந்த ஆத்மீக உணர்வையும் அதை அவர் வெளிப்படுத்திய சந்தர்ப்பங்களையும் நான் பகிரந்திருக்கிறேன்.” எனக் கூற, முன்னாள் பேராயர் எஸ்.ஜெபநேசன் அவர்களும் “பேராசிரியர் அவர்கள் தமது இறுதிக் காலத்தில் ஆண்மீகத்தில் மிகுந்த நாட்டம் உடையவராக காணப்பட்டார். ‘ஞானம்’ என்ற பத்திரிகைக்கு இயேசுநாதரின் பாடுகளைப்பற்றி ஓர் கட்டுரை எழுதிக்கொண்டிருந்தார்.” என வழி மொழிந்துள்ளார். இன்னுமொரு கட்டுரையில் “அவரது உடல்வாதைக் காலங்களில் தேவாரப் பாடல்களை இசைத்துக் கொண்டிருப்பார்” எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

மேலுள்ள கூற்றுக்கள் பேராசிரியரின் ஆரம்ப காலமும் இறுதிக் காலமும் ஆத்மீகத்தில் நாட்டம் கொண்டிருந்ததை கூறுகின்றன. எனவேதான் பேராசிரியர்பற்றி தமிழுலகிற் பெரும்பகுதியினர் அறிந்திராத சிலபல விடயங்களை இத்தொகுப்பு நூல் மூலம் அறிந்து கொள்ளமுடியும் என முன்னர் குறிப்பிட்டேன். நாடகமும் ஆத்மீகமும் எடுத்துக்காட்டுகள்தாம்.

பேராதனை பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத்துறை தகைமைசார் பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் அவர்களின் ‘சிவாவின் ஆளுமையும் புலமைப் பரிமாணங்களும்’ என்ற கட்டுரையில் காட்டான சில தகவல்கள் காணப்படுகின்றன.

“பொதுவாக மாற்றங்கள் முன்னேற்றமானவை. முற்போக்கானவை. ஆனால் இலங்கையில் அம்மாற்றங்கள் உலக நீரோட்டத்திலிருந்து வேறுபட்டவை. இதை ஒப்புக்கொள்வது சிலருக்குக் கடினமாக இருக்கலாம். சிலருக்குச் சந்தர்ப்பவசமாகப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் உட்பட உயர் பதவிகள் கிடைக்கின்றன.அந்தப் பதவிகள் வித்துவத் தகைமையும் நிர்வாகத் திறமையும் நேர்மையும் கொண்ட பலருக்குக் கிடைப்பதில்லை. பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் புகழ் மேலோங்குவதற்கு அவருடைய பட்டம் பதவிகள் காரணமாக அமையவில்லை. அவரது ஆளுமையும் புலமையுமே அவர் சிறப்படைவதற்கான அடிப்படைக் காரணங்களாகும்.”

பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் அவர்கள் மேலுள்ள கருத்துக்களோடு சிவத்தம்பி அவர்கள்பற்றி இன்னுமொரு விடயத்தையும் கூறியுள்ளார்.

“தமிழ்மொழியின் பெயரால் நடைபெற்ற சர்வதேச மகாநாடுகளுக்கும் அவருக்கும் இடையிலே அவ்வளவு இராசிப் பொருத்தம் இருக்கவில்லை. 2010ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற செம்மொழி மகாநாட்டில் அவரைத் தலைவராக தமிழக அரசாங்கம் நியமித்தது. இலங்கையிலுள்ள தமிழ்ப் பேராசிரியர்களிலே அப்பதவிக்குரிய உரிமையும் தகைமையும் அவருக்கன்றி வேறொருக்கும் இல்லை என்பது மறுத்தற்குரியதன்று. ஆயினும் அதனால் அவரின்புகழ் மேன்மை பெறுவதற்கு எதிரானவையாகக் காலமும் சூழ்நிலையும் அமைந்து விட்டன.”

ஆனால் பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் அவர்களின் இந்தக் கூற்றுக்கு எதிராக யாழ்.பல்கலைக்கழக முன்னாள் தமிழ்துறை பேராசிரியர் இளையதம்பி பாலசுந்தரம் அவர்கள் “இறுதியாக தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்ற செம்மொழி மகாநாடு அவருக்கு மேலும் ஓர் ஏற்றுத்தையும் மனநிறைவையும் ஆறுதலையும் அளித்திருக்கலாம் என்பது என்கணிப்பு” எனக் கூறுகின்றார்.

அதேவேளை தஞ்சாவூர் தமிழ் பல்கலைக்கழக முன்னாள் பேராசிரியர் கி.அரங்கன் அவர்கள் தன்னுடைய கட்டுரையில் . “செம்மொழி மகாநாட்டின் சிறப்புக்கு அவருடைய தலைமை முக்கிய பங்கு வகித்தது.” எனக்கூற அதே பல்கலைக்கழக தமிழியல் ஆய்வாளரான பொ.வேல்சாமி அவர்கள் “அவருடைய இறுதிக்கால நடவடிக்கைகள் சில நம்முடைய பேராசிரியர் இப்படி நடந்த கொள்கின்றார் என்று என்னைப் போன்றவர்கள் உள்ளத்தைக் கலங்க வைத்ததை மறுக்க முடியவில்லை” என பேராசிரியரின் செம்மொழி மகாநாட்டுப் பங்குபற்றுதலை குறை கூறுகின்றார்.

ஒன்றே பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னாள் பேராசிரியர் ஒருவரும் தமிழியல் ஆய்வாளர் ஒருவரும் வெல்வேறு நிலைப்பாட்டில் இருந்துள்ளமையை இக்கூற்றுக்கள் நிறுவுகின்றன. இப்படியான சில ‘புதுமெய்யான’ தகவல்களும் இத்தொகுப்பில் உள்ளன.

அதேநேரத்தில் வித்தியாசபான சில எழுத்துக்களையும் தொகுப்பில் தரிசிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. எடுத்துக்காட்டாக பேராசிரியரின் மறைவைச் சுட்டி “விதி தமிழர்களுக்கெதிராக இழைத்துவரும் அநீதிகளில் இதுவும் ஒன்று.” என்பதைக் கூறலாம்.

(4)

இத்தொகுப்பில் தமிழில் ஐந்தும் ஆங்கிலத்தில் ஒன்றுமாக ஆறு கவிதைகள் பிரசுரமாகியுள்ளன. தொகுப்பின் முதலாவது ஓக்கமாக ‘இனிதே நிறைவூட்டும்’ என்ற கவிதை பிரசுரமாகியுள்ளது.

“இன்பப் பொழுதொன்றின் இதத்தோடும் தடத்தோடும்
இத்தோடென் வாழ்வு இனிதே நிறைவூட்டும்”

என்ற நெஞ்சை நெகிழி வைக்கும் கவிதையோடு ஏனைய கவிதைகளும் பேராசிரியரின் புலமையினை வெளிப்படுத்துவனவாக உள்ளன. பொருள் பொதிந்த ஜந்தே ஜந்து சிறப்பான தமிழ்க் கவிதைகள் என்பது மனநிறைவைத் தருகின்றது.

‘என் அம்மப்பா’(my ammappa) என்ற ஆங்கிலக் கவிதைகள் சிறப்பான சொல்லமைவுடன் (well versed) ஜயாவின் பேரன் சேயோன் பாலசேகரினால் எழுதப்பட்டிருந்தது. “மற்றெந்த நல்லவருள்ளும் நீங்களும் ஒருவரே.அங்கு போய் உங்களுக்கே உரித்தான் சிம்மாசனத்தைக் கேட்டுப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்” என்ற தாங்க முடியாத தவிப்புடன் பிரியாவிடை கொடுத்து கவிதை முடிவடைந்துள்ளது. இதே பேரனால் அதே தலைப்பில் ஆனால் வித்தியாசமான கோணத்தில் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட இன்னுமொரு கட்டுரையும் நூலிற் காண முடிந்தது. ஆங்கிலமொழியில் எழுதப்பட்ட ஒன்பது கட்டுரைகளில் அனேகமானவை இரங்கற் கட்டுரைகளாக உள்ள அதேவேளை ‘புரண்ட் ஸெலன்’ பத்திரிகையில் எல்.துரைராஜ் என்வராவல் எழுதப்பட்ட ‘தூரநோக்குள்ள மனிதர்’ என்ற கட்டுரை மீள்பிரசுரம் செய்யப்பட்டுள்ளது. சற்று வித்தியாசமான கட்டுரை இதுவென்னலாம்.

(5)

இந்நால் தொகுப்பில் 117, 118 ஆகிய இரு பக்கங்களில் மாத்திரம் (கட்டுரைத் தலைப்பு உட்பட) இருபதுக்கும் மேற்பட்ட அச்சுப்

பிழைகள் காணப்பட்டமை (எல்லாப் பிரதிகளிலும் இதே நிலைமையா என்பது தெரியவில்லை), ஒரே விடயத்தை பல கட்டுரைகளில் வாசிக்க நேர்ந்தமை என எவற்றையும் குறைபாடெனச் சுட்ட மனம் இசைவு தரவில்லை.

தலைப்புகளை வழங்கிக் கட்டுரைகளைப் பெற்றுப் பிரசரித்திருந்தால் இரங்கலாகவும் ஒரே விடமாம் பல கட்டுரைகளில் சுட்டப்படுவதும் தவிர்க்கப்பட்டு பேராசிரியரின் ஆளுமைக்கூறுகள் ஒவ்வொன்றும் ஆய்வு நோக்கிலான கட்டுரைகளாக அமைந்து இதனிலும் கனதியான தொகுப்பு நுலொன்று வெளிவந்திருக்கும் என்பது என் துணிபு.

‘பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி ஒரு புலமை சகாப்தம்’என்ற இத்தொகுப்பு நூலில் வெளியீட்டாளர் உரையோ அல்லது ஆசியுரை, அணிந்துரை எனவாகும் எதுவுமே இல்லை. வெளியீட்டின் நோக்கமும் வெளிப்படுத்தப்படவில்லை. அவை முக்கியம் என நான் கருதவும் இல்லை. எனினும் இதுபோலொரு நூலின் நோக்கம் வெளிப்படையானது. அந்நோக்கம் நிறைவேறியுள்ளது என்பது மிகத் தெளிவாகத் தெரிகின்றது..

பேராசிரியரின் மறைவின் பின் அவர் தொடர்பிலான பெரும் பணியினை க.குமரன் அவர்கள் கடவில் மூழ்கி முத்தெடுக்கும்பாங்கில் வெற்றிகரமாகச் செய்து முடித்தமை அவரின் இயலுமையை வெளிப்படுத்தியுள்ளது. தமிழ்மூலகமும் இதனை மறக்காதெனலாம். இதுபோலும் பல நூல்களின் வரவே கண்ணகி, கோவலன், இளங்கோவடிகள் நடந்து வந்த பாதையில் நடந்து செல்ல வேண்டும் என்ற ஜயாவின் ஆசை நிறைவேற்றத் துணையாயமையும் என வரித்துக் கொள்ளுதல் சுபம்.

செங்கத்திர் – செப்டம்பர் 2011

திறன் நோக்கு - 04

விடியலைத் தேடி

நால்	:	விடியலைத் தேடி
நூலாசிரியர்	:	செங்கை ஆழியான் (க.குணராசா) 75/10 ஏ, பிறவுன் வீதி, யாழ்ப்பாணம்
வகை	:	நாவல்
பக்கம்	:	V + 67
முதற்பதிப்பு	:	2011 விலை:ரூபா 180
வெளியீடு	:	கமலம் பதிப்பகம், 75/10, பிறவுன் வீதி, யாழ்ப்பாணம்

ஆக்க இலக்கியக்காரர்கள் அரசியல் அஞ்சாதவாசம் புரிய வேண்டும் என்று கோட்பாடுகள் எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. தமிழ்நாட்டில் இலக்கியமும் சினிமாவும் அரசியலைத் தூக்கித் தோளில் போடுவதுமில்லை. கதவுக் துவாரத்தின் ஊடாகத் தரிசிப்பதும் இல்லை என்ற நிலையே காணப்படுகின்றது. ஆனால் நம்மவர்கள் அரசியலைத் தமது ஆக்கங்களுக்குள் கொண்டுவரவே மாட்டாட்டார்கள். மிகவும் அரிதாகவே பட்டும்படாமல் அரசியல் நடவடிக்கைகளைத் தங்கள் ஆக்கங்களுக்குள் கொண்டு வருவார்கள்.

இந்தக் கூற்றுக்கு மாறாக செங்கை ஆழியான் அவர்கள் ‘விடியலைத்தேடி’ என்ற நாவலை சமகால அரசியலுடன் தொடர்பு படுத்தி எழுதியுள்ளமை இலங்கையின் புனைக்கதை ஒழுங்கில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் எனலாம்.

தற்கால அரசியலின் சதுரங்க நிலமாகக் கருதப்பட்டது வன்னிப் பெருநிலமாகும். அங்கு ஓட்டம் பெற்ற நாலாம் கட்டப் போரின் நேரடி விளைவுகளில் ஒன்றுதான் மக்கள் இடம்பெயர்வு. இதனை மையமாக வைத்து செங்கை ஆழியான் அவர்களால் ‘விடியலைத் தேடி’ என்ற இந்நாவல் எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம், பாகிஸ்தான் பிரிவினை வாத எதிர்ப்பு என்பன தமிழ் நாவல்களின் வளர்ச்சிக்கு தூண்டுகோலாக அமைந்திருந்தன என வரலாறுகள் சொல்லும்நிலையில் இந்நாவல்மூலம் செங்கை ஆழியான் இலங்கையின் நாவல் வளர்ச்சிக்கு உரமிட்டுள்ளார் எனலாம்.

இந்நாவலை எழுத முன்னந்த நோக்கத்தை நாவலாசிரியர் தனது முன்னுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். “சிங்களப் பேரினவாதிகளிடமிருந்து உரிமைகளை வென்றெடுப்பதற்காக எமது முன்னைய அரசியல் தலைவர்களான பொன் இராமநாதன், பொன் அருணாச்சலம் ஆகிய உயர்தர வர்க்க அரசியல்வாதிகளது இயக்க அரசியலும் அதன்பின் ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம், சி.சுந்தரலிங்கம் ஆகியோரது இனக்க அரசியலும் பினக்க அரசியலும் அதனைத் தொடர்ந்து எஸ்.ஜே.வி.செல்வநாயகம், அமிர்தலிங்கம் ஆகிய மத்தியதர வர்க்கக் குழுவினரின் சாத்வீக அரசியலும் (அஹிம்சை) ஆயுதம் ஏந்திய பிரபாகரன் குழுவினரின் ஆயுதப் போராட்ட அரசியலும் பேரினவாதத்திற்கு எதிராகப் போராடி பூஜ்யமாயின. இன்று மீண்டும் அன்றைய ஆரம்ப கட்டத்திற்கு வந்துள்ளோம். இவற்றை இந்த நாவல் பேசுகின்றது.அவர்கள் தூக்கித் தரப்போவதுமில்லை. நாங்கள் பெறப்போவதுமில்லை. நம்பி ஏமாந்த தமிழினத்தின் சோக வரலாறுறை இந்த நாவல் ஆவணப்படுத்துகின்றது.” இந்த முன்னுரைகூட இன மோதல்களுக்கான போராட்டத்தின் காலகட்டத்தைக் கட்டம் போட்டுக் காட்டுகின்றது.

(02)

‘செங்கை ஆழியான்’ எனவே நன்கு அறியப்பட்ட க.குணராசா அவர்கள் இலக்கிய உலகினருக்கு நன்கு பரிச்சயமானவர். இந்த இலக்கிய உலகினருக்கும் அப்பால் பாடநால்களை எழுதிக் குவித் ததன் மூலம் பாடசாலை மாணவர்களுக்கும் தெரியவந்தவர்.இலங்கை நிருவாக சேவையில் முதலாம் தர உத்தியோகத்தராக இருந்து ஓய்வு பெற்றவர். மாவட்ட அரசாங்க அதிபர், மாழ்.பல்கலைக்கழகப் பதிவாளர் போன்ற முக்கிய பதவிகளை அலங்கரித்தவர்.

1960 களில் மேற்கிளம்பிய இலக்கியவாதிகளில் ஒருவரான செங்கை ஆழியான் அவர்கள் சிறுகதை, நாவல், கட்டுரை, விமர்சனம். சிறுவர் இலக்கியம் எனவாகும் பலவேறு துறைகளிலும் ஈடுபட்டு இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பங்களிப்புச் செய்தவர்.ஏழு தடவைகள் அரசு இலக்கிய விருது பெற்றவர். ‘சாகித்யரத்னா’ பட்டமும் பெற்றவர். பிரஸயம், காட்டாறு, கங்கைக் கரையோரம், மரணங்கள் மலிந்த பூமி, போரே நீ போ, மண்ணின் தாகம், ஜென்மபூமி, ஈழராஜ எல்லான், யுத்த பூமி ஆகியன் இவர் எழுதிப் பிரபலமான நாவல்களிற் சிலவாகும். எழுபது வயதைத் தாண் டியநிலையிலும் இன் றுவரை நாற்பத்திமுன்றுக்கு மேற்பட்ட நாவல்களை எழுதிக் கூவித்தவர். 2008 இல் வெளிவந்த தமிழ் இலக்கியக் களஞ்சியம் என்ற நாலில் ‘பின்னல் வேக எழுத்தாளர்’என இவர் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளார்.

கமலம் பதிப்பகத்தின் வெளியீடான் ‘விடியலைத் தேடி’ என்ற இச்சிறு அரசியல் நாவலை அறுபத்தேழு பக்கங்களில் வெளியிட்ட செங்கை ஆழியான் அவர்கள் தமிழீழப் போராட்டத்தின் ஆரம்பகர்த்தாக்களில் ஒருவரும் பிரான்சில் கொல்லப்பட்டவருமான தனது மருமகன் சபாரத்தினம் சபாலிங்கனுக்கு இந்நூலைச் சமர்ப்பணம் செய்துள்ளார்.

(03)

வன் னிப் பெருநிலப்பரப்பில் மாந்தைப் பிரதேசத் தில் பாலியாற்றங்கரையில் அமைந்திருந்த அமைதியும் அழகும் நிறைந்த சிறியதொரு கிராமம் சங்கன்குழியாகும். அம்பலவாணரின் குடும்பத்தோடு அங்கு மொத்தம் எட்டுக் குடும்பங்கள்தான். கிராமத் தலைவன், வழிகாட்டி என எல்லாமே அக்கிராமத் தில் அம்பலவாணர்தான்.

இதுநாள்வரையில் எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் எது காரணத்திற்காகவும் அங்குள்ள மக்கள் இடம் பெயர்ந்தது கிடையாது. மன்னாரிலிருந்து தரைமார்க்கமாக இராணுவம் முழங்காவில் நோக்கிப் புறப்பட்டு விட்டதாகவும் இடைப்பட்ட கிராம மக்கள் பூநகரிப் பக்கமாக ஓடித் தப்புமாறும் கிடைத்த செய்தியோடுதான் இந்த நாவலின் கதை தொடங்குகின்றது.

அம்பலவாணரின் முத்த புத்திரனின் மகன் சசிகரன். ஒருதடவை அவனை வெள்ளை வேளில் வந்த புலிகள் கடத்திச் செல்ல சசிகரனும் சந்தோசமாக இயக்கத்தில் இணைந்து விடுகிறான். இதன் காரணமாக இரண்டாவது புத்திரனின் மகனான தியாகுவை பத்திரிப்படுத்தி வளர்க்கின்றனர். ஜந்து வருடங்களுக்குப் பிறகு சசிகரன் இயக்கத்தில் இருந்துவிட்டு வீட்டுக்கு வருவான். வந்ததும் அம்பலவாணரின் புத்திரியின் மகளான வசந் தியைக் கட்டிக்கொடுக்கலாம் என்ற செய்தி அம்பலவாணரின் வாயிலிருந்து வந்ததால் தியாகு ஏமாற்றயடைகிறான். காத்திருந்த காலத்தில் தன் காதலை வசந்திக்குத் தெரியப்படுத்தி இருந்தால் வெற்றி பெற்றிருக்கலாம் என எண்ணுகிறான். ஆனால் வசந்தியின் மனமோ சசிகரனை விரும்புகின்ற அதேவேளை தியாகுவின் மனமும் அவளுக்குப் புரிந்திருந்தது.

அகதியாகத் தங்கியிருந்த இடத்துக்கு வந்த சசிகரணிடம் வசந்திக்குத் தாலி கட்டுமாறு கேட்கின்றனர். உடனடியாகச் சாத்தியமில்லை எனக்கூறும் சசிகரனுக்கு பயிற்சி முகாமில் இருக்கும் மரகுறுத்தின்மீது ஒரு எண்ணம் இருந்தது.அந்த மரகதத்திற்காக வசந்தியை இழப்பதற்கு அவன் மனம் இடம் தரவில்லை. ஏமாற்றுத்தோடு திரும்புகிறான் சசிகரன். இயக்கத்தில் ஊறிப்போன மரகதம் தனக்குத் திருமணவாழ்க்கை தேவையில்லையெனக் கூறுகிறாள்.

இதேநேரம் தியாகுவிற்கு வசந்தியைக் கட்டிக் கொடுக்கும் ஏற்பாடுகள் அகதிமுகாமில் நடைபெறுகின்றன. வசந்தி சசிகரனுக்கு தகவல் அனுப்புகிறாள். கலியாணத்திற்கு ஒருநாள் மட்டும் இருந்தநிலையில் மரகதத்தின் உதவியோடு வசந்தியைக் கடத்தி வந்து சசிகரன் தாலி கட்டுகிறான். பயிற்சி முகாமில் அடிக்கடி சந்திக்கின்றனர். பின்னர் வசந்தியைப் பெற்றோர் இருக்கும் அகதி முகாழுக்கு அனுப்பி வைக்கிறான்.

இடம் பெயர்ந்த மக்கள் நந்திக் கடலைக் கடக்க எத்தனித்துக் கொண்டிருக்கையில் சசிகரன் உட்பட இருபத்தைந்து போர் கொண்ட புலி உறுப்பினர்கள் வெள்ளைக் கொடியேந்தி சரணடையும் செய்தி வசந்தியையும் உறவினரையும் மகிழ்ச்சி கொள்ளச் செய்கிறது. ஆனால் சரணடைந்தவர்களை யாரோ சுட்டு விட்டதாக அன்று மாலையில் செய்தி கசிந்தது. அம்பலவானர் கலங்கிப் போனார். சசிகரனின் மரணமும் அதன் காரணமாக வசந்தி தாலியறந்துபோனதும் அம்பலவாணரை உலுக்கி விட்டது. பிரபாகரனின் மரணம் பற்றியும் கேள்விப்பட்டார்.மெனிக் பாமிலிருந்து அம்பலவாணரும் குடும்பத்தினரும் ஒருவாறு வீடு திரும்பினார்கள்.

மீண்டும் சுங்கன்குழிக் கிராமத்தில் வாழ்வு தொடங்குகின்றது. இரண்டாம் தாரமாக வசந்தியை தியாகு மணம் செய்வதை பெற்றோர்

எதிர்த்தனர். பக்கத்து ஊரில் பட்டிக்காரர் வீட்டுச் சம்மந்த்தத்தை ஆதரிக்கின்றனர். இதையறிந்த அம்பலவாணர் வசந்தியையும் தியாகுவையும் கட்டி வைக்கும் எண்ணத்தில் தனது சொத்துக்கள் அனைத்தையும் தியாகுவிட்டு எழுதிக் கொடுக்கும் நோக்கத்தில் உறுதிக் கட்டோடு வெளியே போகிறார். வழியில் சசிகரணைக் கண்டு அதிர்ச்சியடைந்தார். சசிகரன் உயிரோடு இருக்கிறானா? ஏதோ ஒருவழியில் தப்பி வந்திருக்கிறான். சசிகரணை ஒரு தேநீர்க் கடையில் இருக்கச் செய்துவிட்டு வீடு வந்த அம்பலவாணர் தியாகுவிடம் சசிகரன் உயிரோடு இருப்பதைச் சொல்கிறார். இன்டாவது தடவையாகவும் ஏமாற்றப்பட்டுவிட்ட தியாகு சசிகரணை அழைத்துவரப் புறப்பட்டுப் போவதுடன் நாவல் முடிவடைகின்றது.

(04)

வாழ்க்கை அனுபவங்களையும் மனித அவலங்களையும் நாவல்களாகக் கொண்டு வருதல் என்பது ஒன்றும் இலேசான காரியம் அல்ல. நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட நாவல்களை எழுதியுள்ள செங்கை ஆழியானுக்கு அதிக கஸ்டமான காரியமும் அல்ல. இதனை நிறுவும்பாங்கில் தமிழ்ப் புனைக்கதையுலகிற்கு செங்கை ஆழியான் ‘விடியலைத் தேடி’ என்ற நாவலைத் தந்துள்ளார்.

மாந்தை என்ற பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ள சுங்கன் குழி கிராமத்திலிருந்து நந்திக்கடல் கடந்து மெனிக்பாம்வரை யுத்தம் காரணமாக இடம் பெயர்ந்த மக்களின் அவலங்களை நாவல் பேசகின்றது. விடுதலைப்புலிகளின் நடவடிக்கைகளினாலும் பிடிவாதமான போக்கினாலுமே இத்தனை கஸ்டங்களை எதிர்நோக்க வேண்டி வந்தது என்பது நாவல் முழுவதும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. சொல்ல நினைத்ததை மிகவும் தெளிவாகச் செங்கை ஆழியான் சொல்லியுள்ளார்.

நேர்கோட்டு முறையில் அமைந்த நாவலின் கதைப் பின்னல் மூலம் செங்கை ஆழியான் சிரமம் எதுவுமின்றி வாசகனைத் தன் பின்னாலேயே முடிவுவரை அழைத்துச் செல்வது இந்நாவலின் குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்களில் ஒன்று.

இந்நாவலின் முக்கிய பாத்திரம் அம்பலவாணர்தான். எல்லா நாவல் களுக்கும் ஒரு முக்கிய பாத்திரம் இருக்கத் தான் செய்யும். ஆனால் இந்நாவலில் உலா வரும் அம்பலவாணர் பூரண ஆளுமையுள்ளவராக வார்ப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளார். ஏற்கனவே சொன்னதைப்போல சுங்கன்குழி கிராமத்தின் தலைவனும். அவர்தான். வழிகாட்டியும் அவர்தான் என்பதற்கும் அப்பால் நாவலில் அவரின் குணப் பண்புகள் மிகவும் தெளிவாகத் தெரியும்பாங்கில் செங்கை ஆழியான் மொழி நடையைக் கையாண்டுள்ளார்.

“ஆரும் பத்தப்பட வேண்டாம். போன இடத்தில் காய்ச்சிக் குடிக்க அரிசியாவது தேவை. எடுத்து வையுங்க. கன சாமான் வேண்டாம். தூக்க கூடியளவு மாற்றுப்புகள் போதும்.. அவ்வளவுதான்... ஜூயத்தமாக எடுத்து வையுங்க... எல்லாரும் வந்து கூடியதும் போவம்.. அந்தரப் படாமல் போவம்.. ஏன் தியாகு உங்கட பொடியள் என்னவாம்?..” இடம் பெயரத் தொடங்கியபோது அம்பலவாணரின் இந்தக் குரல் அவரின் ஆளுமைக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு.

“பார்ப்பம்.. பார்ப்பம்.. இவ்வளவு காலமும் சுங்கன்குழி இடம் பெயர்ந்தது இல்லை. இடம் பெயர வைச்சிட்டியள்... எங்க போய் முடியுதோ?” என்று அம்பலவாணர் பொருமினார்.

இப்படியாக நாவல் முழுவதும் நல்ல குணப்பண்புகளைத் தரிசிக்கச் செய்ததன் மூலம் அம்பலவாணர் ஊடாக தன் கருத்தினைச் செப்பமாக வாசகனுக்குச் ‘சேலைன்’ பாய்ச்சியுள்ளார்.

அம்பலவாணரின் இரண்டாவது புத்திரனின் மகன் தியாகராசன் அல்லது தியாகு. இவர் நாவலில் உலா வரும் ஏழாற்றங்களின் மொத்த உருவும். அத்தையின் மகளான வசந்தி பற்றிய கற்பணையில் இருந்தபோது ஒன்றுவிட்ட சகோதரனான சசிகரணுக்கும் வசந்திக்கும் திருமணம் என்ற செய்தி கேட்டு முதலாவது ஏழாற்றும். வசந்திக்கும் இவருக்கும் திருமணம் நிச்சயிக்கப்பட்டு தாலி கட்டுவதற்கு முதல்நாள் மணப்பெண் சசிகரனால் கடத்தப்பட்டது இன்னொரு ஏழாற்றும். சசிகரன் சரணடைந்த வேளை சுட்டுக் கொல்லப்பட்டான் என்ற சேதியினால் வசந்தியை இரண்டாம் தாரமாக மணமுடிக்க இருந்தவேளையில் சசிகரன் உயிரோடு திரும்பி வருவதால் மீண்டும் ஏழாற்றும். இந்த நாவலில் இப்படியான நிலையில் ஒரு பாத்திரம். யதார்த்தமாக இருக்கிறது.

பெண் போராளியாக மாறிய மரகதம் தன் தாய் மரணிக்கும்போது கொடுத்த தாலிக்கொடி தனக்கு இனித் தேவைப்படாது என்ற நிலையில் வசந்திக்குக் கட்டுமாறு கொடுப்பதன் ஊடாக சசிகரனின் எண்ணத்தை மறுக்கும் தியாக பாத்திரம். பாராட்டக்கூடிய பாத்திரவார்ப்பு உபாயம்.

“எழுத்தாளன் உருவாக்க வேண்டியது ஆளுமையும் மாதிரித் தன்மையும் சிறப்பும் கொண்ட பாத்திரங்களையேயன்றி தனது ஒலிபெருக்கிகளை அல்ல” என்று வாசித்த ஞாபகம்.

இப்படியாக ஒலிபெருக்கிகளையல்லாமல் நல்ல நல்ல பாத்திரங்களை நாவலில் உலவ விட்டுள்ளமை நாவலாசிரியரின் அனுபவ முத்திரையன்றி வேறேன்ன?

சுங்கன்குழிக் கிராமத்துச் சமூகம் பற்றி நாவலில் நல்ல விளக்கம் கிடைப்பது வாசகனுக்கு நாவல்மீதான ஈர்ப்பை அதிகரிக்கன்றது.

‘பாலியாற்றின் முடிவில் இக்கிராமம் இருக்கின்றது. ஆடு மாடுகள் ஏராளம். சிறியளவில் வயல் செய்கிறார்கள். மாணவரித் தரைகள். கிராமத்தை விட்டுப் போவதா? ஆடு மாடுகளை என்ன செய்வது? அவர்கள் வீடுகளில் வளர்க்கின்ற கோழிகளை என்ன செய்வது? நாய்களை என்ன செய்வது?’ என்றும் இன்னுமொரு பந்தியில் ‘சனிக்கிழமைகளில் கால்நடையாக கிராமத்திற்கும் கடலுக்கும் இடைப்பட்ட காட்டைக் கடந்து அம்பலவாணர் வந்து கடற்கரையில் தனது குடும்பத்தினருக்கு தேவையான மீன்களை வாங்கிச் செல்வார்’ என்றும் அம்பலவாணரின் மகளான பாக்கியலட்சமியின் கணவர் வேட்டை நாடிடன் சென்று உடும்பு பிடிக்கும் தொழில் செய்பவர் என்றும் சங்கன்குழிக் கிராமத்தைப்பற்றிச் சொன்னதன்மூலம் வாசகனுக்குச் சமூகப் பின்புலத்தைத் தேடும் சிரமம் இருக்கவில்லை. இது நாவலுக்கு நல்ல சேதிதான்.

மாந்தையில் முண்டைப்பிடிக்கும் வெள்ளாங்குளத்துக்கும் இடைப்பட்ட பிரதேசத்தில் பாலியாற்றங்கரையில் அமைந்திருந்த அமைதியும் அழகும் நிறைந்த சிறியதொரு கிராமம்தான் நாவலின் ஆரம்பக் கதைக்களம். அங்கிருந்து செம்மண்குண்டு, பூநகரிச்சந்தை, பரந்தன் சந்தி, முரசமோட்டைச்சந்தி, புதுக்குடியிருப்பு, முல்லைத்தீவு, நந்திக்கடல், மெனிக்பாம் முகாம் என மக்களோடு மக்களாக அம்பலவாணரும் குடும்பத்தினரும் நாவலில் விடியலைத் தேடி இடம்பெயர்ந்து கொண்டேயிருந்தனர். அவர்கள் மீண்டும் கிராமம் திரும்பினர். நாவலின் கதைக்களம் மீண்டும் சங்கன்குழிக்குத் திரும்பியது.

திருப்பங்கள் இருந்தால்தான் நாவல் என்று கருதுவோரும் உள்ளனர். இவர்களைத் திருப்திப்படுத்துமாப்போல மரணமடைந்ததாகக் கருதப்பட்ட சசிகரன் உயிரோடு திரும்பி வருதல், அம்பலவாணர் மயங்கி விழுதல், தியாகுபோய் சசிகரணை அழைத்து வருதல்

போன்ற திருப்பங்கள் வண்ணயல் போட்ட கையில் மருதாணி இட்டதுபோல இருந்தது.

அலமலக்க(அவசர அவசரமாக), முற்றாக்குதல் (திருமணம் செய்து வைக்கத் தீர்மானித்தல்), சோறு கொடுப்பித்தல்(திருமணம் செய்து வைத்தல்), பரவாய் பண்ணாத (அலட்டிக் கொள்ளாத) போன்ற ஈங்கன்குழிக் கிராமத்துச் சொற்கள் நாவலுக்கு நகை போட்டாற்போல இருந்தது.

சிக்கனம் கொண்ட மொழிநடை, சிக்கல் இல்லாமல் கதை சொல்லும்பாணி, அறுபத்தேழும் பக்கங்களுக்குள் நாவல் அடக்கம் என்பனவும் செங்கை ஆழியானின் சிறப்புக்கு அடையாளம்.

சாவும் வாழுவும் பக்கம் பக்கமாக அமைந்தாலும் சாவதற்காகவே வாழுதல் என்ற தலையெழுத்து இலங்கைத் தமிழ் இனத்தின்மீதுதான் எழுதப்பட்டதா? என்று என்னும் அளவிற்கு நாவல் தன் பணியைச் செய்துள்ளது. எனினும் விடுதலைப்புவிகளுக்கு எதிரான குற்றங்கானுதலும் நாவலை நிரப்பியுள்ளது. இது நாவலாசிரியரின் சார்புத் தன்மையா? இல்லையா? என்பதை வாசிக்கும் வாசகர்களின் மனத்தளவின்பாறப்பட்டது.

அம்பலவாணரின் முன்றாவது மகள் பாக்கியலட்சுமி.அவளின் கணவன் மருதநாயகமா? இராசையாவா? , பெண் போராளி மரகதத்தின் தாய் யோகம் அக்கா.அவளின் கணவர் யார்? இராசையாவா? பரமநாதனா? ஆரம்பத்தில் ஒன்றும் பின்னர் வேற்றான்றுமாக பாக்கியலட்சுமியினதும் யோகம் அக்காவினதும் கணவன்மாரின் பெயர்கள் இடருவதற்கு காரணம் அவசரகோலமா? அனுபவம் வாய்ந்த நாவலாசிரியர் அடி சுறுக்க வாய்ப்பில்லை. ஆளாலும் கேள்விக்கென்ன பதில்? விளக்கம் செங்கை ஆழியான்தான் தூரவேண்டும்.

கிராமிய பண்பாட்டுக் கோலங்களும் மண்வாசனைச் சொற்களும் மிகவும் பழைய வாய்ந்த சிறிய கிராமமொன்றில் வாழ்ந்து கொண்டே இந்த நாவலை வாசிக்கின்றோமா என்னும் மனவெழுச்சியை உண்டாக்கும் கதைக்களமும் நாளைய வரலாற்று ஆவணமாக மாறப்போகும் சாத்தியமும் முப்படையாமல் இன்னமும் இளமையோடிருக்கும் செங்கை ஆழியாளின் எழுத்து விவைத்திற்றும் நடந்த கதையாகவே நாவலைக் கொண்டு செல்லும் அவரின் கெட்டித்தனமும் தாமதமானலும் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லி முடிக்கும் தெரியமும் என இந்த நாவலுக்காக கை தட்டல் வாங்குகிறார் செங்கை ஆழியான்.

செங்கத்திர் அக்டோபர்பர் 2011

திறன் நோக்கு - 05

குருதி தோய்ந்த காஸ்

நூல் : குருதி தோய்ந்த காலம்
 நூலாசிரியர் : டி.எல்.ஆதம்பாவா
 680ஏ / 2 அஹமது வீதி , சாய்ந்தமருது
 வகை : கவிதைத் தொகுப்பு பக்கம்: 64
 முதற் பதிப்பு : செப்ரம்பர் 2011 விலை: ரூபா 200
 வெளியீடு: மெற்றோபோலிரன் கல்லூரி,
 ட்டவி சேனநாயக்கா மாவத்தை, தெஹிவனை.

மனித வாழ்வின் உறுத்தல்களையும் உவத்தல்களையும் மனத்தளவில் உள்ளீடாகக்கொண்டு கவித்துவப் பொறிமுறையினாடாக எழுத்து வடிவில் வெளியீடாகக் கொண்டு வருதலே கவிதை எனலாம். இதனால்தான் தனது வாழ்வின் அநுபவங்களை கவிதையாகத் தந்து பலர் வெற்றி பெற்றிருக்கின்றனர்.

நூலாசிரியர் கலாபூசணம் டி.எல்.ஆதம்பாவா அவர்கள் 1961 ஆம் ஆண்டு கவிதையொன்றின் ஊடாக இலக்கியப் பிரவேசம் செய்தவர். அன்றிலிருந்து இன்றுவரையான ஐம்பது ஆண்டுகளில் எழுதப்பட்ட கவிதைகளில் இருந்து முப்பத்தைந்து கவிதைகளைத் தேர்ந்து ‘குருதி தோய்ந்த காலம்’ என்ற கவிதை நூலை வெளியிட்டுள்ளார். இத்தொகுதியில் காணப்படும் எல்லாக் கவிதைகளும் எல்லோருக்கும் புரியக்கூடியதாக உள்ளனம் நூலின் பாராட்டக்கூடிய அம்சங்களில் ஒன்றாகும்.

(02)

கலாடூஷணம் யூ.எல்.ஆதம்பாவா அவர்களின் முதலாவது கவிதைத் தொகுதி இதுவாகும். ஏங்கனவே ‘நாங்கள் மனித இனம்’ என்ற உருவகக்கதைத் தொகுதியோன்றையும் ‘காணிக்கை’ ‘சாணையோடு வந்தது’ஆகிய இரண்டு சிறுகதைத் தொகுதிகளைகளையும் வெளிக்கொணர்ந்தவர். ‘பகலில்’ ஒரு குரியனின் அஸ்தமனம்’ என்ற கவிதைத் தொகுப்பின் பதிப்பாசிரியரும்கூட. 1999 இல் கலாடூஷணம் விருதும் 2005 இல் வடகிழக்கு மாகாண ஆஞ்சநர் விருதும் பெற்றவர்.

1961இல் ‘மணிக்குரல்’ என்ற சஞ்சிகையில் ‘மகிழ்ந்திடுவேன்’ என்ற கவிதையின்மூலம் இலக்கியப் பிரவேசம் செய்தவர். கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, உருவகக் கதைகள், எனவாகும் பலதளங்களில் தனது பங்களிப்பினை இன்றுவரை சளைக்காது செய்து வருபவர். இலக்கிய சம்வாதச் சர்ச்சைகள், சித்தாந்த உரசல்கள் என்று எதனிலும் சங்கமமாகாதவர். புலனடக்கம் வாய்க்கப் பெற்ற கர்மயோக, சித்தர் என்றும் கருதப்பட்டவர்.

1961இல் இருந்து இன்றுவரை எழுதப்பட்டுப் பத்திரிகைகளில் வெளியான 35 கவிதைகள் இத்தொகுப்பில் உள்ளடக்கம். எனினும் 1961-2000 வரையான காலப்பகுதியில் ஐந்தே ஐந்து கவிதைகளும் கடந்த ஒரு தசாப்தத்தில் எழுதப்பட்டதான் முப்பது கவிதைகளும் தொகுதியில் உள்ளன.

படைப்பிலக்கியத்துறையில் ஜம்பது ஆண்டுகளை நிறைவு செய்கின்ற முத்த எழுத்தாளராகிய இக்கவிதை நூலாசிரியரை கெளரவிக்கும் வகையிலே மேற்கோபாலிற்றன் கல்லூரி இவரது நூலை வெளியீடு செய்வதாக வெளியீட்டுரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

(03)

இயற்கை, பாசம், சமாதானம், தமிழின் பெருமை, தனிமனித ஆஞ்சலை எனவாகும் பல தளங்களில் நின்று எழுதப்பட்ட கவிதைகளாக இயற்கை அடையாளம் காணலாம். சவர்க்காரக்குமிழி, நிலாதேவதைக்கு, தேய்ந்து போனேன் ஆகிய கவிதைகள் ஏனையவற்றைவிட நல்ல கவிதைகள். ‘நிலாதேவதைக்கு’ என்ற கவிதை இயற்கை பற்றிய கவிஞரின் பார்வைக்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டு. சமாதானத்தின்மீதான பற்றுதலும் பாசம் மிகுந்த வாழ்வுமுறையும் தனிமனித ஆஞ்சலைகள் சிலவற்றின்மீதான பிடிப்பும் கவிஞர்பற்றியதான அறிமுகக் குறிப்புகள் எனலாம்.

‘கடலின் கைகள் கரை மகளைக் / கட்டித் தமுவி இதழ்ப்பஞ்சி / உடலஞ் சிலிர்க்கும் காட்சிபிலே / உயிராம் கவிதை ஆக்கிடுவேன்’ என 1961இல் ஆரம்பித்த கவிதைப் பயணம் தந்த அநுபவங்களின் வெளிப்பாட்டைச் ‘சவர்க்காரக்குமிழி’ என்ற கவிதையில் “எனது பாடல்களால் பேசப்படுவதையே நான் விரும்புகின்றேன். நான்பாட மன்னர் அரங்குகள் தேவையில்லை” என்று கூறுவதன்மூலம் தமிழ்க் கவிதைத்துறையில் தனக்கென தனியிடத்தைத் தேடிக் கொண்டுள்ளார் கலாபூஷணம் யூ.எல்.ஆதும் பாவா.

செங்கத்திர் – டிசம்பர் 2011

திறன் நோக்கு - 06

ஓ! அவனாஸ் முடியும்.

- நாஸ் : ஓ! அவனாஸ் முடியும்.
 நூலாசிரியர் : நீ.பி.அருளானந்தம்
 இல 7, வில்லியம் அவனியு , கல்கிள்ஸ
 வகை : சிறுகதைத் தொகுப்பு பக்கம் 175
 முதற்பதிப்பு : 2011 புரட்டாதி விலை: ரூபா 400
 வெளியீடு : திருமகள் பதிப்பகம்
 இல 7, வில்லியம் அவனியு , கல்கிள்ஸ

இலங்கையில் முதலாவது சிறுகதை ஆர்னோல்ட் சதாசிவம் என்பவரால் எழுதப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்ற அதேவேளை 1933 இல் ஈழகேசரியில் முதன்முதலாக அனவெட்டியைச் சேர்ந்த த.சிவலிங்கம் என்பவரின் சிறுகதை பிரசுரமாயிற்று. எனவே ஈழத்தின் செப்பமான சிறுகதைப் புனைவுக்கு என்பது ஆண்டுகள் அளவான வரலாறே கையில் உள்ளது. இலங்கையர்க் கோன், எஸ்.பொன்னுத்துரை, மு.தனையசிங்கம் உள்ளிட்ட பலர் காலத்துக்குக் காலம் சிறுகதைக்குப் புது மெருகூட்டிப் பெருமை சேர்த்தனர். மேலும் ஈழத்துச் சிறுகதைகளின் புத்தெழுச்சிக் காலமென ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து அறுபதுகளைக் குறிப்பிடுகின்றனர் இந்த வரிசையில் அண்மைய அய்ந்து வருட காலத்துள் எழுத்துப் புனைவுகளின் ஊடாக மேற்கிளாம்பி வந்தவர்களில் நீ.பி.அருளானந்தமும் ஒருவராவார். ‘ஓ! அவனாஸ் முடியும்’ என்பது அவர் எழுதி வெளியிட்ட சிறுகதைத் தொகுப்பு நூலாகும்.

(2)

நீ.பி.அருளானந்தம் அவர்கள் எழுத்தை வாழ்க்கையின் இலட்சியமென வரித்து அதற்காகவே முழு முச்சடன் ஊழியம் செய்பவர். நாவல், சிறுக்கை, கவிதை, நாடகம் எனப் பல தளங்களிலும் காலுான்றி நிற்பவர். ‘செங்கதிர்’ சஞ்சிகையின் முதலாவது இதழ் இவரது ‘உண்மை உறுங்குவதில்லை’ என்ற சிறுக்கையைக் கேட்டுப் பெற்றுப் பிரசரம் செய்தது. கணையாழி, தாமரை போன்ற தென்னிந்திய சஞ்சிகைகளிலும் இவரின் சிறுக்கைகள் பிரசரம் பெற்றுள்ளன.

‘மாற்றங்களை மறுப்பதற்கில்லை’ ‘கபளீகரம்’ ‘ஆமைக் குணம்’ ‘கறுப்பு ஞாயிறு’ ‘அகதி’ ‘ஒரு பெண்ணென்று எழுது’ ‘வெளிச்சம்’ என்பன அவர் வெளியிட்ட ஏணைய சிறுக்கைத்த தொகுதிகளாகும். ‘வாழ்க்கையின் நிறங்கள்’ ‘துயரம் சுமப்பவர்கள்’ என்பன இரண்டும் அவரின் நாவல்களாகும்.’வேருடன் பிடிங்கிய நாளிலிருந்து’ ‘கடந்து போகுதல்’ எனப் பெயரிட்டு இரண்டு கவிதைத் தொகுதிகளையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

‘பாலம்’ என்ற தென்னிந்திய சஞ்சிகை நடாத்திய வல்லிக்கண்ணன் ஞாபகார்த்த சிறுக்கைப் போட்டியில் முதலாம் பரிசு பெற்று அப்பரிசினை ஜெயகாந்தனின் கைகஞ்சாகப் பெற்றுக் கொண்டவர். ‘வாழ்க்கையின் நிறங்கள்’ என்ற நாவலுக்காக இலங்கை அரசு மற்றும் வடகிழக்கு மாகாண சபை என்பவற்றிடமிருந்து விருதுகள் பெற்றவர்.

(3)

ஆதிகாலம் தொட்டே மானிட வாழ்வின் ஓவ்வொரு கூறும் மாற்றம் பெற்றே வந்துள்ளன. மாற்றமே வளர்ச்சியின் அடிப்படை ஆகும். இதன் அடிப்படையில் இலக்கியமும் தானாகவே தன்னுள் மாற்றமடைந்து நாகரிக உலகை வழிநடத்திச் செல்கின்றது. இலக்கியம் அடைந்த இந்த மாற்றங்களின் பிரசவம் தான்

சிறுக்கதையாகும். சிறுக்கதையானது வேற்றுமொழி தெரிந்த நம்மவர்களின் இலக்கிய ஈடுபாட்டினால் மேலைத் தேசத்தவரிடம் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டதென்றும் அதன் பின்னரே நாம் சிறுக்கதை எழுதக் கற்றுக்கொண்டோம் என்றும் பரவலாகக் கூறப்படுகின்றது. சிறுக்கதையின் அமைப்பு நமக்குப் புதிதாக இருக்கலாம். ஆனால் சிறுக்கதை நமக்குப் புதிதல்ல என வாதிடுவோரும் உள்ளனர்.எனினும் சிறுக்கதையானது இலட்சியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பதில் எவருக்கும் கருத்து வேறுபாடில்லை. இலட்சியத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு கதை எழுதுவோர் வரிசையில் நீ.பி.அருளானந்தம் முக்கியமானவர்.

அவர் எழுதிய இத்தொகுதியில் சமகாலத்தைப் பிரதிபலிக்கும் பண்ணிரெண்டு கதைகள் உள்ளடக்கம். நான்கு கதைகள் 2010 இலும் ஏனைய எட்டுக் கதைகளும் 2011 இலும் எழுதப்பட்டவை.. சாதியம், வர்க்க வேறுபாடு, பெண்ணியம், காதல், பாலியல் வக்கிரமம், ஜீவகாருண்யம், சமூக வேறுபாடு போன்ற பல்வேறு அம்சங்களுடன் கதைகள் முன்னெடுக்கப்பட்டிருப்பதாலும் ஆசிரியரின் அனுநுபவம் சார்ந்த கதை சொல்லும் பாங்கினாலும் இத்தொகுப்பிலுள்ள கதைகளை ஒருசேர வாசிக்க முடியுமாயுள்ளது. வாசகர்களின் சுலை அறிந்து கதை சொல்லும் அருளானந்தத்தின் அனுகுமுறை இத்தொகுப்பின் வெற்றியெனலாம்.

‘கச’ என்ற முதலாவது கதை வித்தியாசமான தலைப்பு_னும் ‘மின்னுகிற பொன்கள்’ என்ற கடைசிக் கதை வெள்ளிநாட்டுப் பாணியிலான கதையாகவும் -இப்படி ஒவ்வொன்றும் வித்தியாசமான கதைகளாக இருப்பது தொகுதிக்குத் தனிச் சிறப்புத்தான். பெரும்பாலான கதைகள் பாலியல் சார்ந்தும் பெண்ணியல் நோக்கியும் சமூகப் பெறுமதி பற்றியதாகவும் இருப்பதுடன் யுத்தத்திற்குப் பின்னரான சூழ்நிலைப்பற்றி நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் சொல்லி

வருவது அருளானந்தம் அவர்கள்பற்றிய புனைக்கதையுலகின் இருபடுக்கு ஒரு அறிமுகமாகும்.

‘ஓ! அவனால் முடியும்’ என்பது மகுடக் கதை. ஒரு சீவல் தொழிலாளியூடாக பல்வேறு விடயங்களை இங்கு முன் வைக்கின்றார். நம்பிக்கையூட்டும் தலைப்பு மட்டுமல்ல அவனால் முடியும் என நிறுவிக்காட்டும் கதையுமாகும். வெள்ளையன் என்ற கதாபாத்திரத்தை உருவாக்கி அதன்மூலம் சாதிக் கொடுமைக்கு எதிராகப் பேச வைக்கின்றார். இங்கு வெள்ளையன் என்ற பாத்திரத்தின் ஊடாக ஒரு சீவல் தொழிலாளியின் நாளாந்த வாழ்க்கை முறையோடு மதுப்பாவனை தொழிற் சூட்கமம், வாழ்வின் இறுதிக்கால நிலைப்பாடுகள் பற்றியெல்லாம் கூறி எப்படியும் என்னால் வாழ முடியும் எனத் தெளிவாகக் கதை சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

பாலியல் தொடர்பான விடயம் உட்பட எதையும் நாசுக்காகச் சொல்லும் திறன் வாய்க்கப் பெற்றவர் அருளானந்தன் என்பதற்கு ‘திருவுளச் சீட்டு’ ‘சுமைபோடு நிற்றல்’ ஆகிய கதைகள் நல்ல உதாரணங்களாகும்.

‘சுமையோடு நிற்றல்’ என்ற கதையில் கதைமாது தன் கணவரிடம் பூனைகள் பற்றி என்ன சொல்லுகிறாள்? “உங்களுக்கு ஒண்டும் ஒரு இழவும் கூடத் தெரியாது. இது பெட்டைப் பூனை... இத்த தேடி கடுவன் பூனையளைல்லாம் வீட்டு வளவுக்கயா வந்து நிற்கும்... பிறகு ஒண்டோட்யா ஒண்டு கிடந்த கொண்டு இங்க சண்டை பிடிக்கும்... மேலும் ஒடுவழிய கிடந்து புரங்கள். ஓட்டையும்கூட உடைச்சுப் போடுங்கள்.”

பெண் பாத்திரமொன்றைப் படைத்து ஒளிப்பு மறைப்போடு கதை சொல்லும் இயலுமை இவரின் கையெழுத்துக் கலை என்னாம்.

பெண்ணியம் அல்லது பெண்கள் தொடர்பான பரிதாபங்கள் பற்றிய ஊடாட்டம் பல கதைகளில் காணக் கூடியதாகவுள்ளது.

எழுத்தாளன் தான் வாழும் சமூகத்தைப் பற்றியும் மக்கள் பற்றியும் அந்த மக்களின் பாடுகள்பற்றியும் எழுத மறந்து விடுவானாயின் அவனின் எழுத்துக்களுக்கு உயிர் இருக்க முடியாது. மக்கள் அவனை மறந்து விடுவார்கள். யுத்தத்தின் பின்னரான சூழ்நிலைகளில் தமிழர் வாழ்வும் வாழ்வாதாரப் பிரச்சினைகளும் இடப் பெயர்வும் இன்னும் பலவும் பல கதைகளில் வெளிப்படையாகவும் மறைமுகமாகவும் இடம்பிடித்திருப்பது புனைகதையுலகினராலும் மக்களாலும் எப்போதும் கதாசிரியரை நினைவுகூர வழியேற்படுத்தியுள்ளது என்ஸாம். சிறுகதையூடே உலா வரும் கதா பாத்திரங்களின் சிறப்புப் பற்றியும் இங்கு குறிப்பிடுதல் வேண்டும்.

‘கச’ என்ற கதையில் ராகக்குட்டி என்றோரு பாத்திரம். அவன் ஒரு சிறிய கடையின் சொந்தக்காரன். கொள்ளள லாபம் ஈட்டாததால் நல்ல விற்பனை அவனுக்கு. மற்றவர்களின்மீது அநுதாபம் காட்டுவதில் முன்னிற்பவன். திருமணம் முடிக்காது பின்னள வயிற்றோடு இருக்கும் தனது பேத்தியுடன் கூடவே வந்திருக்கும் கீழவிக்கும் சேர்த்து தனது வீட்டிலேயே அடைக்கலம் கொடுக்கும் மனோபாவம் கொண்டவன். இறுதியில் அவனது கடை கொள்ளள போவதாக கதையை முடித்து ராகக்குட்டி மீது வாசகர்களின் அநுதாபத்தைத் தேடிக் கொடுக்கிறார். ‘ஓ!அவனால் முடியும்’ என்ற மகுடக் கதையில் வெள்ளையன் என்ற உயிரோட்டமுள்ள சீவல் தொழிலாளியின் பாத்திரத்தின் ஊடாக வர்க்க முரண்பாடு, சாதியம் போன்றவற்றோடு மனிதாபிமானச் செயற்பாடுகள் என வாழைப்பழத்தில் ஊசி ஏற்றும்பாங்கிலான பிரசார நெடி கலந்த கதையொன்றைத் தந்து ஆசிரியர்மீதான நமது பார்வையைக் கூர்மையாக குகிறார். திருவுளச்சீட்டு என்ற கதையில் வரும் இந்தலூசியா என்ற

பாத்திரமானது பெண்களின் கையறு நிலையைக் கவனமாகப் படம் பிடித்துக் காட்டும் கதை. நத்தாருக்குப் பலகாரம் சூட்டுக் கொண்டே தனது கதையை விவரிக்கும் இந்தலூசியாவுக்கு வாய்த்த குடிகாரக் கணவனால் ஏற்பட்ட கஸ்ட் நஸ்டங்களைப் பொறுத்துக் கொண்டாலும் தன் பிள்ளைகளால் வெறுக்கப்படும் ஒரு தந்தையைக் கணவனாகப் பெற்றதுதான் அவளுக்குக் கவலைபோலும். இந்நாலிற் காணப்படும் கதை மாந்தர்களில் இந்தலூசியா மனதை வென்ற பாத்திரம். சிறுகதையின் பிரச்சினையின் மையங்களாக இந்தலூசியா போன்ற யதார்த்தமான பாத்திரங்களைப் படைத்ததன் மூலம் தனது எழுத்தானுமையை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

சிறுகதை முன்னோடி என்று கருதப்பட்ட புதுமைப்பித்தன் “கதையை வாசிப்பது நமது சிந்தனையின் சலனத்தை ஊக்குவதற்கு ஒரு தூண்டுகோல் ஆகும். கதை முடிவடையும்போது அதைப்பற்றிய சிந்தனை முடிவடைந்து விடாது. இப்படிப்பட்ட கதைகள் முடிந்த பிறகுதான் ஆரம்பமாகின்றன என்று சொன்னால் விசித்திரமாகத் தோன்றும். ஆனால் அதுதான் உண்மை.” என்று கூறியுள்ளார். புதுமைப்பித்தனின் இந்தக் கூற்று நீ.பி.அருளானந்தனின் சிறுகதைகளில் நிருபணமாகின்றது.

‘நூல் பாவிச் சென்ற பூச்சி மாதிரி’ ‘காய்ந்த சருகுகளில் தீ வைத்த மாதிரி’ ‘வானத்தைக் குறுக்காகப் பிரித்துப் பரவிய மின்னல் கொடிபோல்’ போன்ற உவமானங்களும் கதையைச் சிறப்பிக்கின்றன.

(4)

‘சாவின் வலை’ ‘மின்னுகிற போன்கள்’ போன்ற கதைகள் வெறும் கற்பனைதான். தன்னைச்சூழ வலை விரித்திருக்கும் யதார்த்தங்களை எழுத்தோவியமாக்கும் ஆசிரியரின் தகைமைக்கு இதுபோன்ற கதைகள் சவாலாகி விடுமோ என்ற பயம் துளிர்ப்பது நியாயமானதே.மறுபூத்தில்

ஆசிரியர் தனது சிறுகதை எடுத்துரைப்புக்குப் பயன்படுத்தும் மொழிநடை என்பது ஏனையோரிலிருந்து அவரை வேறுபடுத்துகின்றது. அதுதான் அவரின் பலம் அல்லது பலவீனம் என்றாகிவிடுகிறது.

எனின் ‘ஓ! அவனால் முடியும்’ என்ற சிறுகதைத்த தொகுதியின் மூலம் ஈழத்துச் சிறுகதையாளர்களின் வரிசையில் அரியாசனத்துக்குச் சரியாசனம் போட்டுத் தனக்கென ஒரு தனி இடத்தை தக்க வைத்துள்ளார் நீ.பி.அருளானந்தம்.

செங்கதீர் பெப்ரவரி 2012

நிஜங்களின் தரிசனம்

நால்	: நிஜங்களின் தரிசனம்
நாலாசிரியர்	: பவானி சிவகுமாரன்
	27/1, ரோஹிணி பிளேஸ்
	நெடிமால, தெஹ்ரிவல.
வகை	: சிறுகதைக் தொகுப்பு
பக்கம்	: 160 விலை: ரூபா 300
வெளியீடு	: மீராபதி பகம் ,எட்வேட் அவனியு, ஹவ்லோக டவுன் ,கொழும்பு-6
முதற்பதிப்பு	: 2011

இரு சம்பவத்தின்மீதான எடுத்தியம்புதலை கலைத்துவப்பாங்கோடு கதையாகச் சொல்லும் உரைநடை சிறுகதை எனப்படும். எனவேதான் இலக்கியத்தின் முக்கிய வடிவங்களில் ஒன்றாக சிறுகதைகள் கருதப்படுகின்றன. இந்த வகையில் ஈழத்துச் சிறுகதைக்கென பல புதிய பரிமாணங்கள் உள்ளன. ஒடுக்குமுறை, யுத்த அவலங்கள், இடம் பெயர்வுகள், இனங்களுக்கிடையிலான நெருக்கடிகள், தொலைத்தொடர்பு மோதுகைகள், மேலைக் கலாச்சாரப் பாதிப்புகள் என்றவாறு அப்பரிமாணங்களுக்கு பல ஊற்றுவாய்களும் உள்ளன. அதன் தோற்றுவாயாக உருவமும் உள்ளடக்கமும் அமையும்போது இவற்றின் கையாளுகையே ஒரு சிறுகதையின் உயிர்முச்சாக உருவாகின்றது.

புதுமைப்பித்தன் காலத்துக் கதைகள் இன்றைய நவீன அவசர உலகத்தை திருப்பிப்படுத்துமா என்பதில் கருத்து வேறுபாடுகள்

எழவாம். சமுதாயத்தின் இருட்டுறைந்த பகுதிகளில் இருந்து அவரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கதைமாந்தர்களும் கதையின் உருவமும் உள்ளடக்கமும் இப்பொழுதம் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதேயெனினும் கதையின் மொழிக்கட்டமைப்பான எழுநடை (Style) ஏற்கத்தக்கதா? என்ற ஒரு கேள்வியும் உண்டு. அதனால்தான் சிறுகதையின் புதிய தலைமுறையினர் இன்று வாசகர்களின் அவசர வாழ்வுகு மற்றும் இருப்புச் சூழலுக்கு ஏற்கத்தக்கவகையில் சிறுகதைகளைப் பிரசவிக்கின்றனர். பவானி சிவகுமாரனின் ‘நிஜங்களின் தரிசனம்’ என்ற தொகுதியில் உள்ள சுறுசுறுப்பான சிறுகதைகள் இத்தகையதே.

(02)

தெஹிவலை களுபோவிலையைச் சேர்ந்த பவானி சிவகுமாரன் அவர்கள் பாடசாலை ஆசிரியையாகத் தொழில் செய்பவர். எழுத்துத் துறைக்குள் காலடி வைத்து சொற்ப ஆண்டுகள் மட்டுமே. இந்தக் குறுகிய காலத்துக்குள் ‘மரம் வைத்தவன்’ ‘தேடலே வாழ்க்கையாய்’ ஆகிய பவானியின் முதலிரண்டு சிறுகதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்ட மீரா பதிப்பகம் தனது 96வது வெளியீடாக மூன்றாவது சிறுகதைத் தொகுதியாக ‘நிஜங்களின் தரிசனம்’ என்ற சிறுகதைத் தொகுதியையும் வெளியிட்டுள்ளது. வீரகேசரி, தினக்குரல், நூனம், ஜீவந்தி, அகிலம், பூங்காவனம் ஆகியவற்றில் இந்தச் சிறுகதைகள் பிரசரமாகியுள்ளன. தொகுதியில் உள்ள பதினெண்து கதைகளில் ஒன்றைத்தவிர ஏனைய கதைகள் பரிசு பெற்றதாகவோ அல்லது ஏற்கனவே பிரசரமானதாகவோ உள்ளன. காதலையோ பெண்ணியத்தையோ தனது கதைகள் ஒரு பொழுதும் பேசாது என்ற உறுதி மொழியில் பிச்காதிருப்பதான் பவானியின் ஓட்டுதல் வாக்குமூலமும் நூலின் நுழைவாயிலிற் கிடந்தது.

(03)

அனைத்துக் கதைகளையும் ஒருசேர வாசித்தபோது யதார்த்த உலகின் வெளிப்பாடுகளாக அவை அமைந்துள்ளமையை இலகுவில் தெரிந்து கொள்ள முடிந்தது. இந்த மண்ணும் இதன் மீதான மனிதர்களும் கதைகளினுடே கைகோர்த்திருப்பது நூலாசிரியரின் கைவினைப்பாட்டை தெற்றினப் புலப்படுகின்றது.

‘நிஜங்களின் தரிசனம்’ ‘நிழல் கொஞ்சம் தா’ ‘குடைபிடிக்கும் நினைவுகள்’ ஆகியன ஒரே தளத்தில் நின்று கொண்டு வெவ்வேறு திசைகளை நோக்கிய கதைகள் எனலாம். சமகாலத்து வாழ்வுமுறைக்குள் வசதி பார்த்து முளைத்துவிட்ட வயோதிப் பீலிலங்களும் பெற்றோர் பின்னள் அணுகுமுறைகளும்பற்றி அறிந்து கொண்டு அதனைக் கதைகளினுடே அம்மணமாகப் போட்டுடைக்கும் கதாசிரியரின் எழுத்துப் பொறிமுறை அவரின் குறியீட்டு அடையாளமாகும்.

‘மீட்சியா என்ன விலை’ என்ற கிளைமோர் கதை யுத்தம் முடிந்து போனாலும் அதற்கும் முன்னரான சோதனைச் சாவடிக் காலத்தை பட்டவர்த்தனமாக விரித்துப் போடும் கதையெனலாம். இருபக்கத்து நியாயங்களையும் முகத்தில் அறைந்தாற்போல் சொல்லும்பாங்கு வியக்கத்துக்கதாகவும் அதேநேரம் அருந்தவராஜன் என்ற ஓய்வு பெற்றுச் செல்லக் காத்திருக்கும் உதவி ஆணையாளர் ஒருவர் மீதான அநுதாபத்தைத் தேடும் கதையாகவும் உள்ளது.

‘சொப்பனத் திருமணம்’ ‘ரும்மவர்கள்’ ‘கனவோடு நீ நினைவோடு நான்’ ஆகிய கதைகள் எதிர்பாராத முடிவினைப் போலவே ‘கப்பல் விட்டார் முன்னவர்கள்’ என்ற கதையின் முடிபும் எதிர்பாராததே. இக்கதை ஏனைய கதைகளிலிருந்து வேறுபட்டதான் தளத்தில் நின்று எழுதப்பட்டுள்ளது. தொகுதியின் சத்தான கதைகள் பட்டியலில் இதற்கு முன்னுரிமையுண்டு.

‘என்னுள்ளே ஏதோ’ என்ற கதையும் ஏனையவற்றிலிருந்து வேறுபடும்பாங்கில் எழுதப்பட்டுள்ளது. பதவியியர்வு காரணமாக கிழக்கு மாகாணத்துக்கு இடமாற்றும் பெற்றுச் செல்லும் விவசாய உத்தியோகத்தர் ஒருவரின் உத்தியோகபூர்வ விஜயம் ஒன்றின்போது கிராமம் ஒன்றிற்கு வருகை தரும் தந்தையுடன் மகள் ஆர்த்திக்கும் வருகிறாள். தன்னை சிறுபாராயத்தில் தூக்கி வளர்த்த ‘பழைய அம்மா அப்பா’வின் வீட்டில் ஒரு பகல் பொழுது மாத்திரம் நின்றுவிட்டு உடனேயே வீடு திரும்பும் கதை. கதையின் இறுதிப் பந்தியில் மகள் ஆர்த்திக்கின் மனம் என்ன சொல்கிறது என்பதை கதாசிரியர் சொல்லும் விதம் சிறப்பாக உள்ளது. கொழும்பு வாழ்க்கையிலும் கிராமப்புற வாழ்க்கைக்கு (கதாசிரியரின் பாணியில் சொன்னால்) ‘சேர்ட்டிபிக்கட்ட’ வழங்கும் கதை.

உருவம், உள்ளடக்கம், கதை சொல்லும் பாணி என்பவற்றுக்கும் அப்பால் நெஞ்சையள்ளும் சின்னச் சின்ன வசனங்களும் அருவி நீர்போல இயல்பாக வந்து விழும் ஆங்கிலச் சொற்களும் பவானி சிவகுமாரனின் கதை எழுதும் ஆற்றலுக்கு சந்தனம் பூசகின்றது. கதை முழுவதும் நெஞ்சையள்ளும் வசனங்கள். ‘வாசலில் ஆற்றேழு கடிதார்கள் நின்று கொண்டிருந்தன.’ ‘உள்ளே வேட்டிகளின் நடமாட்டம்.’ ‘நாட்கள் இறக்கை கட்டிப் பறந்தன.’ ‘அர்ச்சகரும் மனிதர்தானே ? அவரும் புலம் பெயர்ந்து விட்டார்.’ ‘பூவாய்ச் சிரிக்கும் முகம்’ போன்றவற்றை இதற்கெனச் கட்டலாம். சிலநேரங்களில் சில கதைகளில் தென்றல் வந்து அறையுமாப்போல் சில சொற்களும் வசனங்களும். “கதை சொல்லிக் கெடுத்த பழைய தலைமுறை ஒன்று போய்ச் சேர்ந்து விட்டது. இன்றைய தலைமுறை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறது. நாளைய தலைமுறை கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இது தொடரும்.” இப்படிச் சில. எதிர்காலத்தில் தனக்கென ஒரு பெரும் வாசகர் வட்டத்தை பவானி சிவகுமாரன் கொண்டிருப்பார் என்பதற்கான வேர்விடுகையாக இத்தொகுதியின் கதைகளை நம்பலாம்.

(04)

‘மீண்டும் புதிதாய்ப் பிறப்போம்’ என்ற கதையில் வரும் யோகராணி என்ற பாத்திரம் பெண்ணியக் கோட்பாட்டை ஒங்கி ஒலிக்காவிட்டாலும் பெண்ணியத்தின் குறியீடாகவே இக்கதை உள்ளது. “பிச்சை வாங்கி உண்ணும் வாழ்க்கை; பெற்றுவிட்ட போதிலும் அச்சமில்லை... அச்சமில்லை...” என்று யோகராணியின் நிலையைச் சொல்லிவிட்டு “இச்சை கொண்ட பொருளெல்லாம் இழந்துவிட்டபோதிலும் அச்சமில்லை...அச்சமென்பதில்லையே” என்று கதையை முடித்துள்ளமையால் பெண்ணியம் பற்றியதான் ஒரு கதையாகவே இதனைக் கருதவேண்டியுள்ளது. ஏற்கனவே சொன்னதைப்போல காதல், பெண்ணியம் என்பவற்றை என் கதைகள் தொடமாட்டா என ஆசிரியர் சொன்னாலும்கூட பெண்ணியம் என்பது வாழ்க்கை நடைமுறை என்ற வகையில் அவரின் சத்தியத்தை மீறிய ஒரு கதையாகவே இக்கதையைக் கருதலாம்.

நாளாந்த வாழ்க்கையில் அதிகம் பயன்படுத்தும் ஆங்கிலச் சொற்களே கதைகளில் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும்கூட சில ஆங்கிலச் சொற்கள் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கலாம் என்பது தமிழ் இலக்கியத்தின் தேவைப்பாடு. எனினும் கதைசொல்லியின் ஆங்கில மொழிச் சொற்பிரயோகம் சற்று மிகைத்துவிட்டதாயினும் எந்தவகையிலும் தொகுதின் கனதியைக் குறைத்துவிடவில்லை.

சிறுகதைகள் அதன் ஆத்மாவைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இழந்துவருகிறதோ என் அண்மைக் காலத்துச் சிறுகதைகளை வாசிக்கும்போது நான் ஈண்றவதுண்டு. ஏனெனில் இலக்கிய வடிங்களில் சிறுகதைகளுக்கிடையில் இருந்த தனிச்சிறப்பிடம் மங்கலான திசையை நோக்கி நகர்கிறதோ என்ற சந்தேகம்தான். பவானி சிவகுமாரனின் நிஜங்களின் தரிசனம் என்ற சிறுகதைத் தொகுதியை வாசித்தபோது கொஞ்சம் நிம்மதி. பவானி சிவகுமாரன் நமத்துக் கிடைத்த நிஜங்களின் தரிசனம்.

செங்கதீர் மார்ச் 2012

வெள்ளி விரல்

நால்	: வெள்ளி விரல்
நூலாசிரியர்	: ஆர்.எம்.நெளஸாத்
	இல. 01, மெயின் வீதி, சாய்ந்தமருது - 01,
வகை	: சிறுகதைத் தொகுப்பு
பக்கம்	: 134 விலை: ரூபா 100 (இந்தியா)
வெளியீடு	: காலச்சுவடு பதிப்பகம், நர்கர்கோவில் - 629001
முதற்பதிப்பு	: அக்டோபர் 2011

இருபது வருடங்களுக்கு முன்னர் வெளிவந்த சிறுகதைத் தொகுதியொன்றை அண்மையில் வாசித்தபோது அதில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்த குறிப்பில் “தமிழில் வெளிவந்துள்ள பல நாறு சிறுகதைத் தொகுதிகளுள் ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் குறைந்தது ஒரு கதையாவது ஏதாவது ஒரு வகையில் சிறப்புடையதாகவே இருக்கிறது.” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. நமது எதிர்பார்ப்பிலும் அதிகமாக சிறுகதைகளும் அவற்றைத் தாங்கி தொகுதிகளும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் இன்றையநிலையில் பத்தோடு பதினொன்று அத்தோடு இதுவுமொன்று எனும்பாங்கில்தான் பல சிறுகதைத் தொகுதிகள் வந்து விழுகின்றன. இந்தச் சூழ்நிலையில்தான் ஆர்.எம்.நெளஸாத் அவர்களின் ‘வெள்ளி விரல்’ சிறுகதைத் தொகுதியை வாசிக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. ‘வெள்ளிவிரல்’ முற்றிலும் வேறுபட்டதான் ஒரு சிறுகதைக் கோவையாகக் கணிந்துள்ளது. நமக்குப் பழக்கப்பட்டுப்போன சூழலோடு மட்டும் நின்று விடாமல் தாய்நாடு என்றும் தாய்லாந்து என்றும் ஏதாந்த வெற்றிடமென்றும் விசாலமான விண்வெளி என்றும்

கதைக்குக் கதை வெல்வேறு களாம் நம்மையெல்லாம் ஆச்சரியப்படுத் துகின்றது. காலச்சுவடு பதிட்பகம் பன்னிரெண்டு கதைகளை ஒருசேரத் தொகுத்து இதனை வெளியிட்டுள்ளது.

சிறிது நேரத்துக்கேணும் கவனம் முழுவதையும் ஈர்த்துப் பிடித்து வாசகனின் மனம் விரும்பும் கலைநயம்கொண்ட கதைகளின் ஊடாக செய்தி யொன்றை வழங்குவதுதானே சிறுகதைக்குச் சிறப்பு. அந்தவகையில் தமிழ்ப் புனைகதையலகில் சிறுகதையின் வெற்றியின் மீது நாம் கொண்டிருக்கும் நம்பிக்கையை ‘வெள்ளி விரல்’ வென்றுள்ளதா என்பது பற்றிய தரிசனமாக இந்த விமர்சனம் அமைகின்றது.

(02)

இலங்கையின் தென்கிழக்குட் பிரதேசத்தில் அம்பாரை மாவட்டத்தில் பழம்பெரும் முஸ்லிம் பிரதேசமான சாய்ந்தமருது என்னும் ஊரில் பிறந்தவர் ஆர்.எம். நெள்ளாத் அவர்கள். தபாலதிபராகப் பணி செய்பவர். கிழக்கிலங்கையின் முக்கிய இளம் எழுத்தாளரான இவர் 1980களிலிருந்து எழுதி வருபவர். கவிஞர் தீர்ண் , என்.ஏ. தீர்ண் , ஆர்.எம்.நெள்ளாத் என்னும் பெயர்களில் இலக்கிய உலகில் அறிமுகமானவர். 1980 – 1989 வரையான காலத்தில் ‘தூது’ என்ற கவியேட்டின் பதினாறு இதழ்களை வெளிக் கொண்டந்தவர்.

கவிதை, சிறுகதை, (நகைச்சவைக்) கட்டுரை, நாடகம், நாவல் எனப் பல்துறையிலும் நாட்டும் கொண்டவர் என்பதுடன் அவற்றில் பரிசில்களும் வென்றவர். இதுவரை எழுதிய சுமார் இருபத்தெந்து சிறுகதைகளில் பத்தொன்பது கதைகள் பல்வேறு இலக்கியப் போட்டிகளில் பரிசில்கள் பெற்றுள்ளன. பரிசுபெற்ற எட்டுக் கதைகளுடன் ‘வல்லமை தூராயோ’ என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு ஏற்கனவே 2000 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்துள்ளது. 2008 இல்

தமிழ்நாட்டில் ‘சுந்தர ராமசாமி 75’ நாவல் போட்டியில் இவரது ‘நட்டுமை’ என்ற நாவல் முதற் பரிசினை வென்றது.

(03)

வெள்ளி விரல் என்ற இச்சிறுகதைத் தொகுதியை மிகுந்த நம்பிக்கையுடன் வாசிக்கத் தொடங்கியதற்குப் பல காரணங்கள் இருந்தன. ஆர்.எம் நெளஸாத் எழுதிய ‘நட்டுமை’ என்ற நாவல் பற்றி பலரும் சிலாகித்துப் பேசியிருந்தனர். நாவலை வாசித்துபின்னர் நானும் அதனை அங்கீகரித்திருந்தேன். எனவே வெள்ளி விரல் சிறுகதைத் தொகுதிபற்றி நான் நம்பிக்கை கொண்டிருந்ததற்கு இதுவொரு காரணம்.

தமிழ் இலக்கிய உலகத்தினரால் நன்கு அறியப்பட்டு வருகின்ற புலம்பெயர் எழுத்தாளரான தேஷபாசக்தி அவர்கள் ‘வல்லினம்’ என்ற இணைய இதழில் கேள்வியொன்றிற்குப் பதிலளிக்கும்போது தனக்குப் பிடித்த ஸழத்தின் முதல் பத்து நாவல்களில் நட்டுமையும் ஒன்றெனக் குறிப்பிட்டிருந்தார். இது மற்றொரு காரணம்.

நூலாசிரியர் என்ற வகையில் முகவரையில் சிறுகதைகள் பற்றிய ஒரு சிறு, கதை என்ற தலைப்பில் தன் உணர்வுகளைப் பதிவு செய்திருந்தார். அதில் எழுதுவதிலுள்ள சிரமங்கள், தேடல்கள், வலிகள், கதைகளின் ஒவ்வொரு நிலையும் தரும் வேதனைகள் சொல்லி மாளா என்றும் ஒரு கதையை எழுத ஓராண்டு காலம் பிடிக்கும்போலிருக்கும் என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டதிலிருந்து நல்ல கதைகளையே இத் தொகுதியில் தந்திருப்பார் என்பது பிறிதொரு காரணம். இப்படியான நம்பிக்கைகளுடன் தொகுதியை வாசித்து முடித்தேன். ‘தாய்.மொழி’, ‘மீள்தகவு’, ‘வேக்காடு’ என்பன மிக நல்ல கதைகள்.

தாய்.மொழி என்பது தொகுதியின் முதற் கதையாகும். இலாங்கையைச் சேர்ந்த அரசரத்தினம் தாமோதரநாதன் என்ற இக்கதையின் நாயகன்

(தாமோங் என்பது சுருக்கப் பெயர்) தாய்லாந்தில் ஒரு இரவுக் களியாட்ட விடுதியில் பணியில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்தான். அப்போது ஹோட்டல் அறையொன்றிலிருந்து குற்றச்சாட்டொன்றின்பேரில் தாக்குதலுக்குள்ளாகி அடி தாங்க முடியாமல் ஒருவன் “என்ற அம்மோவ் என்ற கடவுளே” என்று அலறுவதைக் கேட்டு அதிர்ந்து போகிறான் தாமோங். எத்தனையோ வருடங்களின் பின் இந்த மொழியை -தாய் மொழியை - தமிழ்மொழியைக் கேட்கிறான். தனது தாய்மொழிமீது கொண்ட பற்றுதலுக்காக கதவைத் திறந்து அவனை இரகசியமாக ஓட விடுகிறான் என்று கதை முடிகின்றது. பகலில் பயில் மொழியாகவும் இரவில் இல்லத்து மொழியாகவும் பயன்படுத்திவிட்டு ‘உடல் மண்ணுக்கு உயிர் தமிழுக்கு’ என்று கோசம் போடுபவர்களை எட்டி உதைக்கிறது இந்தக் கதை.

‘மீள்தகவு’ என்பதும் சிறப்பான மற்றுமொரு கதை. இனக்கலவர மொன்றில் தனது ஒரு கையை இழந்ததால் அரசாங்கத்திடமிருந்து உதவுதொகை ஒன்றைப் பெற்றுக் கொள்வதில் ஒருவன் எதிர் நோக்கும் பிரச்சினைகள் பற்றிய கதை. காரியாலயங்கள் ஒவ்வொன்றாக ஏறி இறங்கும் அவல நிலையைத் தத்ருபமாகச் சித்தரிக்கின்றது. அரசு இயந்திரத்தின் அசமந்தம் இங்கே படம் பிடிக்கப்படுகின்றது. உருவும், உள்ளடக்கம், உத்தி, படைப்புமொழி என எல்லாவகையிலும் நல்ல கதை.

‘வேக்காடு’ பிறிதொரு நல்ல கதை. தமிழிலக்கிய உலகின் இமயம் எஸ்.பொன்னுத்துரை 1990களின் முற்கூறில் ‘வீ’ என்ற சிறுகதைத் தொகுதியை வெளியிட்டிருந்தார். அத்தொகுதியில் உள்ள ‘அணி’ என்ற கதையை இங்கு நினைவு படுத்தவேண்டியுள்ளது. இக்கதையில் கதைசொல்லும் புதிய உத்தியோன்றை அறிமுகம் செய்திருந்தார். அதாவது முன்னே ஒருவனை நிறுத்தித் தானே பேசுவதாக அக்கதையை வடிவமைத்திருந்தார். ஒரேயொரு பாத்திரத்தின் பேசுகத் தவிர வேறு சொற்கள் எதுவும் வராமல் எழுதும் இம்முறை

சிரமமானது மட்டுமல்ல அப்போது தமிழிற்குப் புதிதாகவும் அமைந்திருந்தது. ஆர்.எம்.நெள்ளாத்தின் ‘வேககாடு’ என்ற கதையிலும் இதே உத்தி கையாளப்பட்டிருக்கின்றது. நடுத்தர வயதுப் பெண்ணொருத்தி தனது மச்சி (மச்சாள்) முறையானவைா தனக்கு முன்னால் வைத்துக் கொண்டு மரணித்துப்போன தனது தந்தையின் சமூக ஆஞ்சலையைச் சொல்லுகின்றாள். கதை முழுவதும் மநுதநிலை மண்வாசனை மணக்கிறது. இவ்வாறானவற்றோடு இன்னும் பல கதைகளும் பாராட்டத் தக்கவையாக உள்ளன.

தொகுதியின் முன்னுரையில் முதலாவது வசனமாக “புத்தமீ” என்னை எழுதத் தாண்டிற்று” என்று ஒப்புதல் வாக்குமூலம் தந்திருக்கும் கதையாசிரியர் யுத்தத்தின் காரணமாக நிமிடத்திற்கு நிமிடம் மரணத்தைக் எதிர்பார்த்துக் காத்துக்கிடந்த துண்பியல் வாழ்வையும் மற்றும் யுத்தத்தின் கோரமுகத்தையும் இந்தக் கதைகளில் பட்டும் படாமல் தொட்டுச் சென்ற அதேவேளை அதனை ஈடு செய்தது ‘விட்டு விடுதலையாகி’ என்ற கதை. .

‘விட்டு விடுதலையாகி’ என்பது தற்கொலைக் குண்டுதாரி ஓரங்களின் கதை. வெடிப் பதற்கு ஒரு மணித்தியாலம் முன் னதாக சிறுகதையொன்றை எழுத ஆரம்பிக்கின்றான். எழுதி முடிய முன்னால் உரிய நேரம் வந்து விட்டதால் குண்டை வெடிக்கச் செய்து தற்கொலை செய்து கொள்கிறான். இந்தக் கதையில் குண்டுகோடிப்பின் காரணமாக தலைநகரின் அசைவியக்கம் படம்பிடிக்கப்பட்டு அதன் நேர்முக வர்ணனை இறந்தகால எழுத்தாகிக் கதைபாகி வந்து விழுந்துள்ளது.

பன்னிரெண்டு கதைகளில் ‘சாகும் தலம்’ என்பது கடைசிக் கலை.. இன்னும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளின் பின்னர் அதாவது 10.12.3948 இல் நடைபெறும் என்பதான் கற்பணையில் சொல்லப்பட்ட அறிவியல் புணைகதை. அய்ம்பதிலும் கூடிய வயதினரை உயிரழிப்புச் செய்யும்

அரசாங்கத்தின் செயற்திட்டம் பற்றிய இரண்டு ரோபோக்களின் கதை. இந்தக் கதை இருபதாம் நூற்றாண்டில் பிரபல்யம் அடைந்த இருப்பியல்வாதத்தினையும் (Existentialism) இதன் முன்னோடியான தஸ்தயேவஸ்கி என்ற ஒரு படைப்பாளியையும் ஞாபகழுடியது. “முட்டாள்களும் போக்கிரிகருந்தான் அவ்வாறு வாழ்கிறார்கள். நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேல் மனிதன் இவ்வுலகில் வாழ்வதென்பது அபத்தம்” என தஸ்தயேவஸ்கி கூறுகின்றார். சனத்தொகை அடிப்படையில் முதியோர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வரும் இன்றைய கூழ் நிலையில் இருப்பியல்வாதத்திற்கு ஒரு எதிர்காலம் உண்டென்பதற்கு மாற்றமாக ரோபோக்களை தற்கொலை செய்யச் செய்து அரசாங்கத்தின் செயற்திட்டத்தை தோல்வியாக்கி கதையை புதிய உத்தியுடன் முடித்திருக்கிறார்.

‘காலவட்டம்’ என்ற கலையில் தமிழ் அரசியல் கொஞ்சம் எட்டிப்பார்க்கின்றது. அவ்வாறே ‘தலைவர் வந்திருந்தார்’ என்ற கதை ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் உள்வீட்டுப் பிரச்சினைகள் பற்றிப் பேசுகின்றது.. எல்லாக் கதைகளுமே பரிசு பெற்ற கதைகளாயிருக்க தலைவர் வந்தார்’ மட்டும் பரிசு பெறாத கதை. பரிசு கிடைக்குமென்று நம்பியிருந்தநிலையில் அது கிடைக்காமல்போனதால் ஏற்பட்ட ‘வெப்பிசாரத்தை’ மறைக்கும் எத்தனமாக ‘தலைவர் வந்திருந்தார்’ என்ற கதைக்கு நிராகரிக்கப்பட்ட கதை என்று பிற்குறிப்புப் போட்டு கலகலப்பட்டுகிறார். பரிசு கிடைப்பதென்பது பல்வேறு கூத்துகளின் அரங்கேற்றம்தானே தவிர தர நிர்ணயிப்புத் தராக்கத் தட்டல்ல என்பதுதான் உண்மை.

(04)

‘கல்லடிப் பாலம்’ என்ற கதை வித்தியாசமானது “இறைவன் தந்த உயிரைப் பறிக்கும் உரிமை எவருக்கும் இல்லை” என்று ‘ஸ்ரீத்தும்மா’ என்ற கலையில் சொல்லி விட்டு ‘நல்லதொரு துரோகம்’என்ற கதையில் பொலிஸ் அதிகாரி ஒருவரின் உயிரைப்பறிப்பது மட்டும் எப்படி நியாயமாகும்?.

தொலைந்துபோன பொருளைக் கண்டுபிடிக்க ‘வதனமார்’ என்ற கதையில் ஆணைச்சித்தனையும் பாலுறவுச் சிக்கலைத் தீர்க்க ‘வெள்ளிவிரல்’ கதையில் வெள்ளிப் பரிகாரியையும் கதாநாயகர்களாக ஆக்கியதன்மூலம் மூடக் கொள்கைகளுக்கு விளம்பரமாகியுள்ளன இந்தக் கதைகள்.

‘ஸ்னீத்தும்மா’ வின் கிராமியச் சூழலானது கதையின் பலமாக இருக்க அளவுக்கு மீறிய பேச்சுமொழிச் சொற்களால் கதை பலவீனமாகியது சிங்களம் , அரபு , ஆங்கிலம் என்று வேற்று மொழிச் சொற்கள் கொஞ்சம் கூடுதலாகவே இடம் பிடித்தமை போன்ற சரிவுகளுக்கும் அப்பால் படைப்பு மொழியும் ‘ஆணைச்சித்தன்’ (வதனமார்) மற்றும் ‘சலுகாக் கிழவி’ (வெள்ளி விரல்) ஆகிய சில பாத்திரங்களின் வார்ப்புகளும் சிலாகிக்கத் தக்கது... கதை முடிவடையும்போது அதைப் பற்றிய சிந்தனை முடிவடைந்து விடுவதில்லை. கதைகள் முடிந்த பிறகுதான் ஆரம்பமாகின்றன என்பதை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியிருக்கின்றது இந்த ‘வெள்ளி விரல்’.

செங்கதீர் ஏப்ரல் 2012

வெளுதா

நால்	:	சொடுதா
நாலாசிரியர்	:	எஸ்.ஏ. உதயன் , பேசாலை+48 , மன்னார்
வகை	:	நாவல் பக்கம் : 115
முதற்பதிப்பு	:	நவம்பர் 2011 விலை: ரூபா 200
வெளியீடு	:	கலையருவி நிறுவனம் , மன்னார்

இன்றுக்கு மேற்பட்ட சம்பவங்களின் ஊடாக மனித வாழ்வின் மொத்த அநுபவங்களையும் அவலங்களையும் கலைத்துவத்துடன் கதைத்து வமாகச் சொல்லுதல் நாவல் எனப்படும். 13ம் நூற்றாண்டில் நாவல் என்ற எண்ணக்கரு உருவாக்கம் பெற்றதாயினும் செப்பமான நாவல் வடிவம் 17ம் நூற்றாண்டிலேயே தோற்றம் பெற்றது என முனைவர் சபா.ஜெயராசா எழுதிய ‘புனைக்கதை இயல்’ என்ற நாவிற் குறிப்பிட்டுள்ளார். எவ்வாறாயினும் ஒப்பிட்டளவில் தமிழ் நாவல்களுக்கு வயது குறைவுதான். தமிழில் வெளிவந்த முதலாது தமிழ் நாவலான பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் 1879 இல்தான் வெளிவந்தது.

தமிழ் நாவல்களின் தோற்றுத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் செல்வாக்குச் செலுத்திய காரணிகளுட் சிலவாக ஆங்கிலேயர் ஆட்சி, போதனா மொழியாக ஆங்கிலம், தம் மூம் ஆங்கிலமும் தெரிந்தோரின் மொழி பெயர்ப்புப் பணி என்பவற்றைக் குறிப்பிடுவர்.இவற்றின் ஊடாக வளர்ச்சிப் பரிமானத்தைப் பெற்று வந்த நாவல் இலக்கியமானது புறம்பான ஒரு மொழி நடையையோ மொழிப் பிரயோகத்தையோ கொண்டிருக்கவில்லை. ஏனெனில் நாவலுக்கென்று புறம்பான

வாழ்க்கை அநுபவங்கள் என்று எவையுமில்லை. ஆனாலும் வாழ்க்கை அநுபவத்தைச் சொல்லும் நாவல்கள் பல உள்ளன.அவ்வாறான நாவல்களில் ஒன்றாகவே எஸ்.ஏ.உதயன் எழுதிய ‘சொடுதா’ என்ற இந்த நாவலைக் கூறலாம்.

(02)

நாவலாசிரியர் எஸ்.ஏ.உதயன் அவர்கள் மன்னார் மாவட்டம் பேசாலை-08 யைச் சேர்ந்தவர்.புனைக்கதைத் துறையில் துணக்கென தனி இடமொன்றினைத் தக்க வைத்துக் கொண்டிருப்பவர். புனைக்கதை என்பது வெறுமனே கதை சொல்வதாக மட்டுமல்லாமல் காலத்துக்கூடியும் கலாசாரத்தையும் சாதனைகளையும் பதிவு செய்யும் ஜிவணமாக அமைய வேண்டும் என்பதில் உறுதியாக இருப்பவர். இலக்கியபந்தின் உயிர் அதன் சமுதாயப் பணியாகும் என்று திடமாக நம்பபவர்.

புனைக்கதை மட்டுமன்றி கவிதை, நாடகம், அரங்கியல், விமர்சனம், ஆய்வு போன்ற பல துறைகளிலும் தன்னை ஈடுபடுத்தி வருபவர். ‘குண்டுசேர்’ என்ற சிறுக்கதைத் தொகுதியையும் லோஅரியா, தெம்மாடுகள், வாசாப்பு ஆகிய மூன்று நாவல்களையும் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்குத் தந்தவர். ‘சொடுதா’ என்பது இவரது நான்காவது நாவலாகும். 2009, 2010, 2011 ஆகிய மூன்று வருடங்களிலும் தொடர்ச்சியாக வட மாகாணத்தின் சிறந்த நாவலுக்கான விருது பெற்றவர்.இந்நாவலின் மூலம் பண்டிபு மொழி தொடர்பில் பரிசோதனையொன்றை நிகழ்த்தியுள்ளார்.

(03)

அறுபது வருடங்களுக்கு முன்னர் 1950 களில் இருந்த மன்னார் பேசாலைக் கிராமத்தில் நாவலின் கதைநிகழ்வுக் காலம் ஆரம்பமாகின்றது.கதாநாயகனான மரியாக தனது தந்தையின் மரணத் தின் பின்னர் சம்மாட்டியாக வந்து தந்தையினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட..

தொழில்துறை மற்றும் வாழ்வு முறை என்பவற்றைப் பொறுப் பெடுக்கிறான். சீயாம்பிள்ளை என்ற கூலிவேலையாள் மரியாசுக்கு எல்லா விடயங்களிலும் ஒத்தாசையாக இருக்கிறான். மரியாசு தொழிலாளிகளோடு மிகுந்த நட்புறவுடன் பழகி இலாபத்தில் பங்கு வழங்குபவனாகவும் கடற் தொழில் சார்ந்த நவீன தொழில் நுட்பத்தை அறிமுகம் செய்பவனாகவும் தொழிலாளிகளுக்கு மத்தியில் தன்னை அடையாளம் காட்டுகின்றான். சீயாம் பிள்ளை சுகவீனமுந்றபோது கொழும்பில் வசித்த வந்த அவரது முத்தமகள் சுகந்தமாலை தந்தையைப் பார்க்க வந்தவேளை சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளால் மரியாசுடன் உடலுறவு கொண்டு ஒரு குழந்தைக்குத் தாயாகிறாள். சூழ்நிலையிலிருந்து தப்ப முடியாதநிலையில் அவள் தற்கொலை செய்து கொள்கின்றாள். சீயாம்பிள்ளையின் இரண்டாவது மகள் சொர்ணமாலை தனது குடும்பத்தின் பகையாளியான சம்மாட்டி ஒருவனின் மகனைக் காதலித்து மரியாசின் உதவியுடன் குடும்பத்தை விட்டு வெளியேறி திருமணம் செய்து கொள்ளுகின்றாள். மரணவீடிற்கு மூன்றாவது மகளான இரத்தனமாலை கொழும்பிலிருந்து வருகின்றாள். அவளுக்கு மரியாசுச் சம்மாட்டி முன்னர் அவளை விரும்பி கால் கொலுகு பரிசு கொடுத்திருந்தான். ஆனால் அவள் கொழும்புக்குக்குப் போனதும் மறந்து விடுகிறான். சொர்ணமாலையும் தான் கட்டிய கணவனோடு மரணவீடிற்கு வருகிறாள். சுகந்தமாலையின் பிரேதம் சுடலை நோக்கிப் போனதுன்பின்னர் மீண்டும் சீயாம்பிள்ளையின் குடும்பம் கலைந்து செல்கிறது. என்று நாவல் முடிவடைகின்றது.

(04)

“தூரத்தில் தலைமன்னார் துறைப்பாலம் தெரியும் வரைக்கும் நீண்டு கிடக்கிற கடற் கரைவெளி.... நெட் டையும் குட்டையமாக கிலுவைப்பத்தையும் முண்டாசு கட்டின ராசாக்கள்மாதிரி நிமிர்ந்த நிற்கிற பனைக்கூட்டமும்”.... “மணல் திட்டு”.... “மலை போல புலி பாய்ஞ்ச பிட்டி”....” ரெண்டு பக்கமும் பனை உசரத்திற்கு உசந்த

மண்பிட்டிகளுக்கு நடுவில் ஒடைமாதிரி பணிங்கு கீடந்த வெண்மணற்பரப்பில் புலிக்கு வரி போட்ட மாதிரி ‘ஊய்’ என்கு காத்து வரைஞ்ச சித்திரம்”...”நந்தியா வட்டையும் செவ்வாந்தியும் ஈரலிப்பு மாறாமல் ‘புச புச’ வென்று சடைச்ச வளர்ந்திருக்கு”...”வீட்டு முற்றத்தில் நட்டியிருந்த மரத்தில் உயரமாய் ஆணியாடித்துக் கொழுவிய ‘லோமியா’ வெளிச்சத்தில்”.....

இப்படியாக நாவலின் கதைக்களம் துல்லியமாக வாசகர்களுக்குப் படம் பிடித்துக் காட்டப்படுகின்றது. 60 வருடங்களுக்கு முன்னர் இருந்த மன்னார் கடற்கரைப் பிரதேசத்தையும் சுற்றுச் சூழலையும் இயற்கையின் அழகையும் கிராமியத்தின் செழிப்பையும் நாவலாசிரியர் தனது பேச்சு மொழி எழுத்தினால் தெளிவாகவே நமக்கு எடுத்துச் சொல்கின்றார். பாத்திரங்கள் உலா வரும் களம்பற்றியதான் கதாசிரியரின் வழிகாட்டல் வாசிப்பு நுகர்ச்சிக்கு கனதி சேர்க்கின்றது. இதன் காரணமாக தொன்மை வாய்ந்த மன்னார் கடற்பிரதேசத்தின் சமூகச் சூழலையும் அதன் உந்நதங்களையும்பற்றி அறிந்து கொள்ளும் ஆவல் மேலோங்குகின்றது.

நாவல் முழுவதும் பேசாலைக் கிராமத்தின் வாழ்க்கைப் பின்புலம் ஒளிவு மறைவின்றி முன்வைக்கப்படுகின்றது. “ஓல்லாந்தர் காலத்தில் கட்டின் ‘மினார்’வைத்தான் இப்ப விராணாவென்கு ஏகத்துக்கு எல்லாரும் சொல்லுந்தாங்கள்” என்று வரலாறு சொல்லியும் “கடல் தண்ணியில் உடம்பக் கழுவுற மீன்பிடிகாரனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்ட குடும்பத்தில் இன்பமும் துன்பமும் சரிபாதி” என்ற மீனவ சமூகத்தின் வாழ்வுநிலைபற்றிய முன்வைப்பும் “அடுப்புக்கரிய மினுக்கி இழுக்கிறவரும் வேப்பங்குச்சியில் விளக்குறவருமாக பஸ்துத் தீட்டி வாய் கொப்புளிச்சக் கடன் கழிச்ச கையோடு” என்று பழக்க வழக்கத்தைப் படம் பிடித்துக் காட்டியும் “நல்ல தண்ணிக் கிணறுதான் ஊருக்கு ரேடியோப் பெட்டி மாதிரி. எம்மாத்திரம் ரகசியத்தப்போட்டு

உடைக்கிறதும் பரகசியத்திற்கு கண்ணு மூக்கு வாய் வைச்சுக்க கதைக்கிறதும் ஒண்ணு ரெண்டு குடும்பத்தப் பிரிச்சு வைச்சதும் இந்தக் கிணத்துக் கதைத்தான்” என்று ஊரின் சில்லறைப் பொழுதுபோக்குப் பற்றியும் “சமயத்துக்கு ஊர்க்காரப் பயலுகள் இராமநாடு கடந்து மெற்றாஸ் வரைக்கும்போய் சினிமாக்காரங்களைப் பாத்திட்டு வேளாங்கண்ணி, பூண்டிமாதா என்று திரிஞ்சிட்டு கைய மிஞ்சின செலவு செய்யிறதும் கூத்தியாட்டம் ஆடுறைதாமா இருந்திட்டு வாறதும்” என்று தொழிலுக்குப் புறம்பான ‘வேலைவெட்டிகள்’ பற்றிய அறிமுகமும் “அஞ்சாம் கட்டை தாண்டி எருக்கலம்பிட்டிப் பெரிய பள்ளிக்கூடத்திலதான் பெரிய வகுப்புப் படிக்கிற. இந்த ஊரில இருந்து பெரிய வகுப்புப் படிக்கிறதுக்கு ஒரு அஞ்சாறு புள்ளாகள்தான் போய் வருகுதுகள்” என்று அறுபது வருடங்களுக்கு முன்னரான பெளதிக் வசதிகள்பற்றிய எடுத்துரைப்பும் “இந்த ஊர்க்காரன் வந்தவன் ஆதரிச்சு அன்னம்குடுத்து அலைக்கழியாமப் பாத்துக் கொள்ளுறவன்தான். வந்தவன் அநியாயம் செய்யாம இருந்தால் காலம் காலமா உறவு வளரும்.திண்ட சோத்துக்கு வஞ்சகம் பண்ணினா வெட்டு ஒண்டு துண்டு ரெண்டுதான்” என்ற பண்பாட்டு விளக்கமும் “பிரேதம் அடக்கும்வரைக்கும் தொழில்துறைக்குப் போகமாட்டான் இந்த ஊரவென்”..... “இந்த ஊரில தந்கொலச் சாவு எண்டால் இழிவுதான். சவக்காலையிலயும் உரிய இடத்தைக் குடுக்கமாட்டான்.ஊரவனே செத்தவனுக்கு நடுத்தீர்ப்பு வைச்சமாதிரி சவக்காலைக் கோயிலுக்கு இடப்பக்கம் ஒதுக்கி வைச்சிருக்கான்.” என்று ஒற்றைக்காலில் நிற்கும் பிடிவாதமான கொள்கைப் பிடிப்புப் பற்றியும்.... இப்படியாக நம்மையெல்லாம் பூராதன நகமொன்றுக்குள் அழைத்துச் சென்று சுற்றுலா வழிகாட்டிபோலும் விளக்கம் தரும் நாவலாசிரியரின் வினைத்தறன் நம்மை ஆச்சரியப்பட வைக்கிறது. பழும்பெரும் மீனவக் கிராமமொன்றின் வாழ்வுத் தடயங்கள்பற்றிய முழுமையான தரிசனம் வாசகனுக்குக் கிடைக்கின்றது.வெறுமனே கதை மட்டும்தான் நாவல் என்றில்லாமல் நாவலின் கதைச்சமூகத்தின்

கலாசாரம், பண்பாடு, பழக்க வழக்கம் என்றெல்லாம் பேசுவது
நல்ல நாவலொன்றின் அடையாளம்தான்.

நாவலின் மற்றொரு நல்ல முகம் பாத்திரச் செதுக்கம். ருநிப்பாக
மரியாகச் சம்மாட்டி, சீமாம்புள்ளி, சுகந்தமாலை ஆகிய பாத்திரங்கள்
நெஞ்சில் நிலைத்து நிற்கத்தக்கன.

“மரியாக நெடுநெடுவென்டு வளர்ந்திருந்தான். சிவப்பா அரும்பு
மீசையோட் ...கனவு காணும் கண்ணும் பளிரெண்ட சிரிப்புமா அசப்புல
அவக ஜயா மாதிரி” என்று கதாநாயகனை நாவலாசிரியரின் எழுத்து
அறிமுகம் செய்யும்பாங்கு கதாநாயகனைவிட வசீகரமாயிருந்ததது.
தொழிலாளர்களோடு நெருக்கமாகப் பழகும் பண்டி, புதிய
தொழில்நுட்பங்களை அறிமுகம் செய்யும் நவீன அணுகுமுறை,
இலாபத்தில் பங்கு வழங்கும் மனச்சாட்சி, இனங்களுக்கிடையே
முரண்பாடுகளைத் தவிர்த்தல் என்று மரியாகவின் ஆளுமை
பளிச் சென்று தெரியும் வகையில் சம்பவங்களின் எல்லை
வரையப்பட்டிருந்தமை நாவல் எழுதும் இவரின் அழுவாத்திற்கு
ஒரு அத்தாட்சியாகும்.

“நல்லது கெட்டது எடுத்துச் சொல்ல கணக்கு வழக்கு பிக்கல்
புடுங்கலப்பார்க்க தொழிலாளிமார் கணக்குகளத் தீத்து வைக்க
...அய்யாவோட அவரு வைச்ச நெருக்கத்தில் கண்ணியமும் நேர்மையும்
இருந்ததால் சீமாம்புள்ளமேல தொழிலாளிகளுக்கும் நல்ல
மரியாத.” என்று சீமாம்புள்ளயின் குணநலப்பண்பு சொல்லப்பட்டதிதம்
நாவலில் சீமாம்புள்ளயின் பாத்திரம்பற்றிய முன்னோட்டம் என்னாம்.
குடும்பப் பிரச்சினைகளையும் தொழில்ரீதியான பிரச்சினைகளையும்
பக்குவமாகக் கையாண்டு சமநிலை ஆளுமையோடு உலாவரும்
சீமாம்புள்ளி மரியாகச் சம்மாட்டியோடு தனது முத்தமகள் தகாத
உடலுறவில் ஈடுபடுவதைக் கண்ணால் காணும் தூர்ப்பாக்கிய

நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறார். பலவேறு கஸ்டங்களுக்கு ஆளாகிறார். இதன்மூலம் சீமாம்புள்ள என்ற செப்பமான பாத்திரமொன்று நாவலில் உயிர் பெற்றெழுந்து வாசகர்களின் அநுதாபத்தைத் தேடிக் கொள்கின்றது.

நாவலின் மற்றொரு சிறப்பம் சம் வரலாற்று ஆவணமாகக் கொள்ளத்தக்க வகையில் 1950 களில் யயன்படுத்தப்பட்ட சொற்களும் சில பொருட்கள் பற்றிய தெரிவிப்புமாகும். மான் மார்க் குடை, செய்யது பீடி, ரேஷயோப் பெட்டி, மஹூரோ கந்தோர், செம்பியன் பட்டாச் போன்ற சொற்களோடு சம்மாட்டி, சொடுதா என்ற மண்வாசனைச் சொற்களையும் இதற்கான உதாரணங்களைனச் சுட்டலாம். மொத்தத்தில் சொடுதா சிறப்பான ஒரு நாவல் என்பதற்கும் அப்பால் வரலாற்று ஆவணமாகவும் பேணப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

(05)

அன்னைக் காலத்தில் வெளிவந்த சில நாவல்கள் வட்டார வழக்குச் சொல்கொண்டு தலைப்பிடப்படுவதை அவதானிக்க முடிந்துள்ளது. விமல் குழந்தைவேலின் ‘கசகறணம்’ ஆர்.எம்.நெள்ளாத்தின் ‘நட்டுமை’ என்பன உதாரணங்கள்தான். அதன் வழிப்பாட்டில் எஸ்.ஏ.உதயன் ‘சொடுதா’ எனத் தலைப்பிடிடிருக்கிறார். என்னதான் இருந்தாலும் நாவலின் பாத்திரங்கள் எந்த வட்டார மொழியைப் பேசினாலும் ஆகக் குறைந்தது நாவலின் தலைப்பையாவது எல்லோரும் விளங்கும் வகையில் இடுதலே சிறப்புஇந்நாவலில் என்னுரை என்ற தன்னுரை எழுதிய உதயன் “காலம் மாறி முடிதேடிப் போனாலும் அதன் அடியின் இனிப்பு இரசம் கெடாமல் அந்தக் காலத்து வாழ்விலும் காந்தல்பேசும் கனவுகளிலும் சடங்குகளின் அவதானத்திலும் வாழ்ந்திருந்ததை மறக்க முடியவில்லை” என்று கற்கண்டு போன்ற சொற்கொண்டு எழுதிய எழுத்துகள் பாத்திரங்களின் உரையாடல் தவிர்ந்த படைப்புமொழியில் காணாமல் போனது என்?

கிராமிய மணம் வீசும் நாவலின் கதைக்களாமும் அரை நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட மன்னார் கடற்புறத்து வாழ்க்கை முறையின் உந்நதமும் அந்த வாழ்க்கை முறையினூடான பேச்சு மொழியின் இன்ப அநுபவமும் செப்பமான பாத்திர வார்ப்புகளும் நாவல் நாயகனின் ஆளுமைக்குச் சற்றேனும் குறை வந்துவிடக் கூடாத சொற் பிரயோகமும் இனங்களுக்கிடையிலான உறவுகளின் தேவைபற்றிய கற்பிதமும் கதையின் கலா நேர்த்தியும் தமிழ் நாவல் உலகில் தனக்கென ஒரு தனியிடத்தைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளும் இந்த ‘சொடுதா’.

செங்கத்திர் மே 2012

இன்னுமோர் உலகம்

நால்	:	இன்னுமோர் உலகம்
நாலாசிரியர்	:	கொற்றை பி.கி.ருஷணானந்தன்
		பிள்ளை நிலா, கொற்றாவத்தை, வல்வெட்டித்துறை
வகை	:	சிறுகதைங் தொகுப்பு
பக்கம்	:	100 விலை: ரூபா 250
வெளியீடு	:	ஞானம் பதிப்பகம் ,
		46 வது ஒழுங்கை, கொழும்பு - 6
முதற்பதிப்பு	:	2012

ஸமூத் துச் சிறுகதைகளின் தோற்றம் ஆர்னோல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையுடன் ஆரம்பமாகி 1930 இல் இலங்கையர்க்கோனின் வரவுடன் கட்டுமாணம் கொண்ட கதைகள் வெளிவரலாயிற்று . ஸமூகேசரிப் பத்திரிகை 1933 இல் அளவெட்டி த.சிவலிங்கம் என்பவரது சிறுகதையைப் பிரசுரித்ததுடன் அப்பத்திரிகை வெளியிட்ட முதலாவது சிறுகதையும் இதுவேயாகும். சுதந்திரத்திற்குப் பிற்பட்டகாலத்தில் வித்தியாசமான பார்வைகளுடன் ஆக்கபூர்வமான சிறுகதைகள் கிடைத்த அதேவேளை வீரியமும் கலைத்துவமும் நிறைந்த கதைகளை எஸ். பொன்னுத்துரை போன்றோர் எழுதினர். சிறுகதையுலகில் எஸ்.பொ.வுக்குத் தனியிடம் உண்டு. தனியான இயங்கு தளம் ஒன்றிலிருந்து அவர் இயங்கினார். அவரின் கதை சொல்லும் உத்தி, சொற்செறிவு, புனைவுமொழி, தலைப்பிடும்பாங்கு என்பவற்றிற்கும் அப்பால் புனைகதைகள் மீதான சோதனை முயற்சிகளும் பாலியல் ஈர்ந்த பேசுபொருள்களும் இன்றுவரை அவரைப்பற்றிப் பேச வைத்துள்ளன.

1875 ஆம் ஆண்டளவில் ஆர்னோல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையின் ‘நன்னெறிக் கதாசங்கிரகம்’ என்ற சிறுகதைத் தொகுப்புப் பிரதி வெளிவந்தது. செங்கை ஆழியான் எழுதிய ‘ஸ்மத்துச் சிறுகதை வரலாறு’ என்ற நாலில் 2001ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம்வரை 274 சிறுகதைத் தொகுப்புப் பிரதிகள் நம் நாட்டில் வெளிவர்த்தியுந்தன எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இன்னுவரை சுமார் 450 இந்கும் மேற்பட்ட அவ்வாறான சிறுகதைத் தொகுப்புப் பிரதிகள் இலங்கையில் வெளியாகியிருக்கலாம் என ஊகிக்க இடமுண்டு. இந்த நிலையில்தான் கொற்றை பி. கிருஷ்ணானந்தன் இன்னுமோர் உலகம் என்ற சிறுகதைகளைத் தாங்கிய பிரதியுடன் மேற்கீளம்பி வர்த்து எழுது பார்வையின் எல்லைக்குள் நிற்கிறார்.

(2)

கொற்றை பி. கிருஷ்ணானந்தன் வல்வெட்டித்துறையை விளாசமாகக் கொண்டவர். தற்போது அவரின் சிறுகதைகள் அடங்கிய பிரதியை ‘ஞானம் பதிப்பகம்’ வெளியீடு செய்துள்ளது. பருத்தித்துறை மக்கள் வங்கியின் முகாமையாளர் பதவியில் இருந்து வருகின்றார். 1972ம் ஆண்டில் ஈழநாடு பத்திரிகையில் கவிதையொன்றுடன் இலக்கியப் பிரவேசம் செய்த கதையாசிரியர் சிலகாலம் தனது பேணாவை மூடி வைத்திருந்தார். எனினும் மீண்டும் 2007 ல் இருந்து எழுத ஆரம்பித்தார். ஞானம், மல்லிகை, ஜீவந்தி போன்ற சிற்றிதழ்களிலும் வீரகேசரி, யாழ்.தினக்குரல், உதயன் போன்ற பத்திரிகைகளிலும் இவரது சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ளன. பல போட்டிகளில் பாங்குபற்றி பரிசில்கள் பெற்றுள்ளார். ‘கொற்றாவத்தை கூறும் குட்டிக்கதைகள்’ என்ற தொடரை சிற்றிதழோன்றில் எழுதி வருகின்றார்.

(3)

இப்பிரதியில் மொத்தம் 15 கதைகளுள்ளன. ஒன்றைத்தவிய ஏற்றுய கதைகள் ஏற்கனவே பிரசரமானவை. இவருடைய கலைகள்

அனைத்தையும் ஒருசேர வாசிக்கும் பொழுது தனித்துவமான நிலைப்பாடு, படைப்பாற்றுவின் அடித்தளம் என்பனவற்றைப் புரிந்து கொள்ளலாம். அரைத்த மாவையே அரைத்துக் கொண்டிருக்கும் நமது படைப்புலகவாசிகளில் இருந்து இவர் வேறுபடுவதை இப்பிரதியின் கதைகள் நமக்குச் சாட்சி சொல்கின்றன.

இதிலுள்ள ஒன்றிரண்டு கதைகளைத் தவிர ஏனைய எல்லாக் கதைகளிலுமே உள்ளடக்கம் புதிய திசைநோக்கி அமைந்திருப்பது புனைகதைத்துறைக்கு ஒரு ‘பிளஸ் பொயின்ற’தான்.

ஒரு கோப்பைச் சோறு, கிணறு, உறவு ஆகியன நல்ல சிறுகதைகள். கிணறு என்ற கதை ஒரு புதிய பார்வை கொண்டது. சமகால வாழ்வியல் அநுபவங்களின் வெளிப்பாடு. ஒரு பண்பாட்டு மாநிறத்தின் அறிவிப்பென இக்கதையைக் கொள்ளலாம். “ஜயா இருக்கேக்கை கிணற்றுக்கு துலாப் போடுதுக்கு உயர்ப் பண வாங்க எவ்வளவு இடங்கள் அலையிறவர். பிறகு கப்பியலுக்கு மாத்தினாப் பிறகு கப்பியல் அடிக்கடி பழுதாகும். வாளியள் மோதிப் பழுதாகும். கயிறு அடிக்கடி அறுந்து போகும். ஜயா இருக்கேக்கை அவர் எல்லாத்தையும் கவனிச்சுக் கொள்ளுவார். எங்களுக்கு உதெல்லாம் முடியுமே”: கிணறு என்ற கதையில் வரும் இதுபோன்ற உரையாடல்கள் காலத்தின் வரலாற்றை எயக்கு எடுத்துக் கூறுகின்றன.

ஒரு கோப்பைச் சோறு என்ற கதையில் முதுமையின் கோர முகம் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. அண்மைய காலங்களின் சமைகளின் அவலங்களில் ஒன்றாக முதுமை அடையாளப் படுத்தப்பட்டிருந்தாலும் ஒரு சில கதாசிரியர்களினால் தங்கள் பிரதிகளில் இந்த விடயம் கையாளப்பட்டிருந்தாலும் இங்கு கதையானது தத்ருபமாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றது.

பிரதியில் உள்ள மந்தொரு சிறப்பான கதை உறவு. மூன்று திருமணமாகாத இளம் பெண்கள், ஒரு தாய், கூலி வேலை செய்யும் தவேஸ் மாமா ஆகியோரைச் சுற்றிப் பின்னப்பட்ட கதை. தவேஸ் மாமா என்பவர் உறவுமுறைக்காரர் அல்லர். வெறும் கூலி வேலை செய்பவர்தான். அவர்களுடைய வீட்டிலிருந்து சற்றுத் தூரத்தில் செயிப்பவர். கூலி பெற்றுக் கொண்டாலும் உறவுகாரரைப்போல பழகி உதவுவார். இந்தப் பெண்கள் புது வீடுகட்டி குடி புகுந்து நான்கு வருடங்களாகி விட்டன. இன்னும் இந்த வீட்டில் தைப்பொங்கல் பொங்கவில்லை. ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டதைப்போல இந்தக் குடும்பத்திலிருந்து நான்குபேர் வரிசை கட்டி ஒவ்வொரு வருநாமாக இந்தப் பூவுலகை விட்டுப் போய்விட்டார்கள். இதனால் கடந்த நான்கு வருடங்களாக பொங்கல் இல்லை. இந்த வருடமாவது பொங்கல் கொண்டாடலாம் என்று ஆயத்தமானபோதுதான் இந்த தவேஸ் மாமா செத்துப் போன செய்தி கிடைக்கிறது. இந்த வருடமும் தைப்பொங்கல் கொண்டாட்டம் இல்லை என்று முடிவுசெய்து விட்டார்கள் என்று கதை முடிகிறது. உறவுக்குப் புது வரைவிலக்கணம். உறவுகாரர் அல்லாதோரை உதாசீனம் செய்வோரை எட்டி உதைக்கிறது இந்தக் கதை.

‘ஞானம்’ ‘ஆருத்திரா தரிசனம்’ என்பனவும் நல்ல கஷத்தகளுள் அடங்குவன. இவ்விரு கதைகளும் பின்னைகளின் உறைப்பினால் நாட்டுக்குள் வரும் வெளிநாட்டுப் பணம் காரணமாக தலைகால் புரியாத வாழ்வுக் கோலத்தில் ஏற்படும் மாற்றம் பற்றிய கதை. இதுபோன்ற கதைப் பொருள் பழக்கப்பட்டதுதான். ஆனால் கதை சொல்லும் பாங்கினால் ‘ஞானம்’ “ஆருத்திரா தரிசனம்” ஆகிய கதைகள் பாராட்டப்பட வேண்டியன. “ஆருத்திரா தரிசனம்” கதையில் வரும் ‘பவளம் அன்றி’ உயிரோட்டமுள்ள பாத்திர வார்ப்பு. “ஹரில் ஒரு சின்ன வருத்தமெண்டாலும் கொழும்பில் அப்பலோவில் காட்டுறதுதான் நல்லது” போன்ற உரையாடல் உத்திகளால் கதையின் திணிவு கணக்கின்றது.

(4)

‘விலகும் திரைகள்’ ‘கோலங்கள் ஆகிய கதைகளில் மிகவும் தூரத்தில் இருந்து பெண்ணிய நெடி வீசுகின்றது. ‘இந்த இரவு விடிந்துவிட வேண்டும்’ கதை சற்றுத் தூக்கலான பெண்ணியம். ஆனால் கதைக் கருவின் நகர்வும் நுகர்வும் பழக்கப்பட்ட பழைய பாணி.

‘இன்னுமோர் உலகம்’ என்ற கதை யுத்தத்தின் பின்னரான வாழ்வுமியத்தின் வெளிப்படுத்துகை ஆகும். வாழ்வியல் அவலம் ‘கோழிக் கறியை’ எதிர்பார்க்கிறதாக கதை முடிகிறது. கதையில் ‘உறைப்புக்’ கொஞ்சம் போதாது. உடனடியான எதிர்காலத்தில் இது போன்ற கதைகளே அதிகம் எதிர்பார்க்கப்படுவதானநிலையில் காரம் கூடிய கதைகள்தான் காலத்தைப் பின் தன்னி உயிர் வாழும்.

‘இரத்தம் தடிப்பானதுதான்’ என்ற கதையின் விதை சகோதர பாசம். பாசத்தை வெளிப்படுத்த முன்னயும் நோக்கம் நிறைவேறியிருந்தாலும் கதையில் இரத்தமும் சதையும் போதவில்லை. இவை கருத்துக்கள் தானே தவிர குறைபாடுகள் அல்ல என்பதனால் நூலாசிரியரின் எழுத்து மேன்மை குளிருட்டம் தருகின்றது.

ஓவியத்துடன் ஒவ்வொரு சதையும் திறந்து வருவது நல்ல உத்தி. அநேக கதைப்பிரதிகளில் இவற்றைக் காண்பது அரிது. ஒரு கதையின் தலைப்பு என்ன வகிபாகத்தை வகிக்கின்றதோ அதே வகிபாகத்தை ஓவியங்களும் வகிக்கின்றன. கதைகளின் உருவம், உள்ளடக்கம் என்பவற்றுக்கும் அப்பால் எடுத்துரைப்பு மற்றும் புனைவுமொழி என்பனவும் இப்பிரதியைச் சிறப்பிக்கின்றன.

“புனைகதையின் மொழிநடை என்பது, குறித்த புனைகதையாசிரியர் தன்னைச் சூழ உள்ளவற்றை, தான் கற்பனை செய்பவற்றை, தனக்குள்ளே எவ்வாறு கண்டு கொள்கிறான் என்பதாகும்.”

என பேராசிரியர். கா.சிவத்தம்பி அவர்கள் சூறுகின்றார்.அந்த வகையில் கொற்றை பி.கிருஷ்ணனந்தன் அவர்கள் தான்னனச் சூழவுள்ள உலகத்தையும் அவலத்தையும் மிகச் சிறப்பாகவே உள்வாங்கியுள்ளமை கதைகளினால் தெளிவாகப் புலப்படுத்தப் படுகின்றது.

அவரின் எழுத்துப்பணியின் மேன்மை ஏற்கத்தக்கதே. பிரதியில் உள்ளது போலும் நல்ல சிறுகதைகளை எதிர்காலத்தில் படைக்கவும் பகிரவும் வேண்டுமென்ற விண்ணப்பத்தினை முன் வைக்கத் தான்டு கின்றது இந்த ‘இன்னுமோர் உலகம்’.

செங்கதீர் ஜூன் 2012

நெல்லிமரப் பள்ளிக்கூடம்

நூல்	: நெல்லிமரப் பள்ளிக்கூடம்
நூலாசிரியர்	: நந்தினிசேவியர் (தே.சேவியர்) 269, என்.சி. வீதி திருக்கோணமலை
வகை	: சிறுகதைத் தொகுப்பு
பக்கம்	: 104 விலை: ரூபா350
வெளியீடு	: எஸ்.கொட்டே சகோதரர்கள் , பி.டி.எஸ்.ஞாலரத்ன மாவத்தை, கொழும்பு 10
முதற்பதிப்பு	: 2011

நானுக்கொன்றும் வாரத்துக்கொன்றுமாக ஏதாவதொரு புனைகதைத் தொகுதி வெளிவந்து வாசகவின் கலைத்துவ நுகர்ச்சியை மழுங்கச் செய்துவிடுமோ என்ற அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கின்ற காலம் இது. 1875ம் ஆண்டிலிருந்து இன்றுவரை (2012) பதினெண்யாயிரத்திலும் கூடுதலான சிறுகதைகளும் ஜானாறுக்கு மேற்பட்ட தொகுதிகளும் வெளிவந்திருக்கலாம் என்று ஊகிக்கப்படுகின்றது. அவற்றுள் நமது ஈழத்து எழுத்துலக மரியாதையைக் காப்பாற்றும் வகையிலும் வாசிக்கத் தொடங்கினால் கீழே வைக்கவொண்ணாமல் ஒரே முச்சில் வாசிக்கத் தூண்டும் தன்மையிலும் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய அளவிலான புனைகதைத் தொகுதிகள் சில வெளிவந்து கொண்டுதான் உள்ளன. இந்தச் சிலவற்றின் வரிசையில்தான் நந்தினி சேவியர் எழுதிய ‘நெல்லிமரப் பள்ளிக்கூடம்’ என்ற சிறுகதைத் தொகுதி எமது பார்வைக்குக் கிடைத்துள்ளது.

மேமன்கவியின் அட்டைப் படத்துடன் வெளிவந்துள்ள இத் தொகுதியில் ஏற்கனவே பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் வெளியான எட்டுச் சிறுகதைகள் உள்ளடங்கியுள்ளன.

(2)

நந்தினி சேவியர் சாதாரண தொழிலாளி ஒருவரின் மகனாக 1949 இல் மட்டுவிலில் பிறந்தவர். இலங்கை சீனச் சார்பு கம்பூனிசக் கட்சியின் வாலிபப் போராளியாக இருந்தவர். மாவிட்டபூர் பஞ்சித் தலைச்சி அம்மன் ஆலயப் போராட்டத்தில் பங்கெடுத்தவர். வடமாகாணக் கல்வி அமைச்சில் பண்பாட்டலுவல்கள் தினைக் களத்தின் முகாமைத்துவ உதவியாளராகக் கடமையாற்றி 2009 இல் ஓய்வு பெற்றவர்.

‘பாரம்’ என்ற இவரது முதலாவது சிறுகதை 1967 இல் சுதந்திரனில் பிரசுரமானது.அலை, மல்லிகை, புதிசு, தாயகம், சுட்டும்விழி, பெயர், தூண்டி, கண்ணில் தெரியது வானம் போன்றவற்றில் இவரது ஆக்கங்கள் பிரசுரமாகியுள்ளன. கவிதை, கட்டுரை, நாடகம், நாவல், சிறுகதை என பன்முகம் கொண்டவர். ஜனாலும் சிறுகதைகளின் மூலமே அடையாளம் காணப்பட்டவர். முப்பாதுக்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகள் இவரால் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஈழநாடு நடத்திய நாவல் போட்டியில் ‘மேகங்கள்’ என்ற நாவலுக்கு இரண்டாம் இடத்தையும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ் சங்க குழுநாவல் போட்டியில் முதல் பரிசாகத் தங்கப் பதக்கத்தையும் வென்றவர். 1993 இல் இவரது ‘அயல் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்’ என்ற சிறுகதைத் தொகுதி வெளியானது. தனது சொந்தப் பெயரில் ஆக்கங்களை அனுப்பி அவை உரிய காலத்தில் பிரசுரமாகாத நிலையில் ‘நந்தினி’ என்ற பெண் பெயரில் எழுதி பிரசுரமாப்பதியில் வெற்றி பெற்றமையால் ‘நந்தினிசேவியர்’ என்ற பெயரில் தொடர்ந்து எழுதத் தொடங்கினார். ‘சகாய புத்திரன்’ ‘தாவீது கிறிஸ்தோ’ ஜகிய புனைபெயர்களிலும் எழுதியதுண்டு.

(3)

இச்சிறுக்கத்தைத் தொகுதியில் மேய்ப்பன், ஒற்றைத்தென்னை, கடலோரத்துக் குடிசைகள், மனிதம், நெல்லிமரப் பள்ளிக்கூடம், தவணம், எதிர்வு, விருட்சம் ஆகிய எட்டுக்க்கத்தைகள் உள்ளன. வாலிப்ப பருவத்தில் தான் வரித்துக் கொண்ட இயக்கம் சார்ந்த கோட்பாட்டில் தன்னை ஓண்ணத்துக்கொண்டு சமூக அக்கறை களுக்காக போராடிய நந்தினிசேவியரின் மன உணர்வுகளின் வெளிப்பாடு இக்கத்தைகளில் மெல்லிய வர்ணத்தைப் பூசுகின்றதாயினும் ஏனைய கதைசொல்லிகளில் இருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டதான் தனது எழுத்தாளுமையை வெளிப்படுத்துவனவாகவே எல்லாக் கதைகளும் உள்ளன.

மேய்ப்பன், ஒற்றைத் தென்னை ஆகியன தொகுதியின் முதலிரண்டு கதைகள்.இரண்டு கதைகளிலும் இரண்டு சமூக ஆளுமைகள் அறிமுகமாகின்றனர். மேய்ப்பன் என்ற கதையில் சங்கிலித்தாம் கிறகோரி என்ற பெயருடைய தொட்டையாவும் ஒற்றைத் தென்னை என்ற கதையில் சந்தியாக் கிழவனும் அறிமுகம்.

“கோயிலின் வளர்ச்சிக்கும் பாதுகாப்புக்கும் ஒழுங்குக்கும் பொறுப்பாளி அவர்தான்.இதனால் அவருக்கு ஊரில் நல்ல மரியாதையும் இருந்தது”.

“சங்கிலித்தாம் கிறகோரி ரஸ்ஸ தேகக் கட்டுடையவர்.வயது சுமார் அறுபதுக்கு மேல் இருக்கும்.ஆனால் இன்றுகூட தனியே கடலுக்குப் போக அஞ்சாதவர்”

“கரைவலை, விடுவலை, கொண்டோடி வலை, தூண்டி வலை, படகு வலை இப்படி எத் தனையோ நுணுக்கமான தொழிற்பாடுகளை அறிந்தவர்”

ஓற்றைத் தென்னென்றை கதையில் சந்தியாக கிழவன் பின்வருமாறு அறிமுகமாகிறான்

“சந்தியாவுக்கு அறுபத்தைந்து வயது இருக்கும். ஆனாலும் கட்டுமள் தான் தேகமும் வலிமைக்க மனதுறுதியும் அவனை இன்னும் உசுப்பவில்லை.”

“இன்றுவரை அவன் யாருக்குமே பயந்ததுமில்லை. இனியும் பணியற் போவதுமில்லை.”

“நெஞ்சுரம் பெற்றவன் சந்தியாக கிழவன்.”

இப்படியாக இரண்டு கதைகளிலும் இரண்டு கிழங்களை அறிமுகம் செய்கிறார் ஆசிரியர். இந்த இரண்டு பாத்திரங்களையும் கதையின ஸாவகமான பாத்திர வார்ப்பு என்பதைவிட யதராத்தமான குழநிலையின் குறியீடுகளாகவே அவற்றைப் பார்க்க முடிவின்றது.

மனிதம், தவனம் ஆகிய இரண்டு கதைகளும் தொகுதிக்கும் சேவியருக்கும் பெருமை சேர்க்கும் கதைகள் ‘மனிதம்’ நாற்பது வரிகளுக்குள் அடங்கிய கதை. பாதரசம்போல குறைந்த இடத்துள் கூடுதல் திணிவைச் சமந்து வரும் கதை. யுத்தகால கோரங்களை தோலுரித்துக் காட்டுகின்றன. சீரிப் பாய்ந்துவரும் குண்டுகளுக்குத் தப்பும் நோக்கத்தில் புகலிடம் தேடி ஒழியபோது திசை எறி குண்டுகளினால் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஆறுபேரில் நால்வர் பிரேதமாக்கப்பட தப்பிப் பிழைத்த ஒரு மலைநாட்டு வேலைக்காரர் சிறுவனும் சின்னஞ்சிறு குழந்தையொன்றுமாக.... “எனக்கும் பசிக்குது தான் ..நானும் உங்களோட வந்திட்டாக்கா ஜயாவையும் அர்மாவையும் காகம் கொத்திப் போடும்... நீங்க தங்கச்சியைக் கொண்டு போங்க” என்று திருப்பத்தோடும் உருக்கத்தோடும் கதை முடிவின்றது.

‘தவனம்’ 1983 ஜூலைக் கலவரத்தை அசை போட்டு இரை மீட்டும் கதை. “நிலமை சரியில்லை போவது நல்லது... யாழ்ப்பாணத்தில் 13 ஆமி அவுட்டாம். தின்னனவேலியிலயாம்...” என்று கதையும் கலவரமும் ஆரம்பம். வாவகமாகக் கதையை நகர்த்திச் செல்லும் உத்தியும் சொற்செறிவும் கலாநேர்த்தியும் ‘தவனம்’ என்ற இந்தக் கதையில் நந்திஸிசேவியரின் எழுத்தாஞ்சைக்கு சேவகம் செய்கின்றன.

விருட்சம் என்ற கதை சற்று வித்தியாசமானது. தான் வாழும் சூழ்நிலையில் இருந்து வெளியேறி ஒரு படைப்பாளியினால் எதையும் சாதித்துவிட முடியாது. மாறாக சூழ்நிலையின் பிடிக்குள் நின்று எதிர் முச்சுவிடும் யதார்த்த எழுத்தாளன் ஒருவனால் எக்காலமும் வாழ முடியும் என்பதை நிருபிக்கக் கூடியது இந்தக் கதை. மாமரம், நவுக்கிரி மாமரம், நாவல், மருதமரம், நெல்லி, ஆலமரம், வாகை, அரசமரம், இலுப்பை, வேப்பை, பூநாறிமரம், கொய்யா, விளாத்தி, வீணா, பாலை, கிளைப் பனை, கத்தாப்பி மரம், பூவரச என்று தன்னோடு வாழ்ந்த மரங்களையும் வெளிகளையும் துலாம்பரமாகச் சொல்லும் கதை. உலகின் எந்தவொரு மூலையிலும் எந்தவொரு மொழியிலும் உள்ள வாசகணால் சிரமப்படாமலும் அடிக்குறிப்பு இல்லாமலும் நுகரத்தக்க கதை. ஏனைய கதைகளும் வாசிக்கத்தக்க நல்ல கதைகளே.

(4)

104 பக்களைக் கொண்ட இத்தொகுதியில் எழுபதிலும் குறைவான பக்கங்களில் மாத்திரமே கதைகள் பிரசரம். ஆசிரியரின் இன்னுஞ் சில கதைகளையும் சேர்த்திருக்கலாம். இவை கருத்துக்கள்தானே தவிர நூலின் குறைபாடுகள் அல்ல. செங்கை ஆழியான் எழுதி வெளியிட்ட ‘அழுத்துச் சிறுக்கதை வரலாறு’ என்ற நூலின் இறுதியில் சிறுக்கதைத் தொகுதிகள் பட்டியலொன்றை இணைப்பாகச் சேர்த்துள்ளார். 1993இல் வெளியான இச்சிறுக்கதைத் தொகுதிகளின்

படியலில் நந்தினிசேவியரின் ‘அயல் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்’ என்ற தொகுதி சேர்க்கப்படவில்லை. செங்கை ஆழியனால் தொகுக்கப்பட்ட ‘சுதந்திரன் சிறுக்கைத் தொகுப்பு’ ‘மஸ்லிகை சிறுக்கைத் தொகுப்பு’ என்பவற்றில்கூட தனது சிறுக்கைகள் சேர்க்கப்படவில்லை என்ற நந்தினிசேவியரின் மனக்குறைபாடு ஏந்கத்தக்கது. குறுக்குவழித் திறனாய்வுமுறையும் ஆழ்ந்த தேடலின்மையும் இவ்வாறான ஒதுக்கலுக்கு காரணமாகலாம் என்ற வெண்டும். 2003 ஜூன் தலைத் திதி குறிப்பிட்டதைப்போல் ‘குரலை உடயர்த்தாமலேயே கொதிப்பை வாசகனுக்குக் கடத்த முடியும் என நிருப்பவை நந்தினிசேவியரின் கைத்தகள்’ என்ற குறிப்புகளோடு நந்தினி சேவியரின் எழுத்தாளுமைக்கும் நல்லதொரு சாட்சியமாகவும் உள்ளது இந்த நெல்லிமரப் பள்ளிக்கூடம்.

செங்கத்தீர் ஜூலை 2012

ஸ்ரூரம்

நால்	: முதுசம்
நூலாசிரியர்	: தம்பு-சிவா (த.சிவசுப்பிரமணியம்) 9-2/1, நெல்சன் இடம், கொழும்பு- 6
வகை	: சிறுகதைத் தொகுப்பு
பக்கம்	: XIV + 154 விலை: ரூபா 280
வெளியீடு	: சேமமடு பொத்தகசாலை, UG 50,n பீபிள்ஸ் பார்க், கொழும்பு-11

துன்பங்களும் அவலங்களும் வல்லுறவுகளும் மரணங்களும் விபச்சாரங்களும் அவஸ்த்தைகளும் கொடுமைகளும் மோசடிகளும் வீதித்தடைகளும் பொம்மர்களும் பங்கர்களும் என்று மலிந்து போய்க் கிடந்த இந்தப்பூமியின் அநுபவங்களை எழுத்தாக்கி பின்னர் அதனைப் படைப்பாக்கி பகிர்ந்து வெள்ளும் முயற்சிகளால்தான் நமதான இலக்கியம் மேலான சங்கை பெறும். மாறாக ‘பத்தோடு பதினொன்று’ என இன்று வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் நாவல்களும் சிறுகதைகளும் சிறுகதைத் தொகுதிகளும் இந்த வியாக்கியானத்தை உள்வாங்க மறுத்து, எதையாவது எழுதிப் பீய்ச்சி, எதிர்கால இலக்கிய ஆளுமையையும் ஆளுகையையும் மறைக்கும் எத்தனத்தையே விதைக்கவும் புதைக்கவும் முன்னிற்கின்றன.

இத்தகைய இன்றையநிலையில் மனச் சோர்வுக்கு ஆட்பட்டுவிடும் நம்மையும் நமது எதிர்பார்ப்புகளையும் விலக்கி வைத்துவிட்டு யதார்த்த அநுபவங்களோடு நம்மைச் சந்திக்கும் கதைசொல்லிகளும் உள்ளனர் என்பது சற்று ஆழுதலைத் தருகின்றது. இந்த எழுபுலத்

திலேதான் ஆறுதலைத் தருகின்ற கதைசொல்லிகளுள் ஒன்றாக தம்பு-சிவா நமக்குத் தெரிகிறார்.அவரால் வெளிக் கொண்ரப்பட்ட ஒரு சிறுகதைத் தொகுதிதான் ‘முதுசம்’.

(2)

முதுசம் என்ற இத்தொகுதியில் மொத்தம் பத்தொன்பது கணதகள் உள்ளடக்கம். தினக்குரல், தினகரன், சூடர்ஓளி, இனிய நந்தவனம், மல்லிகை ஆகியவற்றில் வெளியான இக்கதைகளின் பிரசுர வயது 2006-2010 இடைப்பட்ட கால ஆண்டுகளாகும்.

இத்தொகுதியை வெளியிட்ட த.சி.வசப்பிரமணியம் அவர்கள் திருகோணமலையைச் சேர்ந்தவர். தம்பு-சிவா என்ற பெயரில் அவர் எழுத்துலகால் நன்கு அறியப்பட்டவர். 40 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக சிறுகதை, கட்டுரை, பத்தி எழுத்து, திறனாய்வு என்ற நாளங்களில் நின்று தனது அநுபவங்களையும் கருத்துக்களையும் சளாத்தலின்றி எழுதி வருபவர். அழகிய சொற்றொடர்களாலும் கவரச் சிறுமான பொய்களாலும் உண்மையை மூடி மறைக்கக் கூடாதென்று உறுதியாக நம்புபவர். இதழியலிலான அவரது பங்களிப்பும் அநுபவத்தைச் சாறு பிழியும் பான்மையும் அவரின் உந்து விசைகளாகும். ‘மாணிடத்தின் மேம்பாட்டுக்காய் உழைத்த உந்நதமானவர்களுக்கு’ இந்நால் சமர்ப்பணம் செய்யப்பட்டுள்ளமை நூலாசிரியரின் கொள்கைப் பிரகடனமாக நாம் கொள்ளலாம்.

திருகோணமலை சாகித்திய விருது, கிழக்கு மாகாண முதல்முச்சர் விருது ஆகியவற்றைப் பெற்றவர். ‘சொந்தங்கள்’ என்று தலைப்பிட்டு இவரால் வெளிக் கொண்ரப்பட்ட சிறுகதைத் தொகுதிக்கு துமிழகத்திலு கு.சின்னப் பாரதி இலக்கிய விருது கிடைத்தது.

பாமர மக்களும் படித்துப் பயன் பெற வேண்டுமென்ற நோக்கில் எனிய மொழிநடையில் பிரசவமான முதுசம் என்ற இத்தொகுதிக்கு பேராசிரியர் முனைவர் சபா ஜெயராசா அனிந்துரை வழங்கியுள்ளார்.

(3)

தொகுதியின் எல்லாக் கதைகளுமே ஏதோவொருவகையில் சமூகத்தில் தினசரி சந்திக்கின்ற அவலங்களைச் சித்தரிக்கின்றன. குறிப்பாக பெண்மையின் ஆசாபாசங்கள் மற்றும் கதந்திரத்தின் மீதான அடக்குமுறைகள், வெளிநாட்டுப் பணிப்பெண்களுபற்றி வெளியாகும் துணியல் வெளிப்பாடுகள், விபச்சாரக் காரணிகளின் உள்ளடக்கங்கள், ஆணாதிக்க சமூகத்தின் திணித்தல் கோட்பாடுகள் என மையம் கொண்டு கதைகள் பின்னப்பட்டுள்ளன.

முதுசம், தண்டனை வழங்க வேண்டாமா, வாழ்க்கையின் வேதனைகளால், ஏமாற்றம் தொடர்கதையானால், நான் நானாக இருந்திருந்தால், பெண்ணாகப் பிறந்துவிட்டால் என்பன சிறப்பான கதைகள். முதுசம் கதையில்வரும் ‘முதுசம் முருகேசு’ என்ற பாத்திரம் சிறப்பாக வார்ப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது. தண்டனை வழங்க வேண்டாமா பெண்ணாகப் பிறந்து விட்டால் என்ற கதைகள் சொல்லும் பாங்கினால் மனதை வெல்லுகின்றன.

வாழ்க்கையின் வேதனைகளால், வாழுவைத்த தெய்வம், வாழ்வியல், உன்னையே நீ அறிவாய் கூகிய கதைகளின் எதிர்பாராத முடிவுகள் கதைகளுக்கு கனதி சேர்க்கின்றன.

நல்ல சிறுகதையாளனின் படைப்புகளில் கலைத்துவப் பாங்கான குறியீட்டுச் சொல்லாடல்களின் வகிபாகம் பாத்திரமொன்றின் உரைமொழியிலும் பார்க்க வீச்க மிகக்கது. இத் தொகுதியின் பல கதைகளில் அதனை நிறுவுபாங்கிலான எடுத்துக்காட்டுகள் உள்ளன. ‘வீணாடித்த வாழ்க்கையின் பலன்’ என்ற கதையின் “வீட்டுக் கதவு பூட்டியிருந்தது. வாசலில் எனது மனைவியின் செருப்புக்கள் என்னைப்

பார்த்த சிரிப்பது போலிருந்தது” மற்றும் ‘காதல் ஒரு பொம்மலாட்டம்’ என்ற கதையில் வரும் “கடிதத்தைத் துபாலில் இட்டேன். எங்கிருந்தோ அண்டங்காக்கை கத்துவது கேட்கிறது” இந்த எடுத்துக்காட்டுகள் தம்பு-சிவாவின் எழுத்தாஞ்சையின் சிறப்பான அடையாளங்களே.

நான் வகுத்த வியூகம், சூழல் அமைத்த வாழ்க்கைக் கோலங்கள், முதுசம் ஆகிய கதைகளில் இறந்த காலத்தின் எச்சங்களைத் தரிசிக்கும் வாய்ப்பு நுகர்வோனுக்குக் கிடைக்கின்றது. அது உண் ணும் போது தொட்டுக் கொள்ள ஒன்றுகாய் கிடைத்ததைப்போல. இருநூற்றும்பது ரூபா காசும் இருநூற்றும்பது ரூபாவுக்கு நகையும் சீதனமாகக் கொடுத்த கால வரலாற்றை ‘முதுசம்’ கதையில் தரிசிக்க முடிந்தமை இத் தொகுதிக்கு சந்தன மனமுட்டுகின்றது என்பதுடன் பெண்பிள்ளைகளின் ஆசாபாசங்களை மதிக்கத் தவறும் ஆணாதிக்கவாதிகளின் முகத்தில் காநி உ. மிழ்சிற்று

சமகாலத்தில் வெளிவரும் எந்தவொரு எழுத்தாக்க முயற்சியும் யுத்தத்தின் கோர வடுக்களையும் வதைகளின் அநுபவங்களையும் சொல்லாத நிலையில் அதனை ஈழத்துத் தமிழுலகம் அங்கீரிக்கப் போவதில்லை. இத்தொகுதியில் உள்ள ‘யாழ்ப்பாணம்’ ‘யுத்த வடுக்கள்’ ஆகிய கதைகள் தொகுதியின் ‘பிளஸ் பொயின்ற்’ எனலாம். ஆட்கொல்லி எச்.ஐ.வி. வைரஸ்பற்றியும் அதன் அகோரத் தாக்கம்பற்றியும் எவரும் புரிந்த கொள்ளத்தக்கதான் எனிய மொழிநடையில் படைப்பாக்கம் செய்தமை தம்பு-சிவாவின் அறிவார்ந்த இதழியல் அநுபவத்தின் முத்திரையாகும்.

(4)

தம்பு-சிவா அவர்கள் தான் நேரடியாகவும் அநுபவ ரீதியாகவும் பெற்றுக்கொண்ட தகவல்களின் அடிப்படையில் இத்தொகுதிக்

கதைகளினுடாக சமூகப் பிரகடனம் ஒன்றைச் செய்துள்ளார். சுரண்டலுக்கெதிரான போர்ட் பறையறிவிப்பாளராகவும் மத்திய கிழக்கு நாடுகள் நோக்கிய பெண்களின் வேலை வாய்ப்பு மாண்யயின் பரம எதிரியாகவும் தன்னை அடையாளம் காட்டியுள்ளார். வக்கிர எண்ணம் கொண்ட ஆதிக்க மனோபாவமுள்ள ஆண்களின் கட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களின் அவலத்தைக் கதையாக்கி சமூகத்தின் மனச்சாட்சியை உலுக்கியுள்ளார்.

எனிய மொழிக் கையானுகையும் நாளாந்த அவலக் கருப் பொருளும் கள்ளங்கபடமற்ற சமூகம் ஒன்றிற்கான பிரார்த்தனையும் தகவல் முன்னோட்டமும் மண்வாசனை சுமக்கும் அட்டைப் படமும் தம்பு-சிவாவின் எழுத்தாழியத்திற்கு தங்க முடிகுட்டுகின்றது ‘முதுசம்’

செங்கதீர் ஆகஸ்ட் 2012

தோட்டுப்பாய் முத்தம்மா

நால்	:	தோட்டுப்பாய் முத்தம்மா
நூலாசிரியர்	:	பாலமுனை பாஜுக பாலமுனை - 3
வகை	:	குறுங்காவியம் (நெடுங்கவிதை)
பக்கம்	:	88 விலை: ரூபா 200
முதற் பதிப்பு	:	டிசம்பர் 2011
வெளியீடு	:	பர்ஹாத் வெளியீட்டகம் , பாலமுனை - 3

ஒரு படைப்பாளி தன் மகிழ்ச்சிக்காக மட்டுமல்லாமல் சமூகத்தின் தேவைக்காகவும் எழுதுபவன். இடையாத தேவையின்றும் நன்றாக ஆற்றலை வெளிப்படுத்திப் பல தலைமுறைக்குத் தேவையான, மேன்மையான இலக்கியங்களைத் தந்துவிட்டுச் செல்லும் மனித நேயத்தின் நித்திய உபாசகன். அவ்வாறான கலைத்துவப் பார்வை கொண்ட கவிதைசொல்லி, வாழ்வியல் பண்பாட்டுக் கோலங்களை அழிக்க இலக்கியமாக்கிப் படைத்ததும் பகிர்ந்து மகிழ்ந்ததுமான பல சந்தர்ப்பங்கள் நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன.

சமகாலத்திலும் சற்று முன்னராகவும் சில இலக்கியப் பிரதிகள் மூல்லிம் பண்பாட்டு அண்டயாளத்தின் ஒரு பகுதியை கவிதை, வடிவத்தில் வெளிக் கொண்டுவரலாயிற்று. கவிஞர் அப்துல் காதர்ஸல்லைபயின் ‘செய்னாடு நூச்சியார் மான்மியம்’ இதில் குறிப்பிடத் தக்கது. இதன்வழி மூல்லிம் திருமணங்கள் தொடர்பான பண்பாட்டுக் கோலத்தை கிராமத்து வாசத்தோடு சுவைக்கக் கிடைத்தது. இவ்வாரே ‘ஆசியத்து’ என்ற பெண்ணைத் தலைவியாகக் கொண்ட ‘கிழவியின்

பாடல்’ என்ற தலைப்பில் கிடைத்த நாட்டார் பாடல் தொகுப்பினை எஸ்.நஜீமுலை அவர்கள் ‘முள்ளில் படுக்கையிட்டு’ என்ற தலைப்பில் நமக்குத் தந்துள்ளார். இள்ளாமிய கலாசாரத்தின்கீழான நெல் வேளாண்மைச் சூழலை துல்லியமாக இது படம் பிடித்தது. இந்த அடிச்சுவட்டில் தென்கிழக்குப் பிரதேசத்தின் மனம் மாறாதவகையில் வாழ்வியல் சடங்குகளையும் அதனுடாகப் பண்பாட்டையும் சொல்ல முனைந்துள்ளது ‘தோட்டுப்பாய் முத்தம்மா.’

(2)

நம் நாட்டின் தென்கிழக்கில் முற்றுமுழுதான கிராமியச் சூழலில் மருதமும் நெய் தலுமாக பழமை மாறாத புதுமையோடு அமைந்துள்ளதுதான் பாலமுனை என்கின்ற பிரதேசமாகும். இப்பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த கவிஞர் பாலமுனை பாறுக் கடந்த நாற்பது வருடங்களாக தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு தன்னால் ஆண்மட்டும் பணிசெய்து வருபவர். ‘பதம்’ ‘சந்தனப் பொய்கை’ ஆகிய கவிதைத் தொகுப்புகளையும் ‘கொந்தளிப்பு’ என்ற நெடுங்கவிதையையும் ஏற்கனவே நம் கலைக்கெனப் பகிரிந்து தந்தவர்.ஆரம்ப காலங்களில் பொருளாதாரப் பறிப்புகளுக்கெதிராக தனது எழுத்துக்களில் சிவப்பு வர்ணம் பூச விரும்பியவா. தோட்டுப்பாய் முத்தம்மா என்ற இந்நெடுங்கவிதைக்காக கொடகே விருது பெற்றவர். தொழிலால் வங்கி உத்தியோகத்தர்.

தோட்டுப்பாயும் முத்தம் மாவும் ஆரவாரமில் லாமல் அட்டைப்படமாக கப்பட்டிருக்கிறது. இந்நாலில் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மொழித் துறைப் பேராசிரியர் செ.யோகராசா, பண்ணுலாசிரியர் ஏ.பி.எம். இத்ரீஸ் (நளிமி) ஆகியோர் தங்கள் கருத்துக்களைப் பதிவு செய்துள்ளனர்.

(3)

பெரியதம்பிப் போடியார் - ஆயிதா தம்பதியரின் செல்லப்பிள்ளை செய்னம்பு இளையதம்பிப் போடியாரின் மகன் அகமன். இருவருக்கும் பெற்றோர் பார்த்துப் பேசி திருமணம் செய்து வைக்கின்றனர். பணம், புகழ், பெருமை என்று அகமன் ஒடித்திரிவதையும் சீரிச்சினந்து வாழ்க்கை நடத்த முனைவதையும் செய்னம்புவினால் ஏற்க முடியவில்லை. அதனால் அவர்களின் திருமண வாழ்வு முடிவுக்கு வருகின்றது. சில நாட்களின் பின் தனது வீட்டில் தன் குடும்பத்துக்கு ஊழியம் செய்யும் இஸ்மாயில் என்பவனை பெற்றோரின் விருப்பத்துடன் மறுதாரம் செய்து கொள்கின்றாள். போடியார் மகனுக்கு வண்டிக்காரனா? என குடும்பத்தார் குழுநினர். இதனால் மனமுடைந்து போன செய்னம்பு தனது சொத்துக்களையெல்லாம் பள்ளிவாயல், பாடசாலை என்பவற்றிற்குத் தானமாக வழங்கிவிட்டு ஒத்த மனத்தினன் இஸ்மாயிலோடு ஊரைவிட்டு வெளியேறி சுற்றுத் தூரத்தேயுள்ள கிராமம் ஒன்றில் வந்திறங்கி இருவரும் தனிக்குடித்தனம் நடத்துகின்றனர்.

இந்திலையில் அவளின் கணவன் நோய்வாய்ப்பட்டு ஒரு நாள் அவளைத் தனியாக விட்டுவிட்டு இறந்து விடுகிறான்.

பாவம் செய்னம்பு. தனித்த சீவியம். கைப்பட உழைத்து உண்ணும் கஸ்டமான வாழ்க்கை. அவளும் ஒருநாள் இறந்து விடுகிறாள். அவளின் மையத்து ஊரார் செலவில் அடக்கம் செய்யப்படுகின்றது.

இதுதான் தோட்டுப்பாய் முத்தம்மாவின் கதை.

(4)

அகமனின் போக்கில்

அவை இவள் கண்டாள்.

ஆதலால் பிரிந்திட நின்றாள்'

என, பொருந்தாத் திருமணத்தின் அவலங்களைச் சுமந்தபடி
காலங்கள்னும் செய்னம்பு

நோய் வந்து முச்சிமுத்துப்

போய் அவரும் பாயினிலே

சாய்ந் தொருநாள் ஓய்ந்துவிட....

என , கணவனை இழந்து நிற்கும் செய்னம்பு

தோட்டுப் பாய் கம்போடு

தொழில் செய்து வாழ்ந்தவளாம்.

என, உழைத்து வாழும் செய்னம்பு ஆகிய தோட்டுப்பாய்
முத்தம்மாவின் நடிபங்குகளை விளக்கும் கவிஞரின் முன்வைப்புகள்
சிலாகிக்கத் தக்கது.

'தானாய்த் தன் கைகாலை

நம்பி வாழ்ந்த அவள்

போனாள் எனச் சிலபேர்

புலம்பி அழுதார்கள்.'

இந்த அடிகளில் முத்தம்மாவையும் அவளின் மரணத்தையும்
மட்டுமல்ல கவிஞரின் கை வண்ணத்தையும் தரிசிக்கலாம்.

முஸ்லிம் பெண்கள் கணவன் இறந்து விதவையான உடனேயே
நான்கு மாதங்களும் பத்து நாட்களும் 'இத்தா' என்பதும் கடமையில்
சுடுபடுதல் கட்டாயமானதாகும். எந்தக் காரணம் கொண்டும்

உறவுமுறைதியாக அனுமதிக்கப்பட்ட ஆண்கள் தவிர வேறு எந்த ஆணையும் சந்திப்பதோ தொடர்பு கொள்வதோ அனுமதிக்கப்பட வில்லை. எனினும் குறிப்பிட்ட ‘இத்தா’ காலத்தில் நோய் மற்றும் வாழ்வாதாராப் பிரச்சினைகளுக்காக ‘வெளியில் சென்று வரலாம்’ என சில விதிவிலக்குகளையும் இல்லாம் குறிப்பிட்டுள்ளது..

இத்தா இருந்தவளாம் இரண்டாருநாள்.

என்றாலும்

தொடராது

விட்டு விட்டு இடையினிலே

விரைந்தவளாம் வட்டைக்கு.

வயிற்றுப் பாட்டுக்கே

வழியின்றித் தவித்தவளாம்.

என்ற கவிதையில் தலைவியாகிய ‘தோட்டுப்பாய் முத்தம்மா’ இடையிடையே சாப்பாட்டுக்கு வேறு வழியில்லாமல் ‘இத்தாவை’ விட்டு வெளியேறுவது சொல்லப்படுகின்றது. “வலிந்து கட்டுப்பாடுகள் எதனையும் இல்லாம் வலியுறுத்தவில்லை. மாறாக தேவையின் நிமித்தம் விதி விலக்குகள் உண்டு” என்பதை வாழைப்பழந்தில் ஊசியேற்றும்பாங்கில் சொல்லி வைப்பது கவிஞரின் அநுஷாஸத்திற்கு முத்திரை குத்துவது மாத்திரமல்லாமல் பெண்ணிலைவாதிகளின் காதுகளுக்கு மருந்து பீச்சியுமிள்ளார். அத்துடன் பெண்ணிலைவாதகுக் கோட்பாடுபற்றிப் பெரிதாகப் பீத்தித் திரிவோரிலிருந்து விலகி அக்கோட்பாட்டை தொட்டம் தொட்டாகச் சொல்லும் வித்தையுலம் கவிஞர் கைதட்டலும் வாங்கிக் கொள்கிறார்.

நாளாந்தம் பயில்கின்ற வட்டாரச் சொற்கள் பலவற்றை தேவைக்கேற்ப கவிஞர் ஸாவகமாகக் கையாண்டுள்ளமை இன்னுமொரு சிறப்பாகும். எழுத்துமொழிச் சொற்களை பேச்சு மொழிச் சொற்கள் ‘ஒவர் டேக்’

(Over take) பண்ணாமல் பார்த்துக் கொண்டதன் மூலம் ஒரு சில ‘வங்குரோத்துக் கவிஞர்களுக்கு’ முன்மாதிரியாகவும் தன்னை நிலைநிறுத்தியுள்ளார். இந்நெடுங்கவிதை மூலம் கவிஞரின் அடையாளம் மேற்கிளம்பி அவரின் இருப்பை உறுதிப்படுத்தியுள்ளது.

(5)

காவியம் ஒன்றின் வரன்முறையான உள்ளடக்கத்திலிருந்து தூரப்பட்டு குறுங்காவியம் எனப் பிரதியாக்கி நெடுங்கவிதை யாத்து ‘தோட்டுப்பாய் முத்தம்மா’ என்ற பெயரில் கிராமத்துப் பெண் ஆளுமையொன்றை நம் முன்னால் உலாவ விட்டுள்ளார் கவிஞர்.

நூலின் முன்பக்க அட்டை குறுங்காவியம் எனக் குறிப்பிட்டிருந்தாலும் இதுவொரு குறுங்காவியம் என்பதில் உடன்பாடு காணமுடியாதுள்ளது. இதுபோன்ற படைப்புகளை குறுங்காவியம் என்பதைவிட நெடுங்கவிதை எனலே தகும்.

மேலும் ஒவ்வொரு அத்தியாயத்தின் இறுதியிலும் அடிக்குறிப்பாக சொற்கள் சிலவற்றின் விளக்கங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றில் ‘சுறுமா’, ‘முஸீபத்து’ போன்ற சில சொற்களுக்கான விளக்கமும் அடக்கம். இந்த இரண்டு சொற்களுக்கான விளக்கம் சரியென்றுபடவில்லை. ‘சுறுமா’ என்பது கண் இமைகளுக்கு (மை) தீட்டும் பதார்த்தமே தவிர ஓரிகை அல்ல. ‘முஸீபத்து’ என்பதற்கு ‘அபசுகுனம்’ எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது., ‘முஸீபத்து’ என்ற பதத்திற்கு ‘பரக்கத்து’ என்ற எதிர்க் கருத்துச் சொல்லே அரபு மொழியில் உண்டு. முஸீபத்து என்றால் அபசுகுனமா? அபசுகுனம் என்பதற்குப் பதிலாக தரித்திரும் எனப் பொருள் கொள்ளலே முறை. எல்லை கடந்த வாசகனை கவனத்திற் கொண்டு இவ்விடயம் கட்டப்படுகின்றதே தவிர குறைகாணும் முயற்சியல்ல. எனினும் இச்சொல் விளக்க எத்தனமே இப்படைப்பை முழுமையாகச் சுகிக்க உதவியுள்ளது.

(6)

முஸ்லிம் இனத்துவத்தின் பண்பாட்டைப் பதிவு செய்தும்.... கிராமியத்தின் அடையாளத்தை பளிச்சிட வைத்தும்.... காவியத்தின் மரபுமுறைக் குள் கறைந் துவிடாது ஒசைக் கு உடயிர் கொடுத்தும்....ஆனாலும்யான் செய்னம்பு என்ற பெண்பாந்திரத்தை நூட்பமாக வார்ப்புச் செய்தும்....பெண்நிலைவாதக் கருத்துக்கள் சிலவற்றை ஆரவாரமில்லாமல் அறிவிப்புச் செய்தும்....தலையிட சைஸ்' இல் தராமல் இன்றைய காலத்துக்குப் பொருத்தமாக நெடுங்கவிதை தந்தும்.....சமுக வாழ்வியல் பண்பாட்டிற்குக் குஞ்சம் கட்டுகிறது தோட்டுப் பாய் முத்தம்மா.

செங்கத்திர் செப்ரம்பர் 2012

ஒரு திறனாய்வாளர்கள் இலக்கியப் பார்வை

நூல்	: ஒரு திறனாய்வாளரின் இலக்கியப் பார்வை
நூலாசிரியர்	: கே.எஸ்.சுவகுமாரன்.
	21, முருகன் பிளேஸ்,
	ஹவலொட் வீதி, பாமன்கடை
வகை	: திறனாய்வுக் கட்டுரைத் தொகுப்பு
பக்கம்	: 282
முதற் பதிப்பு	: 2008
வெளியீடு	: மணிமேகலைப் பிரசுரம், தணிகாசலம் சாலை, சென்னை-500 017

ஒரு படைப்பாளி எப்போது நூல் வெளியிடுகிறான் என்று ஆவலோடு காத்திருந்து வெளிவந்த உடனேயே நூல் நயம் என்றும் நயத்தல் குறிப்பென்றும் நூல்மீதாள பார்வை, சிறப்புக் கண்ணோட்டம், அவதானக் குறிப்புகள், இரசனைக்குறிப்புகள் என பல்வேறு தலைப்புகளில் தயிற் இலக்கியப் பிரதிகள் மீதான கருத்துக்கள் வெளியாகி படைப்பிலக்கிய முயற்சியின் பலமும் பலவீனமும் அறியப்படாத அவலம் நாள் தவறாமல் நடந்து கொண்டிருக்கின்றது. அபிப்பிராயம்கூறும் அனைவருமே விமர்சகர்கள் என்ற நிலை அதனிலும் தூரதிஸ்டவசமானது. இத்தனைக்கும் மத்தியில் தமிழ் இலக்கிய முயற்சிகள்பற்றி கருத்துச் சொல்லும் செயல்முறை என்பது புனிதமான பணி என மனதிலிருத்தி நடுநிலை தவறாது காரியமாற்றும் கனவான்களும் நம்மிடையே உள்ளனர் என்பதுதான்

பலவினத்தின் உள்ளிருக்கும் நமது பலம். அவ்வாறான பலத்திற்குக் காரணமான திறனாய்வாளர்களில் கே.எஸ்.சிவகுமாரனும் ஒருவராவார்.

கே.எஸ்.சிவகுமாரன் அவர்கள் மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்தவர். நீண்டகாலமாக கொழும்பை வசிப்பிடமாக்கிக் கொண்டவர். சில வருடங்கள் மாலைதீவு, அமெரிக்கா, ஓமான் போன்ற நாடுகளில் ஆங்கில மொழி, ஆங்கில இலக்கியம் கற்பித்தவர். ஆங்கிலத்தில் இவர் எழுதிய கவிதைக்கு அமெரிக்க கவிஞர்கள் சபை விருது வழங்கிக் கொரவித்திருக்கின்றது. வடகிழக்கு மாகாண ஆங்கார் விருதும் கம்பன் கழக விருதும் மற்றும் பல விருதுகளும் பெற்றவர். சிவகுமாரன் கதைகள், இருமை ஆகிய சிறுகதைத் தொகுப்புகளை வெளியிட்டவர். திரைப்பட விமர்சனத்தில் அங்கீகாரம் பெற்றவர். தமிழ் இலக்கியத்தின் சகல துறைகளையும் தமிழ் தெரியாதோருக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தவர். அய்ப்பது வருடங்களுக்கும் மேலாக இலக்கியத்தில் கால்பதித்து இன்னமும் தளராது பல்துறை எழுத்தாழியம் செய்துவரும் இவரை பத்தி எழுத்தாளராகவும் திறனாய்வாளராகவுமே சமகாலம் அடையாளம் கண்டிருக்கின்றது. வாசிப்பாலன்றி வால்பிடித்து தன்னை வளர்த்துக் கொள்ளாத ஆங்மைதான் சிவகுமாரன் அவர்கள்.

(2)

இரு திறனாய்வாளரின் இலக்கியப் பார்வை என்பது கே.எஸ்.சிவகுமாரன் அவர்களின் திறனாய்வு தொடர்பான ஒரு கட்டுரைத் தொகுப்பு நூலாகும். இது 2008 ம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது. 1961 - 1996 வரையான முப்பத்தைந்து வருட கால இடைவெளிகளில் நூலாசிரியரினால் எழுதப்பட்டதும் வானொலியில் உரையாற்றியதுமான முப்பது கட்டுரைகள் இதில் உள்ளன. திறனாய்வுத் துறையின் புதிய நிலைகளைக் காட்டித் தந்த பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்கள் நூலாசிரியர்ப்பற்றிய தனது

கணிப்பை நூலின் நுழைவாசலில் பதிவு செய்துள்ளார்.வெளியீடு செய்யப்பட்டு அய்ந்து வருடங்களின் பின்னரும் அதுபற்றிப் பேசுவதன் தேவையை அதன் உள்ளடக்கம் முக்கியத்துவப்படுத்தியுள்ளது.

விமர்சனம், திறனாய்வு, மதிப்பீடு ஆகிய சொற்கள் பொருள் வேறுபாட்டினைக் கொண்டிருப்பினும் இந்தக் கட்டுரை முழுவதும் வாசிப்பு வசதி கருதி திறனாய்வு என்ற சொல்லே பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது. இத் தொகுப்பில் இருபத்தாறு திறனாய்வுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றில் பதினொன்று சிறுகதைகள் பற்றியன. அய்ந்து நாவல்கள் பற்றியன. அதேபோல் ஒரு கவிதைத் திறனாய்வும் ஒன்பது கட்டுரைத் திறனாய்வுகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. மேலும் திறனாய்வுபற்றி விஸ்தாரமாக விவரிக்கும் நான்கு கட்டுரைகளும் உள்ளன.

இவ்வாறான ஒரு நூலின் பயன் என்ன? அய்ம்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் வெளியான எழுத்துகள் பற்றிய திறனாய்வு மூலம் என்ன பயன் நமக்குக் கிடைத்துவிடப் போகின்றது? இது போன்ற நூல்களினால் பயன்கள் பலவுண்டு.

பழையனவும் புதியனவுமான பல தகவல்கள் இந்நூலில் உள்ளன. சிக்ப்ரமண்ய பாரதி கவிதைகள். மட்டுமல்ல கதைகளும் எழுதினார் என்பது எம்மில் எத்தனை பேர் அறிந்து வைத்துள்ளோம்? பாரதியார் அதிகம் கதைகள் எழுதாவிட்டாலும் சென்னை பூம்புகார் நிறுவனம் 1977ம் ஆண்டில் அவர் எழுதிய கதைகளைத் தொகுத்து ஒரு நூலாக வெளியிட்டுள்ளது. சவாமி விபுலாநந்தர் இலக்கியத்தில் எவ்வாறு செயற்பட்டார்? என்பது பற்றி. பேராசிரியர் கைலாசபதியின் திறனாய்வு தொடர்பான ஆரம்ப முயற்சிகளைத் தொடர்ந்துதான் தமிழ்நாட்டிலே பல திறனாய்வு நூல்கள் வெளிவரத் தொடங்கின... என்பன போன்ற பல தகவல்களை இந்நூலிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ள முடியும். இவை பதச்சோறுகள்தான்.

இலக்கிய வரலாற்றைத் தெரிந்து கொள்ளவும் இந்நால் உதவக் கூடியது. இதனை வாசிக்கும் ஒருவர் நான்கு கால கட்டங்களைக் கடந்து செல்வதை அவதானிக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக வரதர் எழுதிய ‘கயமை மயக்கம்’ என்ற சிறுகதைத் தொழுதிபற்றிய திறனாய்வு இந்நாலில் உள்ளது. அதனை வாசிக்கும் போது சிறுகதை எழுதிய ஆண்டு, தொகுதி வெளியிட்ட ஆண்டு, திறனாய்வு வெளியான ஆண்டு, இதனை வாசிக்கும் நடப்பாண்டு ஆகிய நான்கு காலகட்டங்களை இலக்கியத்தோடு தொடர்புபடுத்திப் பார்க்கிறோம். இந்நாலின் 180ம் பக்கத்தில் பின்வருமாறு எழுதப்பட்டுள்ளது. வரதரின் முதலாவது சிறுகதைத் தொகுப்பில் அவரது ஆரம்பகாலச் சிறுகதைகள் உட்பட 12 கதைகள் உள்ளன. “கயமை மயக்கம்” என்ற அத்தொகுப்பில் வரதரது இலக்கியக் கோட்பாடுகளின் விளக்கத்தைக் காணலாம். “சி.வைத்தியலிங்கம், சம்பந்தன், இலங்கையர்க்கோன், சு.வே. போன்ற ஆரம்ப காலச் சிறுகதை ஆசிரியர்களைத் தொடர்ந்து வந்த ‘வரதர்’ என்ற திரு.தி.ச.வரதராஜன் ‘மறுமலர்ச்சிக் குழுவைச்’ சேர்ந்தவர். அவரது கோட்பாடுகளில் அவரது முன்னோடிகளின் கோட்பாட்டின் தாக்கம் இருப்பது தவிர்க்க முடியாதது. அதேநேரத்தில் காலத்தின் போக்கிற்கேற்ப அவரது கதைகளும் செம்மை பெற்று வந்திருப்பதையும் அவதானிக்க முடிகிறது. திரு.வரதராஜனின் கதைகளைப்பற்றிப் பொதுவாக இங்கு குறிப்பிட்டுச் சொல்கையில் அவரது வெற்றி தோல்விகளையும் எடைபோட முடிகின்றது. வரதர் ஈழத் தின் நூல் ஸி.வைத்தியலிங்கம் ஒருவர்” எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதனை வாசிக்கும்போது நாம் இலக்கிய வரலாறு மற்றும் கோட்பாடு என்பன பற்றியெல்லாம் அறிவுட்டம் செய்யப்படுகின்றோம்.

தெரிவு செய்யப்பட்ட காலகட்டத்துள் வெளியான சிறுகதை, நாவல் போன்ற படைப்பு முயற்சிகள் சிலவற்றின் தொகுப்பாகவும் இந்நாலைத் தரிசிக்கலாம்.

இளைய தலைமுறையினருக்கான வழிகாட்டலை இந்நால் செய்துள்ளது எனலாம். சி.கப்பிர மணிய பாரதி ஒரு புனைகதையாளர் என்ற திறனாய்வுக் கட்டுரையில் “அவனுடைய புனைகதைகள் தமிழுக்குச் செழுமையூட்டியுள்ளன. அவனுடைய கதைகள் சிலவற்றைப் பள்ளிக்கூட மாணவர்களின் பாடநால்களிலும் பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கான திறனாய்வுப் பயிற்சிகளிலும் சேர்த்துக் கொள்ளல் விரும்பத்தக்கது.” (பக்கம் 45) “ஆழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதை அடைந்துள்ள வளர்ச்சியைக் கவனிக்கவும் மதிப்பிடவும் இலங்கையார்க்கோளின் சிறுகதைகள் உதவியுள்ளன.” (பக்கம் 81) இது போன்றவற்றை வழிகாட்டலுக்கு உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.

மேலும் கே.எஸ்.சிவகுமாரனின் எழுத்து முயற்சிகள்பற்றியும் திறனாய்வு தொடர்பிலான வளர்ச்சி பற்றியும் இந்நாலினுடாக நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம். அவரின் கவிதை பற்றிய திறனாய்வுதான் இந்நாலில் காலத்தால் முந்திய கட்டுரை ஆகும். அது கச்சியப்பர் மாதர் மதுவெறி என்ற கட்டுரையாக வந்துள்ளது. கப்பிரமணியப் பெருமானுடைய திருமணத்தைக் காணச்சென்ற பெண்களின் மதுவெறி மயக்கம்பற்றி கச்சியப்பர் பாடிய இருபத்தெந்து பாடல்கள் பற்றிய திறனாய்வு அது. 1961 ம் ஆண்டு புதினம் சஞ்சிகையில் வெளியானது. (சிவகுமாரன் அவர்களின் முதலாவது திறனாய்வுக் கட்டுரை இதுவாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்பது வெறும் ஊகம்தான்)

1962ம் ஆண்டில் புனைகதைகள் மீதான திறனாய்வுகளை எழுதுவதிலேயே ஆசிரியர் கூடுதல் கவனங் செலுத்தியுள்ளமையை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. எஸ்.பொன்னுத்துரை எழுதிய ‘தீ’ என்ற நாவலை உட்படுத்தி குறிப்பிட்ட ஆண்டில் மொத்தமாக எட்டு திறனாய்வுக் கட்டுரைகள் புனைகதை தொடர்பில் இந்நாலில்

உள்ளன. இவை அனைத்தும் விமர்சனச் சாயல் கொண்ட திறனாய்வுகள் ஆகும். எடுத்துக்காட்டாக ‘தீ’ என்ற நாவல் பற்றி இதுவொரு குறிக்கோள் இல்லாத நாவல்... நல்ல தமிழ் நாவல் வரிசையில் இடம் பிடிக்கத் தவறி விடுகின்றது... இரசனையை அருவருக்கச் செய்கின்றது.. இலக்கிய மதிப்பை இது பெறுத் தவறி விடுகின்றது... நாவல்லல் வெறும் எழுத்துத் தொகுப்பு... என எழுதியதை அவதானிக்கலாம். விமர்சனச் சாயல் கொண்ட திறனாய்வு என ஊன்றிச் சொன்னதன் நோக்கம் நாலாசிரியர் சிவகுமாரன் அவர்கள் 1995 இல் தெணியான் எழுதிய ‘மரக்கொக்கு’ என்ற நாவலாக்கு எழுதிய திறனாய்வுப் பார்வையில் விமர்சனச் சாயல் தென்பாலில்லை என்பதுதான். 1962 இல் விமர்சனம் எழுதிய சிவகுமாரன் அவர்கள் 1995 இல் மிதவாதம் கொண்ட பார்வையினாக மாற்றம் பெற்றிருப்பதைச் சொல்வதே இக்குறிப்பின் நோக்கமாகும். திறனாய்வு என்றால் என்ன என்பதை நன்கு அறிந்து வைத்ததனாலேயே தான் ஒரு விமர்சகர் அல்லர் என்று 1986 இல் கூறியதான் நாலாசிரியரின் வாக்குமூலம் இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றது (பக்கம் 237)

(3)

மீள்பிரசுரமாகி நாலில் வந்துள்ள கட்டுரைகள் அனைத்துமே சமகாலத்தில் மிகவும் பயனளிக்கத்தக்கன. திறனாய்வு முயற்சிகளின் பரந்த வெளியாக இக்கட்டுரைகள் அமைந்துள்ளன.

விபுலாநந்தர் தமிழ் திறனாய்வு முன்னோடி என்பது நாலின் தொடக்கம் கட்டுரையின் தலைப்பாகும். இலங்கையின் முதலாவது தமிழ்த் திறனாய்வாளரே விபுலாநந்தர்தான் என இந்நாலாசிரியர் தெளிவாக இக்கட்டுரையில் நிறுவுகின்றார். விபுலாநந்தர் எழுதிய பல கட்டுரைகளை இதற்கென ஆதாரமாக்கியுள்ளார். அழகியல் உள்ளவும் விஞ்ஞான மனப்பான்மையும் விபுலாநந்த அடிகளாலை ஒரு திறனாய்வாளாக ஆக்கியுள்ளமையை இக்கட்டுரையிலுடே நாம் தெளிந்து கொள்ளலாம்.

பேராசிரியர் ஒருவரின் கூற்றுக்கு எதிராக விபுலாநந்தரே தமிழ்த் திறனாய்வு முன்னோடி என சிவகுமாரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதாக இணையத்தளத் தகவலொன்று தெரிவிக்கின்றது. இதன்மூலம் இக்கருத்தில் அவர் உறுதியாக இருப்பதாகத் தெரிகின்றது. இந்த உறுதிப்பாடானது நூலாசிரியரின் எழுத்து நேர்மையானது என்பதைத் தெளிவு படுத்துகின்றது.

(4)

நூலின் பொருளாடக்கத்தில் ச.வித்தியானந்தனின் தமிழியற் சிந்தனை என்ற கட்டுரை காணாமற் போனது ஏமாற்றமாக இருந்தது. பொருளாடக்கமும் உள்ளிருந்த கட்டுரைத் தலைப்புகளும் கண்ணுக்குள் தூசி விழுத்தன. சி.சுப்பிரமணிய பாரதி - (சி.சுப்ரமணிய பாரதி) இலங்கையர்கோன் வெள்ளிப் பாதரசம் - (இலங்கையர்கோன் ஈழத்துச் சிறுக்கை முன்னோடி) இளங்கிரன் - (இளங்கீரன்) கதைப்பூங்கா - கலைப்பூங்கா) வ.ஆஇராசரத்தினம் - (வ.அ. இராசரெத்தினம்) வாழ்வும் வளமும் - (வாழ்வும் வழிபாடும்) என அச்சாகியிருந்தன. பின்னாட்டையில் நூலாசிரியரின் புகைப்படம் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கலாம். இவைபோன்றன நூலின் தரத்தையும் கண்தியையும் குறைத்துவிடவில்லையாயினும் சொல்ல வேண்டும்போல் இருந்தது. அவ்வளவுதான்.

ஒரு திறனாய்வாளரின் இலக்கியப் பார்வை என்ற நூல் ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய உலகின் ஒரு வலிதான் ஆவணம் ஆகும். திறனாய்வாளர் என்ற வகையில் கே.எஸ்.சிவகுமாரன் அவர்களின் அநுபவமும் உந்நதமான டங்களிப்பும். அவர் வரலாற்றில் வாழ்வார் என்பதை மேற்படி நூல் பிரேரிக்கின்றது எனலாம்.

செங்கத்தி செப்ரம்பர் 2012

வூருகள் சிதைந்த போது

நால் : கூடுகள் சிதைந்தபோது
 நூலாசிரியர் : அகில் (சாம்பசிவம் அகிலேஸ்வரன்)
 கண்டா (w.w.w.tamilauthors.com)
 வகை : சிறுகதைத் தொகுப்பு
 பக்கம் : 185
 முதற் பதிப்பு : டிசம்பர்2011 2ம் பதிப்பு : ஜூன் 2012
 வெளியீடு : வம்சி புக்ள்,
 19,டி.எம்.சாரோன் திருவண்ணாமலை.

புலம்பெயர்ந்தோர் தமிழ் இலக்கியமானது உந்நதமான வகிபாக மொன்றினை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. பல காரணிகள் இதற்கு உந்து சக்தியாக அமைந்துள்ளன. கற்பனையிலும் பார்க்க யதார்த்தமாக இலக்கியப் படைப்புகள் அமைந்து விடுவது இதில் முக்கியமானது. நெஞ்சையமுத்தும் பாரங்களும் வெப்பிசாரங்களும் மரணபயங்களும் குண்டு வீச்சுகளும் புலம்பெயர்வுகளும் நிறைவேறா மலாகும் கனவுகளும் குழிதோண்டிப் புதைக்கப்படும் எதிர்காலங்களும் என்று அந்தப் படைப்புகளின் பேசுபொருட்கள் உயிரோட்ட மானவை. இதனால் புனைவு இலக்கியங்கள் குறிப்பாக சிறுக்கை, வடிவம் புலம்பெயர்தோர் தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளில் முதன்மை பெற்றவையாக விளங்கி வருகின்றன. அதற்கென வீச்சுமிக்க புதிய எல்லைகள் வரையப்படுகின்றன. அதன் முகப்பு சர்வதேசத்தை நோக்கியுள்ளது.

நான்கு தலைமுறை காலமாக சளைக்காது எழுத்துாழியத்தில் ஈடுபட்டு தற்போது அவுஸ்திரேலியாவில் புலம் பெயர்ந்து வாழும் எஸ்.பொன்னுத்துரை அவர்கள் இந்தியா பார்த்தசாரதி அவர்களையும் இணைத்துக் கொண்டு 1994இல் வெளியிட்ட ‘பனியும் பணையும்’ என்ற சிறுகதைத் தொகுதிதான் முதன்முதலாக புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியமாக அடையாளம் காணப்பட்டது. இதுபோலும் பணிகளினால் படைப்பிலக்கியம் ஈழத்தவர்களால் தலைமை தாங்கப்படுமென்ற கோசம் பயிலப்பட்டது. தற்போது இதனை வலுவுட்டும்வகையில் அகில் அவர்களின் ‘கூடுகள் சிறைந்தபோது’ என்ற சிறுகதைத் தொகுதி வெளிவந்துள்ளது.

(2)

அகில் எனவே அறியப்படும் அகிலேஸ்வரன் அவர்கள் இலங்கையாழ்ப்பாண மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். 1991இல் புலம் பெயர்ந்து இந்தியா, இங்கிலாந்து ஆகிய நாடுகளில் சில காலம் வாழ்ந்து தற்போது கண்டாவில் வசிப்பவர். ஆன்மீகத் துறையில் ஈடுபட்டு ‘நமது விரதங்களும் பலன்களும்’ ‘இந்துமதம் மறைப்பாருள் தத்துவ விளக்கம்’ ஆகிய நால்களை எழுதியவர்.பின்னர் புனைவு இலக்கியத்தைத் தேர்ந்தவர். கட்டுரை, கவிதை, சிறுகதை, நாவல், நால்ஆய்வு ஆகிய பணிகளில் ஈடுபாடு கொண்டவர். இவரது ஆக்கங்கள் இலங்கை, இந்தியா மற்றும் புலம்பெயர் நாடுகளில் வெளியாகும் பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளிலும் சில இணையத் தளங்களிலும் வெளியாகியுள்ளன. ‘திசை மாறிய தென்றல்’ ‘கண்ணின்மணி நீயெனக்கு’ ஆகிய இரு நாவல்களையும் ‘மனம் படைத்தேன் உன்னை நினைப்பதற்கு’ என்ற குறுநாவலையும் வெளியிட்டவர். ‘கூடுகள் சிறைந்தபோது’ என்ற இச்சிறுகதைத் தொகுதிக்காக பல தரப்பினரிடமிருந்தும் பரிசுகளும் பாராட்டுக்களும் பெற்றவர். ஊடகவியலாளராகவும் புனைகதையாளராகவும் நான்கு அறியப்பட்ட அகில் அவர்கள் தற்போது tamilauthors.com என்ற

இணையத்தளத்தினுடாக மேலெழுந்து தமிழ் இலக்கிய உ.என்.நுடன் தொடர்ந்தும் தொடர்பிலிருப்பவர்.

(3)

இத்தொகுதியில் மொத்தம் பதினான்கு கதைகள் உள்ளன. அனைவாறு வாழ்வின் யதார்த்தங்களைத் துல்லிமாகப் படம் பிடிப்பன. அனைத்துக் கதைகளும் ஏதோவொருவகையில் சமூக முக்கியத்துவ மையத்தை நோக்கியவை. போரியல் வடு, சாதிய எதிர்ப்புணர்வு, உபரிகளின் சமத்துவம், செல்வாக்கிமுந்துவரும் முதலை, குடும்ப வாழ்வின் குட்சுமம் போன்ற கருத்தாடல் களினுடாக குறைகள் நகர்த்தப்படுகின்றன. புலம்பெயர் வாழ்வின் ஊடான பண்பாட்டு மாந்திரமொன்றின் முகையவிழிப்பும் கதைகள் சிலவற்றின் தொனியாக உள்ளன.

தொகுதியில் உள்ள கதைகளில் ‘வலி’ வாலாயமான போக்கிலிருந்து வேறுபட்டது. இதன் தளமும் தமிழுக்குப் புதிது. புலம்பெயர்ந்தபோது அனுபவித்த சித்திரவதைகள் மற்றும் உயிர்களின் சமத்துவம், அபுலால் உணவுமுறை என்று பன்மைத்துவக் கருத்துப் பார்ஷசாலாக இக்கதை அமைந்துள்ளது.

‘கூடுகள் சிறைந்தபோது’ ‘கண்ணீர் அஞ்சலி’ ‘பெரிய கல் வீடு’ ஆகியன போர்க் கால ஆக கிணக்களையும் அழிச்சாட்டியங்களையும் வெவ்வேறு தளங்களில்நின்று விளக்கும் கதைகள். மூன்றும் மூன்று வகைத்து. ‘கூடுகள் சிறைந்தபோது’ தலைப்புக்கதை. ஒரு பறவையின் இறப்பில் அதன் இணையன் அடையும் தவிப்பை போர்க்கால புலம்பெயர்வின்போது நன்றா இளம் மனைவியை இழந்த துயரத்தோடு மீட்டிப் பார்க்கும் கதை. இக்கதையில் கதைத்துவமும் கலைத்துவமும் கைகோர்த்துச் செல்கின்றன. இவ்வாறே யுத்தத்தின் கோரமுகத்தை ‘கண்ணீர் அஞ்சலி’

என்ற கதை படம் பிடிக்கின்றது. தனது நாடு, தனது மன, தனது மக்கள் என்று மனித நேசிப்புகளோடு வாழ்ந்து புலம்பெயர் மறுத்த ஒரு டாக்டருக்கு மனவிலையும் ஓரேயொரு மகனையும் காப்பாற்ற முடியாத அவலம் கதையின் கருவாகின்றது. ஆபத்தில் உதவ முன்வராத குடும்ப உறவுமுறையை தூக்கி வீசுகின்றது 'பெரிய கல்வீடு' என்ற கதை. பலடப்பாளனின் கதை சொல்லும் உத்தி இக்கதைகளுக்குக் கனதி சேர்க்கிறது.

'அம்மா எங்கே போகிறாய் ?' 'இது இவர்களின் காலம்' 'ஓர் இதயத்திலே' 'உறுத்தல்' ஆகியன புலம்பெயர் நாடுகளில் ஏற்பட்டுவரும் பண்பாட்டு மாற்றத்தைச் சொல்லும் கதைகள். உழைப்பையும் பண்பாட்டையும் கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டு சீவியம் நடத்திய காலம்போய் இன்று அந்த வாழ்க்கையை புலம்பெயர் நாடுகளில் தொலைத்துவிட்டு அதன் பிரதிபலிப்புப் பிரதியீடுகளான மனப்போராட்டங்களையும் சவால்களையும் ஏற்று அவதியறும் வாழ்வை அடையாளம் காட்டும் கதைகள் இவை. புலம்பெயர்ந்த பின்னர் புதிய சூழ்நிலையில் இரண்டறக் கலந்து வாழ முயற்சிக்காமல் இன்னமும் பண்பாட்டுத் துறிமிரோடு வாழுதல் அவசியமா? என்ற கேள்வியை இக்கதைகள் பிரேரிக்கின்றன.

காலாவதியாகாமல் இன்னமும் புனைவுகளில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் உள்ளடக்கங்களில் சாதித்துவமும் ஒன்று. 'பெரிய கல்வீடு' 'வெளியில் எல்லாம் பேசலாம்' ஆகிய இரண்டு கதைகளில் இந்த விடயப் பொருள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. 'வெளியில் எல்லாம் பேசலாம்' என்ற கதையில் 'சாதியென்றால் என்னவென்று கேள்வி கேட்கும் புலம்பெயர்ந்தோரின் பிள்ளைகள்' என்று சொன்னதன்மூலம் சாதி வேறுபாட்டின் எதிர்கால இருப்பை கதைசொல்லி கேள்விக்கு உட்படுத்தியுள்ளார். மேலும் யுத்தப் பாதிப்புக்கு உள்ளான பிரதேசங்களில் புலம் பெயர்வு காரணமாக பல வீடுகள் அரைகுறைப்

பாதிப்புக்களுடன் ஆட்கள் எவருமின்றிக் காணப்படுகின்றன. இவ்வாறான ஒரு வீட்டை மையமாக வைத்து ‘பெரிய கல்வீடு’ கதை பின்னப்படுகின்றது. இந்த வீட்டோடு உதவியாகவும் தொடர்பாகவுமிருந்த வேற்றுச் சாதிக் குடும்பமான் று வேறுவழியில்லாமல் இந்த வீட்டைப் பயன்படுத்த முனைந்தபோழுது சாதியைக் காட்டி அதனைக் கையகப்படுத்த முனையும் உறவுகாரர்களைப் புறந்தள்ளி சாதி வேறுபாடு பாராமல் உதவி செய்தவர்களுக்கு சாதகமாகக் கதையை முடித்தமை இக்காலத்திற்குச் சிறப்புச் சேர்க்கின்றது. யுத்தகால விதைப்புகளின் அறுவடைான் இதுபோன்ற பெரிய கல்வீடுகள்.அவை இன்று ஆளில்லாமல் வெறுக்கோடிக் கிடக்கின்றன. இப்பிரச்சினைக்கு இக்கதை ஒரு தீவை முன்வைத்துள்ளது. அதன்மூலம் புலம்பெயர் இலக்கியத்தின் படைப்பு உபாயங்கள் வெறுமனே இரையிட்டல்களாக மாத்திரம் நின்றுவிடாமல் நிகழ்காலப் பிரச்சினைக்கான எதிர்வினைகள் படைப்புகளினாடாகக் கொண் டுவரப்படவேண் டும் என்பதை இக் கதையின் மூலம் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

கணவன் மனைவி உறவின் மகோன்னத் தரிசிப்பு ‘ரேடியோப் பெட்டி’ கதை. எனின் குடும்ப வாழ்வின் முரண் தோற்றுத்தின் விளைவு ‘தேடல்’என்ற கதை.. ‘பதவி உயர்வு’ என்ற கதை இனவிரோத மனப்பாண்மையிலும் மானிடதற்கு மேதமையானது என நிறுவுகின்றது. யதார்த்த வாழ்வின் எல்லைகளை கைநீட்டிக் காட்டும் இக்காலக்கள், சொல்லும் பாங்கினால் ஈர்ப்புப் பெறுகின்றன.

(4)

உருவும், உள்ளடக்கம், உத்தி என்பன மாத்திரம் ஒரு சிறுகாலயீன் இமன்மைக்குப் போதுமானதல்ல. படைப்பு மொழியும் பார்த்திர வார்ப்பும் சமமான பங்களிப்பினை வழங்க வல்லன. யதார்த்த வாழ்வின் பிரதிபலிப்புகள் இயல்பான மொழிப் பிரயோகத்தினால் மனித

உணவுகளை சிறப்பாக வெளிப்படுத்தி சாதிக்கவல்லவை என்பதை இத் தொகுதிக் கதைகள் நிறுவுகின்றன. ‘கூடுகள் சிதைந்தபோது’ கதை இதற்கான ஒரு பதச் சோறு எனலாம்.

உயிர்ப்புள்ள பாத்திரங்களும் இத்தொகுதிக்குப் போசனை வழங்கியுள்ளன. விசாலாட்சி (அம்மா எங்கே போகிறாய்?) , தங்கம் (பெரிய கல்வீடு) , கெளரி மற்றும் தீபா (இது இவர்களின் காலம்) போன்ற பாத்திரங்களின் வாஸ்விலாக அழியாத சோகங்களையும் விடுபட முடியாத ஏக்கங்களையும் பண்பாட்டுப் பெருமையினையும் எதிர்காலக் கனவுகளையும் விம்மலையும் பொருமலையும் நம்மால் அநுபவிக்க முடிகின்றது. துயர வாழ்வின் இந்த அநுபவிப்புக்களை கதைகளின் வழியாக கலாநேர்த்தியோடு படைப்பாக்கிப் பகிர்ந்தளித்துள்ளார் அகில் அவர்கள்.

சிறுகதையுலகம் பற்றிய அவரின் புதிய எண்ணங்களினாலும் அதுதொடர்பிலான எத்தனங்களினாலும் புதிய தளங்களை அறிமுகம் செய்யும் பாங்கினாலும் குழலில் இருந்து பெற்றுக் கொண்ட அநுபவங்களினாலும் சமூக முக்கியத்துவம் நோக்கிய தேடலாலும் வகைக்கொன்றும் வண்ணத்துக்கொன்றுமான வெளிப்பாடுகளாலும் உயிர்ப்புமிக்க மொழிநடையாலும் ‘சிறுகதைகளுக்காக நட்சத்திர அந்தஸ்துகோரி ஒரு பயணத்தை’ ஆரம்பித்து வைக்கிறது ‘கூடுகள் சிதைந்தபோது’ சிறுகதைத், தொகுதி.

சௌகாதி டிசம்பர் 2012

‘மருதமுனை முத்து மஜூர் மெளலானா’

- நூல் : மருதமுனை முத்து மஜூர் மெளலானா
- நூலாசிரியர் : அல்ஹாஜ்.ஏ.எச்.எம்.அஸ்வர்.
(முன்னாள் பாரானுமன்ற உறுப்பினர்)
- இல..04, பாதியா மாவத்தை, தெஹிவலை
- வகை : கட்டுரை
- பக்கம் : 133 விலை: ரூபா 350
- முதற் பதிப்பு : ஜூன் 2013
- வெளியீடு: அஸ்மினா பதிப்பகம், இல..04, பாதியா மாவத்தை.
தெஹிவலை

இலக்கியம், அரசியல், விளையாட்டு, மொழிபெயர்ப்பு, உரைபெயர்ப்பு, சமயம், சமூகம் என்று பல்துறைகளிலும் தன்னை ஈடுபடுத்தி குறிப்பிடத்தக்க வெற்றியும் பெற்று வருபவர் கெளரவ பாரானுமன்ற உறுப்பினர் அல்ஹாஜ். ஏ.எச்.எம் அஸ்வர் அவர்கள். ஜனாத்பதியின் ஆலோசகராகவும் ஊடக ஆலாட்சி அதிகாரியாகவும் கடமை யாற்றுபவர். பாரானுமன்ற அலுவல்களுக்கான முன்னாள் அமைச்சர். முஸ்லிம் சமய, கலாச்சார, பண்பாட்டலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சராக இருந்தபோது ‘வாழ்வோரை வாழ்த்துவோம்’ என்ற பெரும்பணியினைக் கச்சிதமாகச் செய்து முடித்து சாதனை படைத்தி ஆக்கத்திற்கு மிகுந்த முத்த பிரஜைகளின் மனங்களில் சீம்மாசனம் போட்டு உட்கார்ந்திருப்பவர். அவர் ‘மருதமுனை முத்து மஜூர் மெளலானா’ என்ற நாலினை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

இனிய தமிழில், எனிய நடையில், பரவசமூட்டும் வகையில் வெளிவந்திருக்கும் இந்நாலுக்கு செம்மொழித் தமிழ்த் தென்றல், கலைஞர், கலைச்செல்வன் அணிந்துரை வழங்கியுள்ளார். 133 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்நால் நட்புக்கு விளக்கமாகவும் சத்தியத்திற்குச் சாட்சியமாகவும் உள்ளது.

(2)

செனட்டர் ‘மஷூர் மெளலானா’ எனவே எல் லோராலும் அறியப்பட்டிருக்கும் அல்ஹாஜ் இசுட்டெம். மஷூர் மெளலானா அவர்கள் தனது எண்பதாவது அகவையைப் பூர்த்தி செய்துள்ள நிலையில் மக்கள் மனம் கவர்ந்த சமூக சேவையாளனாக இன்றும் தலைநிமிஸ்ந்து நிற்பவர். தனது ஆரம்பக் கல்வியை மருதமுனை அல்மனார் மத்திய கல்லூரியிலும் பின்னர் மட்டக்களப்பு மத்திய கல்லூரி, சிவாநந்தா கல்லூரி ஆகியவற்றில் உட்பர்தரக் கல்வியையும் பெற்றவர். சட்டக் கல்லூரி நுழைவைப் பெற்றிருந்தும் தவிர்க்க முடியாத தடங்கல்கள் காரணமாக அக்கல்வியைப் பெற முடியாது இடைநடுவில் கைவிட வேண்டியதாயிற்று. கொழுப்பு ஸாஹிறாக் கல்லூரியில் சில காலம் ஆங்கில ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார். சிவாநந்தா கல்லூரியின் மாணவனாக இருந்த காலத்திலேயே தந்தை செல்வாளின் நெறிப்படுத்தலில் அரசியலுக்குள் பிரவேசித்தார். கல்முனை மாநகர முதல்வராகவும் வடக்கிழக்கு மாகாண சபை உறுப்பினராகவும் செனட்சபை அங்கத்தினராகவும் பதவி வகித்து தனது அரசியல் ஆளுமையை வளர்த்துக் கொண்டார்.

தமிழரக்க கட்சியின் ஆரம்ப காலகட்டங்களில் அதனோடு தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்தி அரசியல் முகவரியைப் பெற்றுக் கொண்டார். மேடை மேடையாகப் பிரச்சாரம் செய்தார். அறப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டபோது கைது செய்பப்பட்டு பணகொட இராணுவ முகாமில் தடுத்து வைக்கப்பட்டார். முஸ்லிம் லீக், ஜக்கிய தேசியக் கட்சி

என்பற்றிலும் சிலகாலம் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். தற்போது ஸ்ரீ வங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் அதியுயர்பீடி உறுப்பினராகவிருந்து அரசியல், சமூகப் பணிகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றார்.

மருதமுனை மண்ணோடும் மக்களோடும் இரத்தமும் சதையுமான வாழ்வென்றைப் பெற்றுக் கொண்ட மதீர் மெள்ளான அவர்கள், இன்று தமிழ் முஸ்லிம் உறவின் அடையாளமாக எல்லோராலும் பேசப்படுகின்றார். இவர்பற்றியதான் பார்வையும் பதிவுமாக பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஏ.எச்.எம்.அஸ்வர் அவர்கள் ‘மருதமுனை முத்து மதீர் மெள்ளானா’ என்ற நூலை வெளியிட்டதன்மூலம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு வரலாற்று நாயகனை இளைய நலை முறையினருக்கு அறிமுகம் செய்து புத்துணர்ச்சி ஊட்டியுள்ளார்.

(3)

அல்லுரை மதீர் மெள்ளானவின் மிக முக்கிய வாழ்க்கைத், தடங்கள் பலவற்றை எளிதாகவும் சுவையாகவும் இந்நால் எடுத்துச் சொல்கின்றது. நூலாசிரியருக்கு மெள்ளானவோடு இருந்த நட்பும் உறவும் நன்றி உணர்வோடு இந்நாலில் மீட்கப்படுகின்றது. வெறுமனே ஒருவரின் வாழ்க்கை வரலாறு என்றில்லாமல் சமூகத்தின் வரலாறு, அரசியல் வரலாறு, மனிதனேய வரலாறு என்று பல தனங்களில் எழுவாயும் பயனிலையுமாக பாலோடு தேன் கலந்து பருகத் தந்துள்ளார் அஸ்வர் அவர்கள்.

இன்றைய தலைமுறையினரில் பலர் அறிந்திராத, மெள்ளானவோடு தொடர்புபட்டிருந்த சில சம்பவங்கள் அவரை வரலாற்று நாயகனாக நமக்கு அறிமுகம் செய்கின்றது.

1968 ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற கல்முனைத் தொகுதிப் பாராளுமன்ற இடைத்தேர்தலின் போது கல்முனை நகர் மத்தியில் அமைந்திருந்த Round About கல்லானது தேர்தல் முடிவை மாற்றி

மெளலானாவைத் தோற்கடித்த சம்பவம், பணகொடா இராணுவ முகாமில் மெளலானா தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தபோது முஸ்லிம் வீக் தலைவர் டாக்டர் எம்.கி.எம். கலீல் அவர்களைச் சந்தித்தமை, தமிழருக்கு கட்சியின் பாரானுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த எம்.கி. அகமது அவர்கள் கல்முனைத் தொகுதியைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்தபோது வீட்டுக்காவலில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தமை, மெளலானாவின் வயதை உறுதிப்படுத்த பாரானுமன்றச் செயலாளர் நாயகம் பிறப்புச் சாட்சிப் பத்திரம் கோரியமை, காமராஜர் பல்கலைக்கழகத்தில் இஸ்லாமியக் கற்கை நெறியை ஆரம்பிக்க முதலமைச்சர் கருணாநிதியிடம் கோரிக்கை முன்வைக்க நூலாசிரியரும் மெளலானாவும் துணைநின்றைமை, தமிழருக்கு கட்சியில் இருந்து மஷீர் மெளலானா விலகியமைக்கான பின்னணி, 1967 இல் சென்ட்டராகி நிகழ்த்திய கன்னிப் பேச்சு என்று வாழ்க்கை வரலாற்று நிகழ்வுகளைப் படித்தறியும் அரிய சந்தர்ப்பத்தை இந்நூல் இன்றைய தலைமுறைப்பினருக்கு எடுத்தியம் பியமைக்காக ஏ.எச்.எம்.அஸ்வர் அவர்களை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும்.

மஷீர் மெளலானா அவர்களின் தீர்க்க தரிசனப் பார்வைக்கு இந்நூலின் 84 ம் பக்கம் சாட்சியமாகும் “சிறுபான்மையினரான தமிழ், முஸ்லிம் ஆகிய இரு சமூகங்களும் ஒன்றிணைந்து குரல் கொடுக்காமல் அதற்கான கொள்கைத் திட்டங்களை வகுக்காமல் வெவ்வேறாகச் செயற்படுவதால் பெற வேண்டியவற்றைப் பெறுவதில் அசாத்தியமான நிலையே தோன்றும். தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் ஒருமித்து செயற்படுவதே இனப்பிரச்சனை தீர்வுக்கான ஒரே வழி” எவ்வளவு தெளிவானது மெளலானாவின் சிந்தனை. எல்லோருக்கும்தான் அவர் இதனைச் சொன்னார்.

சென்டர் மெளலானாவின் கன்னிப் பேச்சு என்ற தலைப்பில் கடைசி அத்தியாயம் சிறப்பாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது. அதனை வாசிக்கும்

ஒருவர் மெளலானா அவர்களின் இலட்சியம், கொள்கை, கோபாடு, தீர்க்கதறிசனம், வாழ்வுமுறை, நாகரிகம் என்பவற்றை தெரிந்து கொள்ளலாம்.

வடக்கு, கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, மத்தி என எல்லாத் திலைகளிலும் வாழுகின்ற முஸ்லிம் தலைவர்கள் சம்பந்தமான ஒரு கணிப்பீடு செய்வோமானால் முழு இலங்கையினதும் முத்த தலைவர் நம் மதீர் மெளலானா அவர்களே ஆவார் என முடிந்திருக்கிறது இந்தால்.

மதீர் மெளலானா ஒரு தனி வரலாறு. அவரின் வாழ்க்கை முறையும் அரசியல் அணுகுமுறையும் சொல்லாட்சி விதைப்பும் நகைச் சுவைப் பாங்கும் மண்ணை நேசிக்கும் மந்திரமும் எல்லோருக்கும் கைகூடி வரப்போவதில்லை. அது மெளலானாவுக்கு சித்தித்துள்ளது என்பதை நிறுவுகின்றது மருதமுனை முத்து மதீர் மெளலானா என்ற நால்.

செங்கதிர் ஜூன் 2013

கண்ணிர்ஜுடே தெரியும் வீதி

நூல் : கண்ணிர்ஜுடே தெரியும் வீதி
 நூலாசிரியர் : தேவமுகுந்தன்
 11 ஏ, நிறுஊல் சில்வா மாவத்தை, கிருளப்பனை,
 கொழும்பு-6
 வகை : சிறுகதைக் தொகுதி
 பக்கம் : 104 விலை : ரூபா 75 (இந்தியா)
 முதற் பதிப்பு : ஆகஸ்ட் 2012
 வெளியீடு : காலச்சுவடு பதிப்பகம்,
 நார்கர்கோவில் - 629001

கண்ணி, இணையம், பேஸ்புக், டுவிட்டர் என்று நமது வாழ்வியலை விரைவாக மாறும் ஒரு உலகத்துடன் இணைத்துவிட்டு அதிலிருந்து மீளமுடியாதா என்று தலையைப் பியத்துக் கொண்டிருக்கும்நிலையில், ஒய்வும் பொழுதுபோக்கும் நமக்கு அவசியமாகின்றன. எனவே இலக்கியம் நமக்குத் துணையாகின்றது. படைப்பாளிகளின் பிரதிகள் இந்த விடயத்தில் பெரும் பங்காற்றுகின்றன.

இலக்கியம் என்பது படைக்கப்பட்டால் மட்டும் போதாது. அது பகிரப்படவும் வேண்டும். குறிப்பாக புனைகதைகள் அநுபவப் பகிர்வாகும்போது படைப்பாளியும் வாசகனும் ஒருத்தரை நெருங்கி நெஞ்சத்தில் வாழ்கின்றனர். தேவமுகுந்தன் எழுதிய கண்ணிர்ஜுடே தெரியும் வீதி என்ற சிறுகதைப் பிரதிகளின் தொகுதி இதற்கான ஒரு சாட்சியமாகும்.

(02)

தேவழுகுந்தன் என்ற தேவராசா முகுந்தன் யாழ்ப்பாணத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். கடந்த 20 வருடங்களுக்கும் மேலாக கொழும்பிலேயே வசித்து வருகின்றார். தேசிய கல்வி நிறுவகத்தின் செயற்றிட்ட அதிகாரியாகக் கடமையாற்றிய இவர் தற்போது இலங்கை திறந்த பல்கலைக் கழகத்தில் கல்வித்துறையில் விரிவுறையாளராகப் பணிபுரிகின்றார். இருபது வயதில் மரணித்த தனது அன்புச் சகோதரனின் நிர்மலன் என்ற பெயரைப் புனைபெயராகக் கொண்டு இத்தொகுதியின் பல கதைகளை எழுதியுள்ளார். 1990 களின் தொடக்கத்தில் எழுதத் தொடங்கிய இவரின் முதலாவது சிறுகதை ‘மரநாயக்கள்’ என்ற தலைப்பில் 1993 இல் ஈழநாதம் பத்திரிகையில் வெளியானது. ஏனைய கதைகள் 2008-2011 காலப் பகுதியில் தினக்குரல், கலைமுகம், காலம்(கண்டா), யுகமாயினி(இந்தியா), ஜீவநதி, ஞானம் ஆகியவற்றில் பிரசரமாகியுள்ளன. காலச்சுவடு பதிப்பகத்தாரின் 466 வது வெளியிடான் இச்சிறுகதைப் பிரதிகளின் தொகுதிக்கு பேராசிரியர் எம்.ஏ.நு.மான் அவர்கள் பின்னுரை வழங்கியுள்ளார்.

தொகுதியில் பத்துக் கதைகள் தரிசனம்.. இன் முரண்பாடுகாரினதும் யுத்த அவலங்களினதும் தெறிப்புகளால் உண்டான அநுபவத்தின் பாய்ச்சல்களாகவே எல்லாக் கதைகளும் உள்ளன. மலேசியப் பின்னணியைக் கொண்ட ஒரு கதையும் யாழ்ப்பாணச் சூழலை வைத்து இன்னுமொரு கதையும் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஏனைய எல்லாக் கதைகளும் கொழும்பைக் களமாகக் கொண்டன. எந்தவொரு பெண் பாத்திரமும் இல்லாது கையடக்கப் பருமனில் நூல் வெளிவந்திருப்பதை கவனிப்புக்குரிய விடயம்.

பெரும்பான்மைச் சமூகத்தின் மத்தியில் தமிழன் எதிர்நோக்கும் சவால்கள் , ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான கோபம் , வேலையற்ற

பட்டதாரிகளின் அவல வாழ்க்கை, வீணவிரயம் மற்றும் ஊழல் என் பவற் றிற் கெதிரான முறையீடு என்பன கதைகளின் உள்ளடக்கங்களாகவுள்ளன.

(03)

கண்ணீரினுடே தெரியும் வீதி என்பது தொகுதியின் முதலாவது கதை. யுத்தத்தின் பாதிப்புகள் பற்றியும் அது தொடர்பான மனவெளிப்பாடுகள் பற்றியும் ஏற்கனவே ஏராளமான கதைகள் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றிலிருந்தெல்லாம் வேறுபட்டதான ஒரு பார்வையில் இக்கதை எழுதப்பட்டுள்ளது. இயக்கத்துக்காகப் போராடி கோப்பாயில் மரணித்த தனது சகோதரன் நகுலனின் மரணச் செய்தியும் கொழும்பில் வாடகைக்குத் தங்கியிருந்த வீட்டு உரிமையாளரின் பக்கத்து வீட்டு இராணுவ வீரனின் மரணச் செய்தியும் ஒன்றாகக் கிடைத்து கதைசொல்லியின் மனதைச் சஞ்சலப்படுத்தும் ஒரு கதை. யுத்தத்தில் இறந்த இராணுவவீரனின் மரணச் சடங்கிலும் கலந்து கொள்ளவேண்டுமென்று நினைக்கும் பேதங்கடந்த ஒரு தமிழனின் பாத்திரம் இங்கு அறிமுகமாகின்றது. போரின் அவலங்களை இன வேறுபாடின்றி நோக்கும் தன்மையை கதைசொல்லி அறிமுகம் செய்வதன்மூலம் ஒரு புதிய அநுபவத்தை நம்மோடு பகிர்ந்து கொள்கிறார். ‘இரண்டுமாதங்களுக்கு முன் பள்ளிக்கூடம்போன நகுலன் திரும்பி வரவில்லை. அவனது சைக்கிள் மட்டும் வீடு திரும்பிவந்தது’ போன்ற படைப்பின் குறிப்பு மொழியும் கதைக்குப் பாராட்டு வாங்கிக் கொடுக்கின்றது. கண்ணீரினுடே தெரியும் வீதி அண்மைக் காலத்தில் நமக்குக் கிடைத்த நல்ல சிறுகதை.

கடந்த முப்பது ஆண்டுகளில் கொழும்பிலும் மற்றும் பல இடங்களிலும் தமிழ்மக்கள் எதிர்நோக்கிய அவத்திகளில் அப்பாவித் தமிழ்னைப் பெரும்பான்மையினர் பயங்கரவாதியென்று சந்தேகத்துடன் பார்த்தமையும் ஒன்று. அதன் பின்னணியில் விளைந்த சவால்களும் அவமானங்களும் கஸ்டங்களும் எண்ணிலடங்காதவை என்பதை

சிவா, இடைவெளி, ஒரு சுதந்திர நாள், இரட்டைக் கோழும் ஆகிய நான்கு கதைகள் விளக்குகின்றன. சிவா மனதைவெல்லும் நல்லதொரு கதை. பல்கலைக்கழகத்தில் மாணவனாக இருந்தபோது அவன் சோதனைச் சாவடியொன்றில் சந்தேகத் தின் பேரில் கைது செய்யப்படுகின்றான். அன்றிலிருந்து அவனின் வாழ்க்கை, வேறு திசையில் செல்லுகின்றது. அவனும் நன்பன் முரளியும் திருமண வீடோன்றில் சந்திக்கின்றனர். கைதுக்குப்பின்னரான சிவாவின் நிலையை (சிவா சொல்வதாக) கதைசொல்லி இப்படி விளக்குகிறார்.

“என்னிலை பிழையில்லையென்டு கண்டு பிடிக்க இவங்களுக்கு ஆறு வருசம் எடுத்திருக்கு மச்சான்”..... “நான் உ.புரூக்கரை இருக்கேக்கை அப்பர் மன்னடையைப் போட்டிடார்.” “மூன்று வருசத்திற்கு முந்தி கொழும்பிலைதான் செத்த வீடு நடந்தது. கை விலங்கு பூட்டிக் கூட்டிக் கொண்டு போனவங்கள்.”..... “கன்த்தையிலை நான்தான் கொள்ளி வச்சன்டா”..... “அங்காவும் கலியாணங்கட்டி அவஸ்திரேவியா போனாப் பிறகு அம்மாதான் தனிய நூம் எடுத்து வழக்குக்கு கோட்ஸாக்கு அலைந்தவ பாவம்.”..... “முந்தா நாள் வெள்ளவத்தை டெல்மன் ஹூஸ்பிற்ரலடியிலை விக்கியைக் கண்டனான். அவன் என்னைக் கண்டிட்டு ரோட்டைக் குறஸ்பண்ணி லாண்ட்சைப்டாலை போட்டான்”..... “கோட்ஸாலை வெளியிலை விட்டாலும் இவங்கள் என்னை நம்புறாங்கள் இல்லையென்டதுதான் கவலையாயிருக்கடா” இக்கதையின் உருவமும் உள்ளடக்கமும் கதை சொல்லும் உத்தியும் தொறுதிக்குச் சிறப்புச் சேர்க்கின்றன. ‘இடைவெளி’ என்ற கதையில் வரும் ஜூகன் என்ற பாத திரமும் இதேபாணியில் அலுவலகத் தில் பணிபுரிபவர்களிடையே தமிழன் என்ற ஒரே காரணத்துக்காக பெரும்பான்மையினரின் சந்தேகத்தால் பலவேறு சிரமங்களை ஏதிர்நோக்குகின்றான். தனக்கு எந்தவித தொடர்புமில்லாதநிலையிலும் தான் லீவில் நிற்கும் நாட்களில் குண்டு வெடித்து தான்னைச்

சிரமத்திற்கு ஆட்படுத்தும் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளை விளக்கும் பாங்கினால் மனதில் நெருடல் ஏற்படுகின்றது.. ‘இரட்டைக் கோபுரம்’ யுத்த காலத்தில் ஏற்படும் பயங்கரவாதச் சம்பவங்களுக்காக அப்பாவித் தமிழர்களை மனம் நோக்கச் செய்யும் கதை. மலேசியாவின் சர்வதேச அடையாளமாகக் கருதப்படும் இரட்டைக் கோபுரம் இங்கு கதையின் குறியிடாகக் கொண்டப்படுகின்றது. ‘ஒரு சுதந்திர நாள்’ என்ற கதையும் இதே பின்னணியில் எழுதப்பட்டுள்ளது. சுதந்திரத்திர நாள் ஒன்றின்போது தமிழன் ஒருவன் வீதியால் செல்லும் போது படுகின்றபாட்டையும் சிங்கள இளைஞர் யுவதிகள் பஸ் ஒன்றினுள் உல்லாசமாகச் செல்வதையும் கூறி வைக்கிறார் கதைசொல்லி.

‘மரநாய்கள்’ என்பது யாழ்ப்பாணத்தைக் களமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட கதை. இராணுவக் கெடுபிடிகளால் உருக்குலைந்து போடுவள்ள கிராமமொன்றில் அடக்குமுறைக்கெதிராக மெல்ல மேலெழும் ஒரு குறியிட்டுக்கதை. இக்கதையில் வரும் கோபி என்ற சிறுவனின் பாத்திர வார்ப்பும் அதனுடான் அநுபவப் பகிரவும் கைதட்டல் பெறுகிறது.

‘இவன்’ என்பது சற்று வித்தியாசமான கதை. வேலையில்லாது கொழும்பில் வாழும் ஒரு பட்டதாரியின் வெப்பிசாரம் கதையின் உள்ளடக்கம். கவித்துவும் இல்லாமல் கவிதை எழுத வெளிக்கிட்ட சிலரைத் தோலுரிக்கும் கதைசொல்லியின் வினைப்பாடும் கதையின் இடையே வாசிப்பில் இடறியது.

கவிஞர்களை மட்டுமல்லாது எழுத்தாளர்களையும் கிண்டலடிக்கும் கதைதான் ‘சின்ன மாமா’. தனது நெருங்கிய இரத்த உறவுகளின் (சகோதர சகோதரிகளின்) மரணச் சடங்கில் கலந்து கொள்ளாத ஒரு வாழ்க்கையைத் தேழிக்கொண்ட எழுத்தாளர் திருநாவுக்கரசுவின் சின்ன மாமா) அஞ்சலிக் கூட்டத்தில் பிரபல எழுத்தாளரான

கடல்கொண்டான் , சஞ்சிகையாசிரியர் பத்மநாதன், முத்த எழுத்தாளர் டேவிட் சின்னையா ஆகியோரின் உரைகளினுடாக கதை நகர்ந்தது. கதைசொல்லியின் சின்ன மாமாவான எழுத்தாளர் திருநாவுக்கரசுவின் வாழ்வின் இரண்டு பக்கங்கள் ஒரே நேரத்தில் அஞ்சல் செய்யப்படுகின்றது. எழுத்தாளர்கள் சிலரது நிஜவாழ்வின் இயலாமையை தோலுரித்துக்காட்டுகின்றது இக்கதை.

‘வழிகாட்டிகள்’ , ‘கூட்டத்தில் ஒருவன் ஆகிய இரண்டு கதைகளும் இன் முரண்பாட்டைச் சொல்வதிலும் பார்க்க தமிழின உயர் அதிகாரிகளின் வீண்விரயங்கள்பற்றியே பேசுகின்றன. அரசாங்கப் பணத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்படும் செயலமர்வு போன்றவற்றில் என்ன நடைபெறுகிறது என்பதை இக்கதைகள் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகின்றன.

(04)

அடக்கு முறைகளுக்கெதிராக எழுத ஆரம்பித்த தேவமுகுந்தன் இத்தொகுதியின் ஊடாக உளவியல் அழுத்தங்களுக்கு ஆளாகும் தமிழர்களின் அவலங்களை ஒளிவு மறைவின்றி வெளிப்படுத்தும் கதைசொல்லியாகத் தன்னை இனக்காட்டியுள்ளார். இத்தொகுதியின் அனேக கதைகள் நல்ல சிறுகதைகளே. சிவா (சிவா), ஜௌகன் (இடைவெளி), சிறுவன் கோபி (மரநாய்கள்) போன்ற பாத்திர வார்ப்புகளும் படைப்பு மொழியும் அவரின் எழுத்தாழியத்துக்கு அங்கோரம் வழங்குகின்றன. தனக்குள் ஒரு எழுத்தாளனின் வாழ்வியலை வைத்திருக்கும் தேவமுகுந்தன் சிறுகதைப் புனைவில் கற்பனையிலும் அநுபவங்களே மேன்மையானது என்பதையும் தாளொரு நல்ல கதைசொல்லி என்பதையும் நிறுவிக் காட்டியுள்ளார். இதன்மூலம் புதிய தலைமுறைப் புனைவாளர்களிடையே அவர் மேற்கிளம்பி வருவார் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

(பெப்ரவரி 2013 - செங்கதீர் வெளிவரவில்லை)

மாத்தாரு

நால் :	மனக்காடு
நூலாசிரியர் :	மேற்கா (தமிப்பிள்ளை மேகராசா)
	30/4 ஏ. 4ம் குறுக்கு, கல்லடி-வேலூர், மட்டக்களப்பு
வகை :	கவிதைத் தொகுதி
பக்கம் :	68 விலை: ரூபா 175
முதற் பதிப்பு :	ஜூன் 2012
வெளியீடு :	பிரதேச கலை, இலக்கிய, சமூக அபிவிருத்தி ஒன்றியம், பட்டிப்பளை

இலக்கியம் பேசும் சபையில் கவிஞர்களுக்குத் தனி மரியாதை கிடைத்த காலம் ஒன்றிருந்தது. மனம் சோாவுற்றிருக்கும்போதெல்லாம் கவிதை வாசித்துத் திருப்திப்பட்டோம். ஆனால் இன்று நிலைமை மாநிலிட்டது. கவிதையைக் கண்டாலே பயமாக இருக்கிறது என்று பல பிரபலங்கள் பகிரங்கமாகவே மனம் திறந்து குறிப்பிடுகின்றார்கள். ‘தூட்கு மனப்பான்மையோடு’ பார்ப்பவர்களும் உண்டு. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கவிதை தனது மகத்துவத்தை இழந்துவிடுமோ என்று அவர்கள் அஞ்சகின்றார்களா.

கவிதை என்பது உணர்வின் பிரதிபலிப்பு என்றும் அனுபவத்தின் வெளிப்பாடு என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. உண்மைதான். ஆனால் அண்மைய காலங்களில் வெளிவரும் புதுக்கவிதைகளின் ஊடாக நாம் அதனை உரைத்துப் பார்க்க முடியாதுள்ளது. அத்தமற்ற சொற்களின் வேர்விடுகையாகவே பெரும்பாலான கவிதைகள்

அமைந்துவிடுகின்றன. இத்தனைக்கும் மத்தியில் உள்ளாத்தின் யதார்த்த உணர்வுகளைப் பூல்லியமாகப் படம் பிடித்து கவிதை வடிவில் படைத்தும் பகிர்ந்தும் எழுத்தாழியம் செய்யும் சிலரும் இருக்கவே செய்கிறார்கள். அவ்வாறான சிலருள் மேரா அவர்களுடும் ஒருவர். அவரின் 33 கவிதைகளின் தொகுப்பாக வெளிவெற்றிருக்கிறது ‘மனக்காடு’.

(2)

மேரா எனவே நன்கு அறியப்பட்டுள்ள தமிழ்ப்பிள்ளை மேகராசா மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவர். பேர்பெற்ற சமூக சேவையாளன். ஆழப்பித்தன், அரசையூரான், அரசையூர்மேரா, மாரிமகன் ஆகிய புனைபெயர்களிலும் கவிதை எழுதியுள்ளார். கவியரங்குகள் அவரால் கணிப்புப் பெற்றதும் உண்டு. தமிழ்மொழியில் சிறப்புப் பட்டம் பெற்ற கவிஞர் மேரா அவர்களின் முன்றாவது வெளிப்பிடுதான் மனக்காடு என்னும் இக்கவிதைகளின் தொகுப்பு. இதற்கு முன்னர் ‘கலங்கிய வானம்(2005)’, ‘காலத்தின் காயங்கள் (2007)’ ஆகிய தொகுப்பை வெளிப்பிட்டுள்ளார். இலக்கிய உலகில் உறுப்பு ஏற்படுத்திய நல்ல நண்பன் கவிதைதான் என்று கூறும் கவிஞர். தனக்கு எம்.ஏ.நு.மான், சேரன் ஆகியோரின் கவித்துவமே வழிகாட்டின என்ற ஒப்புதல் வாக்குமூலம் கவிஞரின் கருத்தோடு நூலிற் கீட்டந்தது. 68 பக்கங்களைக்கொண்ட இத்தொகுப்பை பட்டிப்பளர் பிரதேச கலை, இலக்கிய, சமூக அபிவிருத்தி ஒன்றியம் வெளிப்பிட்டுள்ளது.

(3)

1980கள் இனமேலான்மை, வன்முறைகள், குழுமோதல்கள் என்பன எதிர்பார்ப்பிலும் கூடுதலாக சமூகத்தளத்தில் தலைகாட்டத் தொடங்கியிருந்த ஒரு காலகட்டம். இலக்கியம் அதனைப் பிரதிபலித்து புதிய பாதையொன்றைத் தேர்ந்து கொண்டது. அன்றுவரை முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்த மார்க்கிய, சோசலிசக் கருத்துக்களை ஓரம்போகச்செய்து அந்த இடத்தில் தமிழ் தேசியம் வேருன்றத்

தொடங்கியது. கவிதைகளைப் பொறுத்தவரையில் அடக்கு முறைக்கெதிரான வெளிப்பாடுகளாகவும் எதிர்வினைகளாகவும் தன்னை அடையாளப் படுத்திக்கொண்டது. விடுபடமுடியாத ஏக்கங்களையும் விழித்திருந்த இருக்களையும் தாங்க முடியாத தவிப்புகளையும் அதிகாரத்தால் அமிழ்ந்துபோன மௌனங்களையும் கவிதை விடவில் காண முடிந்தது. அன்றிலிருந்து இன்றுவரை ஆயிரக்கணக்கான கவிதைகளும் நூற்றுக்கணக்கான தொகுதிகளும் நமக்குக் கிடைத்துள்ளன. மனக்காடு அவ்வாறான தொகுதிகளில் ஒன்று.

இதில் உள்ள கவிதைகளில் நான்கு அல்லது அய்ந்து கவிதைகளைத் தவிர ஏனையவை 2009 - 2012 காலகட்டத்தில் எழுதப்பட்டவை. எனவே யுத்தத்தின் பின்னரான உணர்வுகளை அவை பிரதிபலித்து நிற்கின்றன.

‘தீண்டும் நாள் வரும்’ என்ற இத்தொகுதியின் ஒரு கவிதை பின்வருமாறு தன்னை அறிமுகம் செய்கின்றது.

“நிறைவேற்றத் தணிந்த
உன் அறுவடை முடிந்து விட்டது.
முறுக்கேறிய தமிழோடு நீ
முளவேலிக்குள் நான்.”

யுத்தம் முடிந்த கையோடு 2009 இல் எழுதப்பட்ட இக்கவிதை இதுவா சமாதானம்? என்று சமாதானத்தின் முகத்திலேயே காறி உமிழ்கிறது. மறுபறும் முரண்அழகு நம்மை ஆச்சரியப்பட வைக்கிறது. கவிதையில் உயிர்ப்பும் தூடிப்பும் அறிமுகமாயுள்ள அதேவேளை கவிதையை ஆக்கிரமித்துள்ள வலியின் பிரசவம் நம்மையும் தொற்றிக் கொள்கின்றது.

‘நூற்றியோராவது தீண்டல்காரன்’ என்ற கவிதையில்

“வாழ்பதி சிவதத்து
வழிமரபுடைத்து
பலிவேட்கை தீர்த்த
கலிகாலப் பிரசவத்தின்
நான்காவது உலக
ஏவுதல்பேய் அவன்”
என்று தனது கோபத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்.

இத் தொகுப்பின் பிரமிப்புகளாக இரண்டு பெண்களின் அறிமுகத்தைக் குறிப்பிடலாம்.

‘வீர விதையானவள் நீ’ என்ற கவிதையில் இராணுவத்திற்கெதிரான போராட்டத்தில் உயிர் துறந்த ஒரு பெண்பற்றிய கவிஞரின் எடுத்துரைப்பு இது.

“நீநடந்த வீதியெங்கும்
வாழைமரம் நட்டிருக்கு
உம்பெயர் முன்னாலே
வீரப்பெண் என்றிருக்கு”

இக்கவிதையின் ஒலிப்பும் தாங்க முடியாத தவிப்பும் மேரா அவர்களின் கவிதா விசாலிப்புக்கு நல்லதொரு அடையாளம்.

‘கிராமத்துப் பெண்’ என்ற கவிதையில் மோதாழுக்குள் இழுத்துவரப்படாது மன்வாசனையோடு அறிமுகமாகிறாள் குஞ்சம்மா என்ற இன்னுமொருத்தி.

“குஞ்சம்மா
வரம்புக் கட்டிலு

குந்தியிருந்து காட்டுக்குப் போன்போது
 கோயிலுக்குப்போக
 கூட்டமாய் வந்த சனம்
 பேயென்டு
 கீர்ட்டு ஒழின கதையெல்லாம்
 கூடிப் பழகினா
 சிரிப்போட் சொல்லிடுவா”

(காட்டுக்குப் போதல் - மலம் கழித்தல்) குஞ்சம்மா பற்றிய இக்கவிதையில் சோலையில் வாழும் கிளிகளைப்போல பச்சை பச்சையாகக் ‘காட்டுக்குப்போகாமல்’ பாலில் நெய்யாக ஒளிந்து கிடக்கின்றது கிராமியத்தின் மண்வாசைன.

சமுகவிமர்சனம் என்ற தளத்திலிருந்து வெளிப்படும் சில கவிதைகள் கவிஞரின் இன்னுமொரு ஆஞ்சையின் வெளிப்பாடு.

“தீராத காம வேட்டையோடு
 அஸையும்
 இந்திரர்களே
 உங்களால்
 எத்தனை அகவிலைக்கள் கல்லாகிப் போனார்கள்
 தெரியுமா? “ (பக்கம் 29)

“சலுகைக்களால்
 தரமிழந்து
 நம்நாட்டின் கல்வி
 சாக்கடையில் கிடக்கிறது’. (பக்கம் 36)

எதுவும் நடக்கலாம் என்ற அச்சத்துடன் கழியும் வாழ்வின் நிகழ்வுகளையும் கவனி ப்பாரற்றுக் கிடக்கும் சமுகத் தின்

அவலங்களையும் தெறிப்புச் செய்யும் இத்தொகுதியின் கவிதைகள் கவிஞர் மேரா அவர்களின் கவித்துவ அடையாளத்தை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகின்றன.

(04)

கவிஞர் தனது கவிதையை நூலாகத் தொகுத்து வாசகனிடம் கொடுத்து விடுகிறான். அப்பொழுது இறைமையுள்ள வாசகனும் நடுநிலைத் திறன்நோக்காளனும் அவரவர்பாங்கில் கவிதையூடாகப் பயணிக்கின்றனர்.

‘காத்திருப்பு’ என்று ஒரு கவிதையில்

“கடவுளின் நாட்டுப் பிரவேசத்திற்காக
இன்னும் ஏத்தனைநாள்
காத்துக் கிடப்பதோ?”
என்றும்

‘கடவுள்பற்றிய சந்தேகங்கள்’ என்ற மற்றொரு கவிதையில்
“காலந்தோறும் அகரரை அழிக்க
கதைகளில் வந்த
கடவுளர் ஒருவர்கூட
பிறந்து வரவில்லை”

என்றும் சமகால மனித அவஸ்தைகளின் தீர்வுக்காக கவிஞர் கடவுளின் வரவை எதிர்பார்க்கிறார். விடுதலைக்கான குரலாக கடவுள் எதிர்பார்ப்பு இருக்க முடியாது. எ.ம.ஏ. நு.மானினதும் மட்டும் தர்வீசு (பலஸ்தீனக் கவிஞர்) இனதும் பாலஸ்தீனக் கவிதைகளினால் அதிர்வு பெற்றவர் என்று கவிஞரே இந்நாலில் தன்னை அடிமுகம் செய்யும்நிலையில் அவரின் கவிதைகளில் ‘போர்வாளால் முகச்

சவரம் செய்யும் நீவிரமே யாசகர்களால் எதிர்பார்க்கப்படும். ஆனால் மென்மையாகத் தமிழ் பொது வலிகள் சுட்டப்பட்டுள்ளன.

கவிஞரின் எதிர்காலக் கவிதைகள் காலரீதியாகவோ கருத்தியல் ரீதியாகவோ ஒழுங்கு முறையொன்றைப் பின்பற்றித் தொகுக்கப் படுமானால் நல்லது.

சாதாரண கவிதை மொழியில் உணர்வுபூர்வமாக அசாதாரண வாழ்வியலைச் சொல்லும் நல்லதோரு கவிதைத் தொகுப்பு ‘மனக்காடு’

(மார்ச் 2013 - செங்கத்தீர் வெளிவரவில்லை)

அரசியல் சிந்தனையும் சமூக இருப்பும்

தூல்	: அரசியல் சிந்தனையும் சமூக இருப்பும்
நூலாசிரியர்	: எம்.எம்.எம்.நாறுல்லூக் 129 பி, ஒஸ்மன் வீதி, சாய்ந்தமருது - 5
வகை	: கட்டுதை தொகுப்பு
பக்கம்	: 128 விலை: ரூபா 250
முதற் பதிப்பு	: ஆகஸ்ட் 2011
வெளியீடு	: மருதம் கலை இலக்கிய வட்டம்

இலங்கையில் சுதந்திரத்திற்கு முன்னரோ பின்னரோ முஸ்லிம்களின் அரசியல், சமூக இருப்பு பற்றி எப்போழுதும் சவால்கள் இருந்தே வந்துள்ளன. தேசியத் தலைவர்களாக அக்காலத்தில் மதிக்கப்பட்ட தமிழ்ப் பெரும் தலைவர்கள்கூட முஸ்லிம்கள் ஒரு இனமல்லவென்றும் அவர்கள் தமிழ்ப் பேசும் இஸ்லாமியர்கள் என்றும் கூறி வந்தனர். சிங்கள பெளத்த பேரினவாத மேலாதிக்கவாதத்தின் காரணமாக நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் முஸ்லிம்களின் பூர்வீகம், அரசியல் தனித்துவம், மதம் சார்ந்த வாழ்க்கை முறைகள் என்பனவற்றிற்கும் அப்பால் வணிக நலங்கள், வேலைவாய்ப்புகள், காணி நிலப் பிரச்சினைகள், சிங்களக் குடியேற்றம் போன்ற பல விடயப் பரப்புகளின்கீழ் முஸ்லிம்கள் கடும் அதிருப்திக்கு உள்ளாகினர். இந்தச் சூழ்நிலையில்தான் தமிழ் இனத்தின் போராட்ட உணர்வுகளும் இலங்கை அரசியலில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களும் தேர்தல் முறைகளும் முஸ்லிம்களின் தனித்துவ அரசியல் கட்சியின் பிரச்சாரங்களும் இதுபோன்ற சில நடவடிக்கைகளும் பேரினவாதிகள் மேற்கிளம்பிவரும் வாய்ப்பை வழங்கலாயிற்று. இவ்வாறான நெருக்குவாரச் சூழ்நிலையின்

வெளிப்பாடாகவும் மக்களை அறிவுட்டவும் என காலத்துக்குக் காலம் வெவ்வேறு ஆளுமைகளால் அச்சிலும் வேறு பல ஊடகங்களிலும் கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டு வந்தன. எம்.எம்.எம்.நூற்றுல்ஹக் எழுதிய அவ் வாறான கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக “அரசியல் சிந்தனைத்துவமும் சமூக இருப்பும்” என்ற நூல் வெளிவந்துள்ளது.

(02)

இந்நாலை வெளிக்கொணர்ந்துள்ள எம்.எம்.எம்.நூற்றுல்ஹக் அவர்கள் 1981ம் ஆண்டில் எழுத்துத்துறையில் அறிமுகமானவர்.அரசியல், சமயம், விமர்சனம், இலக்கியம் எனப் பலதரப்பட்ட தளங்களின் ஊடாக வாசகர்களால் நன்கு அறியப்பட்டவர். எதையும் தெளிவாகப் பார்க்கும் தன்மை வாய்க்கப் பெற்றவர். அரசியல், சமயம் ஆகிய துறைகளில் ஆறு நால்களை எழுதி வெளியிட்டவர். தெரிந்த விடைகளுக்கான கேள்விகள்(1996), தீர்வும் தீவுகளும்(1998), சிறுபான்மையினர் சில அவநானங்கள்(2002), முஸ்லிம் பூர்வீகம்(2006) ஆகியன் அவர் எழுதிய அரசியல் சார்ந்த நூல்களாகும்.

தினகரன் ஆசிரியபீடத்தைச் சேர்ந்த பர்த். ஏ. ரஹ்மான் அவர்கள் இந்நாலில் எழுதியுள்ள ‘எம்.எம்.எம்.நூற்றுல்ஹக் - 1964’ என்ற முன்னுரையின்மூலம் நூலாசிரியரின் பன்முக ஆளுமை தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. 2007-2010 காலங்களில் வெளிவந்த 14 கட்டுரைகள் உட்பட எல்லாமாக 18 கட்டுரைகள். இந்நாலானது ஆசிரியர் சொல்வதைப்போல ‘அரசியல் சதுரங்கத் தில் சிந்தனைத்துவத்தின் ஆட்ட.ம்’ எனலாம்.

(03)

நூலில் அடங்கியுள்ள 18 கட்டுரைகளுமே தனித்தனியான பார்வைக்கு உட்படுத்தக்கூடியதான், ஆழமான கருத்தாடல்களைக் கொண்டுவை. எனினும் பூர்வீகம் அல்லது காணிபறிப்பு, முஸ்லிம்களுக்கான தனியான தொரு கட்சி, தேர்தல்முறை, தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம்களுடனான

உறவுநிலை என வகைப்படுத்தி நோக்குதல் வாய்ப்பானாலும் எனக் கொள்ளலாம்.

‘இலங்கை முஸ்லிம்களின் பூர்வீகக் கலையாடல் மச்சள் மயப் படுத்தப்படல் வேண்டும்’ என்ற முதலாவது கட்டுரை முஸ்லிம்கள் வந்தேறூகுடிகள்ல. அவர்கள் இந்நாட்டின் பூர்வீகக்குடிகள் என்பதை காட்டமாக எடுத்துக் கூறும் கட்டுரை எனலாம். “எம்பிடையே காணப்படும் சொற்ப வரலாற்றாசிரியர்களும் தொல்போர்னியல் வல்லுனர்களும் வெறுமனே இருந்துவிடாமல் அரசியல்வாதி காலுக்கும் புத்திஜீவிகளுக்கும் முஸ்லிம்களின் பூர்வீகம் தொடர்பில் நன்றாகவே அறிவுட்டம் செய்யப்படல் வேண்டும்” என்ற அவரின் ஆதங்கம் உத்திவேகத்துடன் முன்னெடுக்கப் படாதபட்சத்தில் எது நிகழும்? அவரே கட்டுரையில் எச்சரிக்கிறார். “நமது வரலாற்றாய்வாளர்களின் அசமந்தப்போக்கு தொடருமாயின் நமது முஸ்லிம் பூர்வீகத்தின்மீது இன்னேமுந்திருக்கும் அடக்குமுறையானது அரசாங்கத்தினதும் அரசு படைகளின் பலத்தினதும் துணையோடு நமது இருப்பையும் பூர்வீகத்தையும் அடக்கியொடுக்கி சின்னாபின்னமாக உருக்குலைக் குவிடும்” எனக் கூறுகின்றார். பட்டவர்த்தனமான பார்வைக்கும் எதிர்காலம் நோக்கிய எச்சரிக்கைக்கும் நூலாசிரியர் ஒரு குறியீடாகவுள்ளார் என்பதற்கு இக்கட்டுரை எடுத்துக்காட்டுகின்கொள்ளலாம்.

முஸ்லிம்களுக்கான தனிக்கட்சி தொடர்பில் முன்று கட்டுரைகள் உள்ளன. எனினும் முன்றும் முன்று வகைத்து முஸ்லிம்களுக்கொன்று தனியான ஒரு கட்சி இல்லாதபட்சத்தில் ஏற்படும் பாதிப்புகளைப்பற்றி ஒரு கட்டுரையும் மாற்றுக் கட்சிகளின் பின்னால் செல்லும் சமூகதை அரசியல் மக்களை பாவப்பட்டவர்களாகவும் அடிமைப்பட்ட வர்களாகவும் எமது சந்ததியை மாற்றிவிடும் என்று இன்னுமோரு கட்டுரையும் ஒட்டுமொத்த சமூகத்திற்கான ஒரு தனிக்கட்சி என்பது

சர்வாதிகாரத்திற்கு இட்டுச்செல்லும் என முன்றாவது கட்டுரையும் வெவ்வேறு தளங்களில் நின்று எழுதப்பட்டுள்ளன.

சமகால அரசியலில் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரசின் வகிபாகம் பற்றியதான கருத்தாண்றல்களை முன்வைத்தே இன்னுமொரு தனியான முஸ்லிம் கட்சியொன்றின் அவசியம் மீளாய்வுக்கு உட்படுத்தப்படல் வேண்டும் என்ற நூலாசிரியரின் கருத்தில் எல்லோரும் உடன்படுவர் எனக் கொள்ள முடியாது. ஏனெனில் தனியான முஸ்லிம் கட்சியொன்றின் தேவை என்பது அதனிலும் வேறான காரணிகளிலும் தங்கியுள்ளது.

மாகாணசபைத் தேர்தல் கள் பற்றி முன்று கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. ‘1988இல் நடைபெற்ற வடக்கிழக்கு மாகாணசபைத் தேர்தல்-ஒரு அலசல்’ என்ற கட்டுரை இத்தேர்தல் ஏன் ஏற்பட்டது என்பதில் தொடங்கி தேர்தல் முடிவுகள்வரை அலசப்பட்டுள்ளது. இனப்பிரச்சினைக்குத் தீவாக முன்வைக்கப்பட்ட மாகாணசபைகள் சுதந்திரமாகச் செயற்பட அனுமதிக்கப்படவில்லை என்ற ஆதங்கமும் வடக்கிழக்கு எல்லைக்குள் வாழும் முஸ்லிம்கள் பல புதிய பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளாகினர் என்ற கவலையும் நூலாசிரியரின் ஆழந்த அழிவினையும் சமுத்தின்மீது அவர் கொண்டிருந்த இணைப்பையும் சுட்டுகின்றன.

மாகாணசபைத் தேர்தல்கள் பற்றிய இன்னுமொரு கட்டுரை ‘கிழக்கு மாகாணசபைத் தேர்தல்-பதிவுகளுக்கான ஒருபார்வை’ என்ற தலைப்பில் எழுதப்பட்டுள்ளது. 10.05.2008இல் நடைபெற்ற இத்தேர்தலில் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவர் றஜுப் ஹக்கீம் அவர்கள் வகுத்த விஷயங்களும் அணுகுமுறைகளும் நூலாசிரியருக்கு உடன்பாடாக இல்லை என்பதையும் இக்கட்டுரையில் தெரியமாக வெளிப்படுத்தி உள்ளார். “முதலமைச்சர் பதவிக்காக கட்சியின்

மரச்சின்னத்தை விட்டுவிட்டு வந்திருந்தால் அதை ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் சமூக ஒற்றுமைக்காகக்கூட கட்சியின் சின்னத்தைக் கைவிட மாட்டேன் என அடம்பிடித்த தலைவர் எந்தவித நியாயங்களுமின்றி யானைச் சின்னத்தில் மக்கள் மத்தியில் வருகின்றமை முஸ்லிம் சமூகத்திற்கு நன்மை தரக் கூடியதல்ல” என்று கூறும் இயலுமை அவருக்கேயேறிய தனித்துவம் எனலாம். ‘முஸ்லிம் முதலமைச்சர் சர்ச்சையும் கிழக்கு மாகாணசபைத் தேர்தலும்’ என்ற முன்றாவது கட்டுரையும் மேலே சொல்லப்பட்ட இரண்டாவது கட்டுரையும் ஓப்பிட்டு நோக்கப்பட வேண்டியன. முன்னையது தேர்தலுக்கு முன்னரும் பின்னையது தேர்தல் முடிவுகள் வெளிவந்த பின்னரும் எழுதப்பட்டது. முன்னைய கட்டுரையில் “சரியான தேர்தல் விழுகங்களை வகுத்திருப்பின் முஸ்லிம் முதலமைச்சரை வென்றெடுத்திருக்கக்கூடிய வாய்ப்பு அமைந்திருக் கலாம்.” என்று குறிப்பிடும் அதேவேளை பின்னைய கட்டுரையில் “ முஸ்லிம் முதலமைச்சர் எனும் பதவி இன்றிருக்கும் எல்லைகளைக் கொண்ட கிழக்கு மாகாணத்தில் அந்தே சாத்தியப்படாத ஒன்று என்பதில் சந்தேகமில்லை” என்று மறுதலித்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. இரண்டு கட்டுரைகள் தொடர்பிலுமான இந்த மறுதலிப் பினால் ‘கிழக்கு மாகாணத்தில் முஸ்லிம் முதலமைச்சர்’ என்பது தொடர்பில் வாசகர்களுக்குத் தெளிவின்மை ஏற்படலாம்.

முஸ்லிம் முதலமைச்சர் சர்ச்சைபற்றிய கட்டுரையில் மற்றவர்களால் கண்டுகொள்ளப்படாத மேலும் சில தகவல்கள் உள்ளன.

தேர்தல்மூலம் ஆனும் தரப்பில் கூடிய முஸ்லிம் உறுப்பினர்கள் தெரிவாகி இருந்தனர். எனினும் சிவனேசதுரை சந்திரகாந்தன் அவர்கள் முதலமைச்சராகத் தெரிவு பெற்றமையானது முஸ்லிம் உறுப்பினர் களிடையே அதிருப்தியை ஏற்படுத்திற்று. இந்தச் சூழலைக் கவனத்திற் கொண்ட நூலாசிரியர் கட்டுரையில் பின்வருமாறு கருத்துக்களை தெரிவித்துள்ளார்..

“முஸ்லிம் களின் ஆதரவின்றியும் சந்திரகாந்தன் அவர்கள் முதலமைச்சராகும் கூழல் அங்கிருந்தது என்பதுவே உண்மையாகும்.”

“வெறுமனே அமைச்சுப் பதவியடன் முஸ்லிம் முதலமைச்சர் போராட்டம் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதானது முஸ்லிம் சமூகத்தின் நலனுக்காக என்று கூறுவது அபத்தமானது.”

“முஸ்லிம்கள் தமது பதவியீது தீராத பற்றும் மோகித்தலும் கொண்டவர்கள் என்பதற்கும் தமது சமூக உரிமத்தை பின்னுக்கத் தள்ளிவிட்டு தமது சொகுசு வாழ்வியலை இருப்புக் கொள்ளச் செய்யும் பதவியை முன்னகர்த்திப் பற்றிக்கொள்ளும் இயல்புடையவர்கள் என்பதையும் அச்சொட்டாக இச்செயற்பாட்டின்மூலம் நிருபித்துள்ளனர்.”

“எது எப்படி இருப்பினும் கிழக்கு மாகாண சபையின் முதலமைச்சராக ஒரு தமிழர் நியமிக்கப்பட்டதை நோக்கும்போது அதுவொரு சரியான தீர்மானமாகவே இன்று முஸ்லிம்கள் உணர்ந்து கொள்ளமுடியும்.”

மேலுள்ளவற்றைக் கவனத்திற்கு கொள்ளும்போது குறிப்பிட்ட விடயம் தொடர்பிலான நூலாசிரியரின் வேர்விடுகையின் ஆழம் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாகவுள்ளதுடன் சமூகத்தின்மீது அவர் கொண்டிருந்த இறுக்கமும் இணைப்பும் தெளிவாகத் தெரியவும் வந்துள்ளது.

தேர்தல்கள்பற்றியும் அதன் முடிபுகள்பற்றியும் பல கட்டுரைகள் நூலில் உள்ளன. அவற்றில் ‘சர்வஜன வாக்கெடுப்பு –மக்கள் தீர்ப்பு சில குறிப்புகள்’ என்பது குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டிய கட்டுரை எனலாம். சர்வஜன வாக்கெடுப்பு இலக்கையில் ஓரேயொரு தடவை மாத்திரம் முன்னாள் ஜனாதிபதி ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா அவர்களின் காலத்தில் 22.12.1982 இல் நடைபெற்றுள்ளது. பாரானுமன்றத்தின் ஆயுட்

காலத்தை மீண்டும் ஒரு தடவை நீஷ்த்துக் கொள்வதற்காகவே இத்தேர்தல் நடைபெற்றது. இலங்கை இந்திய ஓப்பந்தத்தில் இணைக்கப்பட்ட வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களை பிரித்துக் கொள்வதற்காக ஒரு வருடத்தின் பின்னர் சர்வஜன வாக்கெடுப்பு நடத்தப்படுமெனச் சொல்லப்பட்டிருந்ததாயினும் பலவருடங்களாக அது நடைபெறவில்லை. 2001 இல் நடைபெற்ற திகதி குறிக்கப் பட்டிருந்தது அதுவும் நடைபெறவில்லை. அக்காலகட்டத்தில் எழுதப்பட்டதே இக்கட்டுரையாகும். பின்னர் நீதிமன்றத் தீர்ப்பின் மூலம் இரு மாகாணங்களும் தனித்தனியாகப் பிரிந்தமை நாமறிந்ததே.

சர்வஜன வாக்கெடுப்புப்பற்றி அரசியல் விமர்சகர்களால் காலத்துக்குக் காலம் சொல்லப்பட்ட குறைபாடுகளை கவனத்திற்கொண்ட நூலாசிரியர் இக்கட்டுரையில் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். “கெடுதிகளை உள்ளடக்கிய சர்வஜன வாக்கெடுப்பு முறையையினால் நாட்டில் புரையோடிக் காணப்படும் இனப்பிரச்சினை அடைவதும் அகற்றப்படுவதற்கான சரியான முயற்சிகள் முன்னடிக்கப்படுமென்ற நம்பிக்கையினை சிறுபான்மைச் சமூகம் கொள்வதென்பது அவர்களை அவர்கள் பலிகொள்வதாகவே அமைய முடியும்” இக்கூற்றின்மூலம் சர்வஜன வாக்கெடுப்பு பற்றியதான் அவரது உள்ளனக் கருத்தையும் சிறுபான்மையினர்மீதான அவரின் கரிசனையையும் நாம் விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறையையும் அதுதொடர்பான தேர்தல்களும் பற்றி மூன்று கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. “நமது சமூகத்துக்குத் தேவையானவற்றை அடைந்து கொள்வதற்கு ஏதுவாக ஜனாதிபதித் தேர்தல் முறைமை பயன்படுத்தப்படல் வேண்டும்” என்றும் “சிறுபான்மைச் சமூகங்களான தமிழர்களும் மஸ்லிம்களும் தங்களுக்குரிய பிரச்சினைகளை ஓரளவிலையும் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு ஜனாதிபதித் தேர்தலை பேரும் பேசுவதற்கு பயன்படுத்திக் கொள்ள

முடியும்” எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளமை அவரின் சிறப்பான தூரநோக்குக்கொண்ட எழுத்தானுமை எனலாம். இலங்கையில் நடைபெற்ற அனைத்து (ஆறு) ஜனாதிபதித் தேர்தல் முடிவுகளும் தரப்பட்டிருப்பது கட்டுரையை இன்னும் கனதியாக்குகின்றது.

‘சுதந்திர இலங்கையின் புதினான்கு நாடானுமன்றங்கள்:1947–2010’ என்ற கட்டுரை ஒரு வரலாற்று ஆவணமாக இருக்கத் தக்கவகையில் போதிய தகவல்களுடனும் தரவுகளுடனும் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஏனைய கட்டுரைகள் எல்லாம் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தவையாக இருக்க இக்கட்டுரை மட்டும் சிறப்புக் கட்டுரையாக நாலுக்கென எழுதிச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

(04)

இந்நாலினை வாசித்து முடித்தபோது அரசியல் ஆய்விலும் அரசியல் திறனாய்விலும் நூறுல்லறக் அவர்களின் பாண்டித்தியம் பளிச்சிட்டதை உணர முடிந்தது. சமகால அரசியல் போக்கினை ஆய்வுக்குட்படுத்தி முஸ்லிம் சமூகத்தில் மேற்களிம்பியுள்ள அரசியல் தலைமைகளை விமர்சிக்கும்பாங்கு தனித்துவமானது மட்டுமல்ல தெரியமானதும்கூட..

தன் சமூகத்துக்கு எது உ.கந்தது என்று கருதினாரோ அதன்வழி அச்சமூகம் செல்ல எழுத்துக்களுக்கு உயிருட்டினார் என்பதற்கு இந்நால் நல்ல சாட்சி. தான் வரித்துக்கொண்ட பணியினைச் செப்பாகச் செய்து முடித்துள்ளார் எழுத்தாளர் எ.எ.எ.ஏ.நூறுல்லறக் கொண்டு நான் சாட்சி.

தினக்குரல் வாரவெளியீடு

08.01.2012

‘இலங்கைப் பாராஞ்சுமன்றத்தில் முஸ்லிம்கள்’

நூல் : இலங்கைப் பாராஞ்சுமன்றத்தில் முஸ்லிம்கள்

நூலாசிரியர் : எஸ்.எச்.எம்.ஜெயீல்

வகை : அரசு அறிவியல் கட்டுரை
முதற் பதிப்பு : 2012 விலை: ரூபா 490

பக்கம் : ix + 192

வெளியீடு : குமரன் புத்தக இல்லம்
39,36 வது ஒழுங்கை, கொழும்பு-6

எதிர்கால வரலாற்றிற்குத் தேவையான தகவல்களை பத்திரமாகக் கையளிக்கும் கடமை ஒவ்வொரு தலைமுறையினருக்கும் உண்டு. அவ்வாறான கடமையை எழுத்துஅறியம் என வரித்து மனம் விரும்பி ஈடுபெடுவோர் நம் சமூகத்தில் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய ஒருசிலரே. அவ்வாறானவர்களுள் கல்விமான் எஸ்.எச்.எம்.ஜெயீல் அவர்களும் ஒருவராவார். முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டலுவல்கள் ராஜாங்க அமைச்சின் செயலாளராகவும் சமய பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சின் மேலதிகச் செயலாளராகவும் கடமையாற்றி ஓய்வுபெற்றுள்ள எஸ்.எச்.எம்.ஜெயீல் அவர்கள் சிறந்த நிர்வாகி.ஆய்வாளர்.கல்வி, வரலாறு, இலக்கியம், நாட்டுப்புறப் பண்பாட்டியல் போன்ற துறைகளின் ஆர்வலர். அவர் ‘இலங்கைப் பாராஞ்சுமன்றத்தில் முஸ்லிம்கள்’என்ற தலைப்பில் தனது பதினெட்டாவது நூலை வெளியிட்டுள்ளார்.

(02)

‘பாரானுமன்றத்தில் முஸ்லிம்கள்’ என்ற தலைப்பில் நவமணி புத்திரிகையில் 40 வாரங்களாகத் தொடராக வெளிவந்த கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக இந்நால் வெளிவந்துள்ளது. குமரன் புத்தக இல்லம் தனது 511 வது வெளியீடாக 192 பக்கங்களில் இன்றைய நாடானுமன்றத்தின் தோற்றுத்தை அட்டையில் பொறித்து நாலை அழகாக அச்சிட்டு வெளியீட்டுள்ளது. இலங்கையின் சட்டவாக்க சபையில் முஸ்லிம்களுக்கான பிரதிநிதித்துவம் 1889ஆம் ஆண்டில் கிடைத்தத்திலிருந்து 2010 ஆம் ஆண்டின் பொதுத்தேர்தல்வரையில் முஸ்லிம் அரசியல் சந்தனை, தேர்தல்களில் அவர்கள் வெளிப்படுத்திய உணர்வுகள் மற்றும் அரசியல் தலைவர்கள் தமது சமூகம் தொடர்பில் கையாண்ட வழிநடத்தல்கள் எனவாகும் பல வழிகளில் நூலாசிரியர் முஸ்லிம் சமூகத்தின் அரசியல் வரலாற்றை இந்நாலினுடோகத் தெளிவான முறையில் எடுத்தியம்பியுள்ளார். அரசசபைக்குத் தெரிவான 248 முஸ்லிம் உறுப்பினர்களினதும் 10 செனட்டர்களினதும் தெளிவான புகைப்படங்களுடன் (ஓருவர்க்கூடத் தவறவிடப்படாமல்) இந்நால் தயாரிக்கப்பட்டிருப்பது நூலாசிரியரின் கடின உழைப்பையும் வரலாற்றை ஆவணப்படுத்தும் அவரின் முயற்சியையும் பட்டவர்த்தனமாகக் காட்டுகின்றது.

(03)

1889 தொடங்கி 2010 வரையான சுமார் 125 வருடங்கால அரசியல் வரலாற்றை மாத்திரம் அல்லாமல் அதனோடு தொடர்புபட்ட பல வேறுபட்ட தகவல் களையும் அவ்வகை காலங்களில் வெளியீட்டில் ஒழுங்குமுறையாக முன் வைக்கும் இந்நால் அண்மைய காலங்களில் வெளியீடியில் முஸ்லிம் அரசியல் வரலாற்றைப்படேகம் சிறுப்பான ஒரு நால் என்பதில் சந்தேகமில்லை. தேர்தல்களில் தெரிவுசெய்யப்பட்டோரின் பெயர்ப்பட்டியல் என்றில்லாமல் குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் இடம்பெற்ற முக்கிய நிகழ்வுகள் அனைத்தையும் சொல்லும் வகையில்

கட்டுரைகள் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டனவோல் வாசிக்கும் ஆர்வத்தைத் தூண்டுகின்றது.

முதலாவது பாரானுமன்றத் தேர்தலில் ஒரு முஸ்லிம் பெண்மணி கொழும்பு மத்திய தேர்தல் தொகுதியில் போட்டியிட்டு சொற்ப வாக்கு வித்தியாசத்தில் தோற்றுப் போனது பலரும் அறிந்திராத தகவலாகும். முஸ்லிம் பெண்மணியொருவர் பாரானுமன்றத்தில் உறுப்பினராக வரவேண்டுமென்று அவர் கண்ட கானவு அரைநாற்றாண்டின் பின்னர் 2010 ம் ஆண்டு நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் பேரியல் அஷ்ரஃப், அஞ்ஜான் உம்மா ஆகியோர் தெரிவானபோதுதான் நிறைவேறியது. முஸ்லிம் பெண்பணோருவர் இப்படியெல்லாம் தேர்தல் கேட்டு தெருவுக்கு வரலாமா என்று எதிர்த் தரப்பினர் 1947 இல் ஓங்கி முழங்கியபோது அப்பெண்மணியின் பதில் பின்வருமாறு அமைந்திருந்தது. “தைமட்ட மரத்தடிப் பள்ளி வாசல்களிலும் ஜாம்ஆ பள்ளிவாசல்களுக்கு முன்னாலும் கையேந்தி நிற்கும் பெண்களைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல் என்னை மட்டும் வீட்டுக்குள் அடங்கி இருக்குமாறு கேட்பது என்ன நியாயம்? நான் அந்த ஏழைப் பெண்களுக்காகவும் குரலை உயர்த்துகின்றேன்” என்று தனது தேர்தல் பிரச்சாரத்தின்போது கொடுத்த பதிலாக இன்றும் சொல்லவேண்டிய உண்மையாகி இருப்பதுதான் இந்நால் தநும் செய்தியாகும். இதுபோலும் பல சம்பவங்கள் நூலில் காணக் கிடைப்பது வரலாற்றைச் சுவைக்கும் வாய்ப்பெள்ளாம்.

அன்றைய பிரதமர் டி.எஸ்.சேனநாயக்கா தனியாக கால்போஸ் வீதிவழியாக வந்தபோது குதிரையிலிருந்து விழுந்து மயக்கமற்று வீதியில் கிடந்த சம்பவத்தைச் சொல்லி 1950களில் நாடு எந்த அளவுக்கு அச்சமின்றி அப்போது இருந்துள்ளது என்பதைச் சொன்ன அதேநேரம் படித்தவர்களாலும் பிரபுத்துவக் குடும்பங்களாலும் பாரானுமன்றக் கதிரைகள் நிரம்பி வழிந்தபோது 1956 பாரானுமன்றத்

தேர்தலில் கொழும்பு மத்தியில் பெரும் அரசியல் தலைவர்களான டாக்டர்.எம்.சீ.எம்.கலீல் வீ.ஏ. சுகததாஸ் போன்றோரைத் தோற்கடித்து சாதாரண தபால் விநியோகம் செய்யும் ஊழியர் ஒருவர் வெற்றி பெற்று பாரானுமன்ற உறுப்பினர் ஆணர் என்பனபோன்ற பல சம்பவங்களையும் சொல்லி அரசியல் பார்வையில் 1956 ஆம் ஆண்டு சமூக மாற்றத்தின் நுழைவாயில் என்று நூலில் நிறுவியுள்ளார்.

வெறுமனே அரசியல் வரலாற்றை மட்டும் தொட்டுச் செ(ா)ல்லாமல் முடிமதியர், சோனகர், இல்லாமியர் போன்ற இனத்தைக் குறிப்பிடும் சில சொந்களின் பரிணாமத்தையும் மதரீதியாக இல்லாம் இரீதியாக முஸ்லிம் ஆகியவற்றின் வேறுபாடுகளையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்வது இந்நாலின் மற்றொரு பயன்களில் ஒன்றாகும்.

முஸ்லிம்கள் என்ற ஒரே காரணத்துக்காக பாரபடசம் காட்டப் பட்டமைப்பற்றிய நிகழ்வுகள் சிலவும் நூலிற் சொல்லப்பட்டுள்ளன. இலங்கையின் முதலாவது பல்கலைக்கழகம் பேராதனையில்தான் அமைய வேண்டுமென வாதிட்டு வெற்றி கண்ட சட்டவாக்கசபையின் உறுப்பினர் எம்.ரி.அக்பர் அவர்களின் பெயர் தவிர்க்கப்பட்டு கொழும்பில்தான் அமைய வேண்டுமென வாதிட்டோரின் பெயர்கள் மண்டபத்திற்குச் சூட்டப்பட்டமை - 1953 இல் கல்வியமைச்சராகவிருந்த எம்.டி.பண்டா அவர்களினால் முஸ்லிம் ஆசிரியர்களின் கோரிக்கைகள் பழக்கணிக்கப்பட்டமை - 1965-1970 காலகட்டங்களில் கல்வி அமைச்சர் ஐ.எம்.ஆர்.ஏ. சரியகொல்ல அவர்களினால் ஆசிரிய தொழிற்சங்களின் உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டமை - கல்வி அமைச்சின் முன்னாள் செயலாளர் ஒருவரினால் எழுதப்பட்ட கட்டுரையொன்றில் பதியுதீன் மகுமுத் அவர்களின் பெயர் தவிர்க்கப்பட்டமைப்பற்றி நூலாசிரியர் ஜெயீல் அவர்கள் கட்டுரை வெளியான அன்றைய தினமே கட்டுரையாளருக்குச் சுட்டிக்காட்டியமை போன்ற நிகழ்வுகளைச் சொல்லி வாழைப்பழத்தில் ஊசியேற்றும் பாங்கில் நூலாசிரியர் நமது காதுகளில் ‘ஏதோவோரு செய்தியை’ போட்டு வைக்கிறார்.

விவாகம், விவாகரத்து, காதிமார் நியமனம், காதிநீதியன்றந்தில் சட்டத்தரணிகள் தோன்றுவது, சொத்து வழியுரிமைச் சட்டம், வக்பு சபை, பள்ளிவாசல் சட்டங்கள் என்பனபற்றியும் அவ்வாறான சட்டங்களின் பின்னனி பற்றி ‘ஆட்சிமன்றும் அங்கீகரித்த முஸ்லிம்களுக்கான சட்டங்கள்’ என்ற அத்தியாயத்தில் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.

‘இலங்கை முஸ்லிம்களின் கல்வி நிலை’ என்ற அத்தியாயம் ஆய்வு நோக்கில் எழுதப்பட்டுள்ளது. முஸ்லிம்களின் கல்வி வளர்ச்சியானது ‘பாய்ச்சல்’ கண்ட காலங்களாக ‘கன்னாங்கரா காலம்’ ‘தகாநாயக்கா காலம்’ ‘பதியுதீன் மகுமுத் காலம்’ என வகுத்து ஆராய்வதோடு 1875இல் இரண்டு முஸ்லிம்கள் ஆசிரியர்கள் சேவையில் இருந்ததான் செய்தியும் இஸ்லாமிய ஆசிரிய சங்கத்தின் தோற்றும். முஸ்லிம் கல்வி மகாநாட்டின் வளர்ச்சி என்பனபற்றியும் இவ்வாந்தியாயம் பேசுகின்றது.

1889ஆம் ஆண்டிலிருந்து 2010ம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தல்வரையில் முஸ்லிம் சமூகத்தின் அரசியல் சிந்தனை, தேர்தல்களில் அவர்கள் வெளிப்படுத்திய உணர்வுகள் மற்றும் அரசியல் தலைவர்கள் தமது சமூகத்தை வழிநடத்திச்சென்ற பாங்கு என்பவற்றை ஆராயும் இந்நால் முஸ்லிம்களின் அரசியல் வரலாற்றைப் பேசியும் கல்வி, சட்டம் என்பனவற்றின் தோற்றுவாயைத் தெளிவுபடுத்தியும் தேர்தலில் தெரிவு செய்யப்பட்ட முஸ்லிம் கள் பற்றி மட்டுமல்லாமல் தேர்தல் குழுநிலைகளை நன்கு விளக்கியும் பலராலும் அறிந்து கொள்ளப்படாத அரிய தகவல்களை எல்லோருக்குப் தெரியப்படுத்தியும் கட்டுரைகளில் தகவல்களின் வைப்புமுறையும் நூலின் கணதியை மேலோங்ககச் செய்கின்றது.. ஆயின், முஸ்லிம்களின் முதுசொாம் எனக் கொள்ளத்தக்க ‘இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில் முஸ்லிம்கள் என்ற இந்நாலானது முஸ்லிம் அரசியல் தகவல் ஆய்வுப்படை எனக்கூறலே தகும்.

இப்படியுமா.....?

நால்	: இப்படியுமா.....?
நூலாசிரியர்	: வி.ரி.இளங்கோவன் பரிசீல், பிரான்ஸ்.
வகை	: சிறுகதைந் தொகுப்பு
பக்கம்	: 132
முதற் பதிப்பு	: அக்டோபர் 2012
வெளியீடு	: U M I பதிப்பகம், இல.08, 8 வது பிரதான வீதி, வைஸ்னவி நகர், சென்னை

புலம்பெயர் தமிழர்கள் பெற்றுள்ள வசதிகளும் வாய்ப்புகளும் வருமானங்களும் அதுதொடர்பிலான வாழ்வியலும் அதன் வெளிப்படுத்தல்களும்பற்றிய இலக்கியப் பிரதிகள் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் நமக்கு வாசிக்கக் கிடைத்துவதனான். ஆனால் உந்நதங்கள் மட்டுமே புலம்பெயர் வாழ்வு என்றும் அதுபற்றியதே இலக்கியத்தின் புனைவு என்றும் பயிலப்படும் கோட்பாட்டுக்கும் அப்பால் பெற்றோர் புறக்கணிப்பும் இயந்திர உழைப்பும் வீணான போதையும் போலி வேடமும் பனியின் நடுக்கமும் தாலிக்பட்டாத குடித்தனமும் என்று அந்த வாழ்வின் கறுப்புப் பக்கம்பற்றியதான் சிறுகதைகளும் தொகுதிகளும் சிறிய அளவில் தற்போது வெளிவரத் தொடங்கி யுள்ளன. அவ்வாறான சொற்பங்களுள் ஒன்றாக யதார்த்தத்தைச் சொல்லும் கதைகளைத் தாங்கி இப்படியுமா...? என்ற தொகுதி வெளிவந்துள்ளது. இதன் ஆசிரியர் வி.ரி.இளங்கோவன் ஆவார்.

(2)

விரி.இளங்கோவன் அவர்கள் பிறந்த மண் துறந்து பிரான்ஸ் நாட்டில் இரு தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக வாழ்ந்து வருபவர். எழுபதுகளின் நடுப்பகுதியில் எழுதத் தொடங்கியவர். கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, குறுநாவல் என எழுத்தியலில் ஈடுபட்ட இவர் இதுவரை பதினாறுக்கும் மேற்பட்ட நால்களை வெளியிட்டுள்ளார். மேடை, வானோலி மற்றும் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளில் கவியரங்கத் தலைமை ஏற்றதுமுண்டு. முற்போகக்குச் சிந்தனையிலும் சித்தாந்தத்திலும் நம்பிக்கை கொண்டவர். பிரபல நாவலாசிரியர் கே.டானியலுடன் மிகக் கெந்துக்கூடிய நெருக்கத்தில் இருந்தவர். அவருடன் இணைந்து மக்கள் கலை, இலக்கியப் பெருமன்றத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்டவர்.

‘இளங்கோவின் கதைகள்’ என்ற இவரது சிறுகதைத் தொகுப்பு இலங்கை இலக்கியப் பேரவையின் விருது பெற்றது. பின்னர் ‘பிரான்ஸ் மண்ணிலிருந்து தமிழ்க் கதைகள்’ என்ற பெயரில் இந்தியில் அது மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டது.

இப்படியுமா...? என்ற இச்சிறுகதைக் கோவையில் மொத்தம் பதினாறு கதைகள் உள்ளன. ஈழ மன்னைபும் பிரான்ஸ் மன்னைபும் களமாகக் கொண்ட இச்சிறுகதைத் தொகுதியில் இலங்கையின் தேசிய மற்றும் வெளிநாட்டுப் பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் என்பவற்றில் ஏற்கனவே வெளியான கதைகளாகும். இத்தொகுப்புக்கு இந்தியாவின் பிரபல நாவலாசிரியர் நாமக்கல் கு.சின்னப் பாரதி அணிந்துரை வழங்கியுள்ளார்.

‘கடை வாசலில்’ என்ற கதையைத் தவிர ஏனையவை புலம்பெயர் வாழ்வியல்பற்றியதாகவும் போர்க்கால அவஸ்கர்பற்றியதாகவும் அமைந்துள்ளன. நெஞ்சார நேசிக்க முடியாத துன்பியலே இந்த வாழ்க்கையில் தேட்டம் என்றும் வர்ணம் பூசப்பட்ட ஒரு வாழ்க்கை என்றும் புலம்பெயர்வாழ்வின் கஸ்ட நஸ்டங்களை பல நதைகளில்

சொல்லி வருகிறார். யந்த ஆழிச்சாட்டியகளின் வெளிப்படுத்தல்களாக மற்றுஞ் சில கதைகள் உள்ளன.

(3)

தனது மகனின் குடும்பத்தோடு பிரான்சில் வாழும் ஒரு தாயின் பார்வையில் இந்தப் புலம்பெயர் வாழ்க்கை எப்படிப்பட்டது? அது ஒரு சிறை வாழ்க்கை என்று மனப்புழக்கம் அந்தத் தாய்க்கு. அதுபற்றி ‘வெயிலும் பனியும்’ என்ற கதை விஸ்தராமாக விவரிக்கின்றது. தங்கம்மா என்ற தாயின் பாத்திரம் சிறப்பாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. பழைய நினைவுகள் தொட்டம் தொட்டமாக மீட்கப்படுகின்றன.. சின்னச் சின்ன வசனங்களும் இரசிக்கத்தக்க எழுத்துகளும் கதையை மெருகூட்டுகின்றன. ‘வெயிலும் பனியும்’ நல்ல கதை.

‘கிழக்கு நோக்கிய மேற்கு மனிதன்’ என்பது மற்றுமொரு நல்ல கதை. பிரான்சு நாட்டுத் தேசியப் பிரசை ஒருவருக்குக் கதையில் வழங்கப்பட்ட முக்கியத்துவம் புலம்பெயர் சிறுகதைப் பரப்புக்குப் புதிய வெட்டுமுகம் என்றார். “பெண்களுக்கு அதிக சுதந்திரம் கொடுத்துக் கொடுத்து வருகிறார்கள்” என்று பெண்ணியவாதிகளினது முகத்தில் ஓங்கிக் குத்துவதோடு குடும்ப யதார்த்தத்தின் மேதமையை பிரான்சுவாசியான ‘பிறத்தியான்’ ஒருவன்மூலம் சொல்லும்பாங்கு மனதைத் தொடுகின்றது.

‘இப்படியுமா...?’ என்பது இன்னுமொரு நல்ல கதை. வெளிநாட்டில் வாழும் குலரத்ன என்ற சிங்களப் பாத்திரத்தின் இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுக்கான சிந்தனை வெளிதான் இந்தக் கதை. அமெரிக்க, ஐரோப்பிய நாடுகளின் தலைநகரங்களில் இன்று தமிழர்களும் சிங்களவர்களும் ஒருவரை ஒருவர் எதிர்த்து குழுக்களாகச் சேர்ந்து கோசம் போட்டுப் போணி செல்லும் நிலையில் தமிழர், சிங்களவர்களுக்கிடையே இறுக்கமான நட்புறவு இன்னமும் உள்ளமையை வெளிச்சம்போட்டுக் காட்டுகின்றது. சிங்களம் ,

ஆங்கிலம் போன்ற மொழிகளில் பெயர்ப்புச் செய்யும் தேவையை இப்படியுமா...? என்ற இக்கதை மறைமுகமாகப் பிரேரிக்கின்றது.

பாரம்பரியமான குடும்ப ஒழுக்க விழுமியங்களை ஒருபூர்ம் தள்ளி வைத்துவிட்டு ‘பணிக் கலாசாரத்தோடு’ படையெடுக்கும் சீர்கேடுகளைச் சில கதைகள் சொல்லுகின்றன. . பின்னைகளின் தனித்துவமான வாழ்வுச் சுதந்திரமும் அதனை அனுமதிக்காத பெற்றோரின் அனுபவமும் ஒரு புள்ளியில் சந்திப்பதனால் ஏற்படும் முரண்பாடுகளை ‘தண்ணீரும் என்னென்றும்’ என்ற கதை விளக்குகின்றது. ‘வேட்கை’ ‘திறப்புவிழா’ ‘பிறழ்வு’ ‘காத்திருந்த புன்னகை’ என்பன ஆண் பெண் குடும்ப உறவுக் கோலத்தில் விழுந்துள்ள கீர்லை விளக்குவன். தாலி கட்டாத தனிக்குடித்தனம், அக்கரையில் ஒரு வைப்பும் இக்கரையில் இன்னொரு வைப்பும் என்று கதைகள் நன்று ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன.

தாய் மண்ணைக் களமாகக் கொண்டு போச்சுழலைச் சில கதைகள் இரை மீட்டுகின்றன. ‘கடிதம் சொன்ன கதை’ ‘தீயை வளர்க்கிறார்’ ‘ஒப்பரேசன்’ ‘அப்பா வருவார்’ ‘ஏன் இடம் மாறினான்’ என்பன அத்தகையன. போக் காலத்தின் எல்லையற்ற துன்பங்களையும் தொடர்ச்சியான துயரங்களையும் பல நாறு கதைகளில் சந்தித்த நமக்கு இவை புதிதாக எதைச் சொல்லப் போகின்றன? என்ற கேள்வி எழுவது நியாயம்தான். இளங்கோவனின் இந்தக் கதைகளில் ‘ஏதோவொரு மாற்றும்’ தெரிகின்றது. பதச் சோஞாக ‘கடிதம் சொன்ன கதை’யைக் கூறலாம். புலம் பெயர்ந்து வாழும் பழைய குடும்ப உறவினர் ஒருவரிடம் போச்சுழலால் ஏற்பட்ட வறுமை காரணமாக பண உதவி கேட்டுக் கடிதம் எழுதப்படுகின்றது. அங்கும் வருமானப் பற்றாக்குறையோடு சிலர் வாழுகின்றனர் என்ற சங்கதி இங்கு மிக நாசக்காகச் சொல்லப்படுகின்றது.

‘ஒளிக்கீற்று’ என்பது சற்று வித்தியாசமான கதை. தனது எல்லாப் பிள்ளைகளும் வெளிநாட்டில் உள்ளாநிலையில் முதிர்ந்த வயதிலும் தன்னந்தனியாக பிறந்த மண்ணில் வாழும் கார்த்திகேச மாஸ்ரரின் எண்ணங்களின் ஓட்டமாக கதை அமைந்துள்ளது. ஒளிக்கீற்று என்ற இந்தக் கதையில் கார்த்திகேச மாஸ்ரர்பற்றி கதைசொல்லியின் அறிமுகமும் அதைச் சொன்னபாங்கும் மிக அலாதியானது.

கதை சொல்லும் உத்தி கதைக்குக் கதை வித்தியாசமானது. அது தொகுதிக்குக் கண்தி சேர்க்கின்றது. வாசகணைப் படைப்போடு ஒன்றிக்கச் செய்யும் புனைவுமொழி வரிரி.இளங்கோவனுக்குச் சித்தித்துள்ளது. அதனால் கதைகளைச் சூவைக்கவும் முடிகின்றது... பெரும்பாலான கதைகளில் ஏதோவொருவகையில் ‘புள்ளி அளவிலாவது ஒரு புதுமெய்’ இருந்து கதைசொல்லியைப் பாராட்டுகின்றது.

(4)

உருவம், உள்ளடக்கம் என்பன சிறுகதையின் முக்கிய கூறுகள் என்ற வகையில் படைப்பு உபாய வெற்றி என்பது இரண்டு கூறுகளையும் சமமாகப் போசிப்பதிலேயே தங்கியுள்ளது. ஆனால் கதைசொல்லியின் முயற்சியினையும்மீறி இத்தொகுதிக் கதைகள் பலவற்றில் உள்ளடக்கத்திலும் பார்க்க உருவம் கொஞ்சம் தூக்கலாகவே உள்ளது. ‘வெயிலும் பனியும்’. ‘ஒளிக்கீற்று’ போன்றன உதாரணங்கள்தாம்.

‘கிழக்கு ஞோக்கிய மேங்கு மனிதன்’ ‘தன்னீரும் எண்ணெயும்’ போன்ற கதைகளின் பேசுபொருளுக்கு மாதிரித் தீர்வு முன்வைக்கப் பட்டிருக்குமாயின் சர்வதேசத்தாரின் கவனத்தை இக்கதைகள் பெற்றிருக்க வாய்ப்புண்டு.

கடை வாசலில் என்ற ஒன்றைத் தவிர) தொகுதியின் கதைகள் எல்லாமே புலம்பெயர் வாழ்வியலைக் குறி வைத்துள்ளன. கலாசாரம், பண்பாடு, விழுமியம் ஆகியவற்றின்மீதான அனுகுமறை மாற்றுங்கள் காரணமாக கதைசொல்லியின் மனதில் ஏற்படும் வெப்பிசாரந்தின் வெளிப்பாடுகளாகவே இக்கதைகளைக் கொள்ளவேண்டியுள்ளன.

ஜவகை நிலங்களையும் அதற்கெனத் தனியான ஒழுக்கங்களையும் கொண்டிருந்தவர்கள் நாம். இன்று புலம்பெயர்ந்து பணியும் பரிசாரந்து இடங்களை ஆறாந்திணையாக்கி வாழ்ந்து வருகின்றோம். இதனால் அனுபவிக்கத் தாடிக்கும் இளசுகளுக்கும் அனுமதிக்க மறுக்கும் பழசுகளுக்கும் இடையில் ஒழுக்கச் சீர்கேடு ஒத்துவாரப்படிகளின்றது. அதுதான் யதார்த்தமெனில் பணியும் பணி சார்ந்த இத்தகையும் ஆறாந்திணையாகப் பிரகடனப்படுத்தி அதற்கென தனி ஒழுக்கம் ஒன்றை வரண்முறைப்படுத்த முடியாதா?

நூலாசிரியரின் ஆதங்கத்தையும் மீறி ‘கலப்பிலாழுக்கம்’ ஒன்றின் தவிர்க்க முடியாத தேவை இக்கதைகளினுடாக மேற்களினம்பி வந்துள்ளது எனலாம்.. இதனை நமது வலி என்பதா? புதுவழி என்பதா? எதிர்காலமே தீர்மானிக்கும் என்று சொல்ல முனைக்கின்றது இப்பாடியுமா...? என்ற இச்சிறுகதைத் தொகுதி.

ஆசிரியரின் மிற நூல்கள்

கருதுகோள்

(பாட நூல் - அளவையியலும் விஞ்ஞான முறையையும்)

அனுபவம் பெறுவோம் (பாடநூல் - ஆரம்பக் கல்வி)

கடல் ஒருநாள் எங்கள் ஊருக்குள் வந்தது. (கவிதை)

அரசியல் வானில் அழகிய முழுநிலா

(கவிதை - இணைப் பதிப்பாசிரியர்)

ஓரு கிராமத்துச் சிறுவனின் பயணம்

(வாழ்வியல் - இணைத் தொகுப்பாசிரியர்)

விபுலாநந்த அடிகளும் மூஸ்னிம்களும் (ஆய்வு)

ISBN 978-955-4628-22-9

A standard linear barcode representing the ISBN number 978-955-4628-22-9.

9 789554 628229